

خلافت تحریک جی۔ ایم۔ سید

(تاریخی دستاویز)

Gul Hayat Institute

آزاد قاضی

خلافت تحريڪ ۽ جي. ايم. سيد

Gul Hayat Institute

موسيٰ پبليڪيشن
ڄامشورو

جي. ايم. سيد فائونڊيشن
ڪراچي

حق ۽ واسطو اداري وٽ محفوظ

ڪتاب جو نالو: خلافت تحريڪ ۾ جي.ايم.سيد

موضوع: تاريخ (تاريخي دستاويز)

مرتب: آزاد قاضي

چاپو پهريون: 2012ع

ڇپائيندڙ: موسيٰ پبليڪيشن ڄامشورو

ڪمپوزنگ: صفدر حسين ڪوهاڙو

قيمت: 200 روپيا

هي ڪتاب جي.ايم.سيد فائونڊيشن

جي تعاون سان شايع ڪيو ويو.

Gul Hayat Institute

انتساب

سائين جي. ايمر سيد جي ويجهي ساٿي
حڪيم محمد صالح ڪانڌڙي
جي نالي

جا هڙ اندر جي، ساهڙ ڏني ساه کي،
ساهڙ ڇڙي نه ساه جي، ساهڙ ساهڙ ري،
ساهڙ ميڙ سميع، ته ساهڙ ڇڙي ساه جي.

Gul Hayat Institute (شاهه رح)

پبلشر پاران

خلافت تحريڪ سنڌي سماج ۾ بنيادي شعور پيدا ڪرڻ واري ابتدائي تحريڪ هئي. جنهن هتان جي ماڻهن ۾ گڏ ٿيڻ ۽ گڏجي معاملا حل ڪرڻ لاءِ آواز اٿارڻ واري سگهه پيدا ڪرائي خلافت تحريڪ مان ئي اڳتي هلي ٻين تحريڪن جنم ورتو، اهڙيءَ ريت هجرت تحريڪ، سوديشي تحريڪ، علم تعاون جهڙين تحريڪن ۾ پڻ سنڌي ماڻهو اڳي کان اڳرا نظر اچن ٿا.

هي ڪتاب جيڪو سائين جي ايم سيد جي لائبريريءَ ۾ خلافت تحريڪ بابت موجود تاريخي دستاويزن جي روشنيءَ ۾ تيار ڪيو ويو آهي. اهو سنڌين پاران ڪيل ان جدوجهد جو ٻنهي مختصر جائزو آهي، ان مختصر مواد مان به اصل ڪيل جدوجهد جو اندازو ٿي وڃي ٿو. Gul Hayat Institute

آءٌ محترم آزاد قاضي ۽ اداري جي. ايم سيد فائونڊيشن جو ٿورائتو آهيان، جنهن هي ڪتاب شايع ڪرڻ لاءِ اداري جي حوالي ڪيو.

حيدر علي گاڏهي

فهرست

1. پبلشر پاران
2. پيش لفظ آزاد قاضي 7
3. خلافت تحريڪ ۽ جي. ايم. سيد آزاد قاضي 11
4. 10 ذوالحج 1337ھ، عيد ڏينهن ڪيل تقرير جي. ايم. سيد 43
5. 22 جمادي الاول 1338ھ تي خلافت ڪاميٽي سن ٺاهڻ وقت ڪيل تقرير جي. ايم. سيد 45
6. 25 جمادي الثاني 1338ھ تي خلافت ڪاميٽي اڳيان ڪيل تقرير جي. ايم. سيد 47
7. پيغامِ علم: دادوءَ ۾ ترڪيءَ جي جهنڊي جي آمد وقت ڪيل تقرير جي. ايم. سيد 51
8. بئريج جي ضد ۾ آيل مسجلون ۽ خلافت ڪاميٽي جي. ايم. سيد 76
- تاريخي دستاويز 81 کان 129

پيش لفظ

خلافت تحريڪ جو نه رڳو سنڌ پر، برصغير جي سياسي توڙي سماجي چرپر ۾ بنيادي نوعيت وارو ڪردار رهيو آهي. خلافت تحريڪ ۽ ان جي حوالي سان هليل مختلف تحريڪن جهڙوڪ ”ترڪ موالات تحريڪ“، ”هجرت تحريڪ“، ”ريشي رومال تحريڪ“ ۾ سنڌ جي ماڻهن وڌي چڙهي حصو ورتو پر سنتين جي ڏنل قربانين جو تاريخ جي ورقن ۾ ڪو وري ذڪر ملي ٿو. ان جو بنيادي سبب ان دور جي مواد جو ڇپائيءَ هيٺ نه اچي سگهڻ آهي، حالانڪ جيڪي به تحريڪون هليون انهن ۾ سنڌ جا ماڻهو اڳڙا اڳڙا هئا. پر ان دور جي چوپڙين، پمفليٽن، تحرير هيٺ آيل تقريرن ۽ قراردادن وارو مواد پوري ريت محفوظ ٿي ڪونه سگهيو، جيڪڏهن ڪنهن وٽ اهو آهي ته ان کي وڌڻ جي موروثي ميراث تصور ڪندي لکائيندا ۽ سانڍيندا پئي آيا آهن، جنهنڪري اهي وقت گئڙ سان زبون حال ٿي ضايع ٿي ويا پر ٻاهر ڪونه نڪتا. ورنه جيڪڏهن اهي ئي رڳو ميڙا چونڊي ڪري اشاعت هيٺ آندا وڃن ها ته ان دور جي تاريخ جو وڏي ذخيره سنڀالجي وڃي ها.

سائين جي.ايم. سيد جو نالو سنڌ جي نامور سياستدانن ۾ شمار ٿئي ٿو. سنڌ ۾ هليل شايد ئي ڪا اهڙي تحريڪ هجي جنهن ۾ پاڻ سرگرم ٿي حصو نه ورتو هجيس. خلافت تحريڪ سندس اها ابتدائي تحريڪ

هئي، جنهن جي سفر ۾ سلهاڙجي، سڪيا وئي، تربيت يافتہ ٿي، پاڻ پنهنجي سياسي سفر جي شروعات ڪيائين. سيد صاحب پاران خلافت تحريڪ ۾ ادا ڪيل ڪردار بابت، ميان محمد موسيٰ پٽو لکي ٿو:

”سيد جي عملي زندگيءَ جو آغاز، خلافت واري تحريڪ ۾ شامل ٿيڻ سان ٿئي ٿو. جڏهن سندس ڄمار سورنهن سال هئي! سورنهن سالن جي عمر ۾ خلافت تحريڪ لاءِ جي. ايم سيد جيڪو ڪم ڪيو، سو اهڙو هئو جو انهيءَ زماني جي ماڻهن لاءِ حيرت انگيز هئو.“

(پرين جي پچار، ص 219)

پٽو صاحب پنهنجي ان راءِ جي سلسلي ۾ وڌيڪ لکي ٿو:

”خلافت جي سڄي تحريڪ دوران، جي. ايم سيد تمام سرگرم رهيو. ... جي. ايم سيد جيئن ته فڪري طور تي جذباتي ۽ محرڪ ثابت ٿيو آهي ۽ خلافت تحريڪ پڻ هڪ جذباتي تحريڪ هئي، انهيءَ ڪري ان تحريڪ، ننڍڙي جي. ايم سيد جي جذبات کي پاڻي ڏنو ۽ سندس ڏانهن تحريڪ ۽ عمل جو ميدان فراهم ڪيو ويو.“

(ص 220-221)

خلافت تحريڪ ۾ بهرو وٺندي، کانڌيءَ جي ڪپڙن جو استعمال ۽ مٿي تي پٽڪو ٻڌڻ سيد صاحب پنهنجو معمول ڪري ڇڏيو هو، کانڌيءَ کي عوام مقبول ڪرڻ ۽ زور وٺائڻ لاءِ سن شهر ۾ سندن تعاون سان آڏاڻو پڻ قائم ڪيو ويو.

خلافت تحريڪ سان سيد صاحب جي جا وابستگي هئي، تنهن جو اندازو هن ڪتاب ۾ شامل ان دور ۾ لکيل مختلف مراسلن مان ملي ٿو، جيڪي جماعت جي مختلف اڳواڻن سيد صاحب ڏانهن ۽ سيد صاحب، مختلف ادارن ڏانهن لکيا.

سيد صاحب جي طبيعت ۾ ان دور کان ئي مختلف قسم جو مواد سنڀالي رکڻ وارو رجحان سمايل هو. ان رجحان هيٺ پاڻ مختلف تنظيم جو رڪارڊ ۽ سندن ڏانهن آيل مراسلن جي ميڙا چونڊي ڪندو رهيو هو. سندن اها ميڙا چونڊي سنڌ جي سياسي ۽ سماجي تاريخ جو وڏو

اهم ذخيرو آهي جيڪو پنهنجو پاڻ تائين محدود رکي، سانڍڻ ۽ سنڀالڻ بجاءِ، ان دور جو مطالعو ڪندڙ نوجوانن ۽ محققن لاءِ اهو مواد جي. ايم. سيد فائونڊيشن جي تعاون سان ڪتابي صورت ۾ پيش ڪجي ٿو ته جيئن ايندڙ دور ۾ هر فرد ان منجهان فيض حاصل ڪري سگهي.

جيتوڻيڪ هن مواد جون اڪثر ڳالهيون وقت ۽ حالتون تبديل ٿيڻ

ڪري، انهيون محسوس ٿيون، پر اهو به اسان جي ئي تاريخ جو

حصو آهي انڪري ان جو اصل صورت ۾ عوام اڳيان اچڻ ضروري.

آهي. سيد جو مطالعو ڪندڙ دوستن کي ان ڳالهه جو علم آهي، ته سيد

صاحب سياست ۽ مذهب کي ڌار هلائڻ جو پرچارڪ هيو، پر سندس

اوائلي زندگيءَ ۾ جيئن ته مذهب جو گهڻو عمل دخل هو، انڪري هر

مواد جنهن ۾ سندس ان زندگيءَ (1924ع تائين) جي هڪ جهلڪ آهي، ان

۾ پاڻ سياست ۽ مذهب جو گڏ هئڻ جو پرچارڪ نظر اچي ٿو، اها ڳالهه

پنهنجي جاءِ تي آهي، پر ان ئي دور ۾ مذهب واري فڪر مان به قوم

(جنهن جو ان وقت سندس وٽ مسلم قوم جو تصور هو) جي چوڻڪاري

وارو پهلو بيتن ۽ آيتن واري حوالي سان نمايان ڪري بيان ڪيو اٿس، ۽

جهڙي نموني مذهب جي سستي، ڪاهلي، آرام پسندي واري پهلوءَ جي

دليلن سان مخالفت ۽ ان مان چوڻڪارو حاصل ڪرڻ لاءِ همت ڪري

اڳتي وڌڻ، آرام کي ترڪ ڪرڻ ۽ خوف کي ختم ڪرڻ جان ۽ مال جي

قرباني ڏيڻ واري صبر آزما تلقين ڪئي اٿس، سندس اهو انداز نه رڳو

اڄ پر ايندڙ دور ۾ به جلو جهڏ ڪندڙ هر انسان لاءِ اُتساه جو ذريعو ٿي

سگهي ٿو. حقيقت اها آهي ته سندس ان ابتدائي دور وارن سبقن ۽ عملي

ڪوششن جو ئي اهو نتيجو هو جنهن ڪري تجربي ۽ تعليم جي

واڌاري سبب سندس عملي زندگي مان اڳتي هلي سياست ۽ مذهب کي

گڏي هلائڻ وارو اهو فطوري فلسفو ته نڪري ويو پر ان وقت ان

فلسفي جي پڪيڙ پٺيان جيڪو آرام پسندي، ڪاهلي ۽ خوف کي ختم

ڪرڻ وارو تجربو شامل ٿيو، اهو سندس عملي زندگيءَ جي آخري

گهڙين تائين برقرار رهيو. پاڻ پنهنجي قوم لاءِ بار بار اهڙي تلقين ڪندو

رھيو. هن مواد جي شايع ٿيڻ سان سيد صاحب جي زندگي ۽ عملي جدوجهد جي واڌ ويجهه وارن مختلف دورن بابت مطالعو ڪندڙ محققن کي اصل ڳالهه سمجھڻ ۾ آساني ٿي پوندي. هن ڪتاب ۾ ٻن قسمن جو مواد ڏنو ويو آهي.

پهرين حصي ۾، محترم جي. ايم. سيد باوجود ننڍي عمر هئڻ جي خلافت تحريڪ ۾، جنهن به طريقي کار سان، جيترو به حصو ورتو، ان جو اظهار ڪيو ويو آهي. جنهن ۾ سيد صاحب جون ڪي تقريرون ۽ تجزيون شامل ڪيون ويون آهن.

ٻئي حصي ۾، خلافت تحريڪ جي سلسلي جو اهم دستاويزي مواد (خط، اشتها، پمفليٽ) ڏنل آهي، جيڪو سيد صاحب جي سرگرم ڪارڪن هئڻ واري دور ۾ مختلف ادارن پاران سيد صاحب ڏانهن وقت بوقت موڪليو ويو ۽ سندن لائبريريءَ ۾ سنڀاليل هو. اهڙي مواد مان جيڪو مواد عڪسي طور اچڻ جهڙو آهي اهو ان صورت ۾ آڻيو ويو آهي، باقي ٻيو مواد ڪمپوز ڪرائي شامل ڪيو ويو آهي. آءٌ سيد خاندان جي فرد سيد جلال محمود شاھ صاحب جو ٿورائتو آهيان، جنهن هن مواد کي قومي ملڪيت تصور ڪندي، اهو عام ڪرڻ جي اجازت ڏني، سندس دلچسپيءَ سبب ئي هي مواد عام ٿي، پڙهندڙ جي هٿن تائين پهچي رهيو آهي.

طالب العلم
آزاد قاضي
سنڌي شعبو
سنڌ يونيورسٽي

ڊسمبر 2011ع

خلافت تحريڪ ۽ جي.ايم.سيد

”خلافت تحريڪ“ جي سنڌ ۾ نشوونما ۽ اُن ۾ سنڌ جي نامياري مفڪر سائين جي.ايم.سيد طرفان ادا ڪيل ڪردار کي سمجهڻ جي سلسلي ۾ ان تحريڪ جي پس منظر ۽ خلافت کان اڳ وارين حالتن تي مختصر طور تي نظر وجهڻ ضروري آهي.

پس منظر:

مسلم دنيا ۾ ترڪيءَ جي خليفي کي خليفة المسلمين وارو منصب مليل هو، انڪري هندستان ۾ خلافت تحريڪ جي شروع ٿيڻ کان اڳ ئي ترڪيءَ جي مسلمانن لاءِ سنڌ ۾ همدرديون ۽ خليفي لاءِ عقيلتمنديءَ وارو ماحول موجود هو. ان سلسلي ۾ هيٺ ٻه مثال پيش ڪجن ٿا:

(1) 1911ع ۾ ٽرڪن خلاف اٿليءَ پاران شروع ڪيل جنگ، جنهن ۾ اٿليءَ جي ’ٽريپولي‘، ’سٽرنيڪا‘ ۽ ’ڊوڊينيز‘ ٻيٽن تي قبضو ڪيو ويو هو، اُن وقت به هندستان جي مسلمانن ترڪيءَ جي مدد لاءِ چندا ڪري روڪ رقم ۽ طبي امدادي ٽيمون موڪليون هيون.

(2) اهو واقعو اڃا پوروئي ڪونه ٿيو هو ته 1912ع کان 1913ع تائين بلقان جي رياستن ’سربيا‘، ’مانينيگرو‘ ۽ ’بلغيريا‘ واري بغاوت شروع ٿي، جنهن جي مغربي طاقتن پٺڀرائي پئي ڪئي. اُن وقت به هندستان جي مسلمانن ته ترڪن جي مدد لاءِ هٿ وڌايو، پر سنڌ جي مسلمانن به حاجي عبدالله هارون جي معرفت چندا ڪنا ڪري موڪليا.

سنڌ جو برڪ سياسي ڪارڪن ۽ سڄاڻ، دانشور سائين جي.ايم.سيد جيئن ته هڪ باهمٿ ۽ غيور مسلم خاندان جو چشم و چراغ هو، تنهنڪري ترڪي خلافت خلاف ٿيندڙ مٿي ذڪر ڪيل سمورين سازشن ڏانهن سندس متوجهه ٿيڻ لازمي هو.

سائين جي. ايم. سيد جنهن جي اُن وقت عمر ٽو (9) سال هئي، اُن ترڪن جي مدد لاءِ هلالِ احمر جي نالي سان ٽيندر چندي واريءَ مهم ۾ چنڊو ڏيئي ان خير جي ڪم ۾ حصو وٺڻ جي شروعات ڪئي. (1) ان کان پوءِ به جون 1920ع ۾ سيد صاحب خلافت جي سلسلي ۾ هڪ سؤ رپيا چندي طور ڏنا. (2)

خلافت تحريڪ:

1918ع ۾ لڳل پهرين عالمي جنگ دوران، ترڪيءَ وارن اتحادي ترين خلافت جنگ ۾ حصو ورتو هو، انڪري جنگ کان پوءِ اتحادين کي مليل ڪاميابي سبب ترڪيءَ کي سيڪٽ ڏيڻ لاءِ اتحادين (يونان، برطانيه ۽ فرانس) ترڪيءَ جي علائقن کي پاڻ ۾ ورهائي ڪٽڻ واري مقصد سان خلافت جو خاتمو ضروري سمجهيو. اهڙيءَ ريت ترڪ خلافت جي خاتمي جون تياريون ٿيڻ لڳيون. هيٺين ٻن سببن جي ڪري ان عمل جو هندستان تي اثر پوڻ لازمي هو.

(الف)

هندستان، جنهن تي انگريزن جي قبضي ڪرڻ وقت مسلمانن جي حڪمراني هئي، جن نه رڳو انگريزن جي قبضي ڪرڻ وقت پر ان کان پوءِ به مختلف وقتن تي انگريزن سان مهاڏو اٽڪايو هو ۽ انگريز مخالفت ۾ هندستان جون ٻيون مذهبي ڌريون پڻ پيش پيش رهيون هيون. انڪري مجموعي طور تي سڀيئي هندستاني اتحادي ڌرين جي خلاف هئا.

(ب)

هندستان جي مختلف سياسي ڌرين طرفان انگريزن خلاف نفرت وارن لاڙن جي باوجود انهن ان عالمي جنگ ۾ ان شرط تي برطانيه سرڪار سان سهڪار ڪيو هو، ته اُهي ترڪيءَ خلاف ڪاروائي نه ڪندا ۽ جنگ ختم ٿيڻ بعد هندستان کي آزاد ڪيو ويندو.

انگريزن مٿي ذڪر ڪيل ٻئي واعدو ڪونه ڀاڙيا. انهن نه رڳو واعدي خلافي ڪئي پر مورگو Sevres Treaty واري پاليسي روا رکندي

ترڪي خلافت ختم ڪري ان جا مختلف حصا پاڻ ۾ ورهائي ڪٽڻ واري سازش ڪئي.

انگريز سرڪار خلاف هندستانين جي دٻين ۾ اڳ ۾ ئي نفرت هئي، ويتر انهن جي اهڙين ڪارواين سندن دٻين ۾ پيدا ٿيل حقارت واري جذبي کي وڌيڪ هٿي ڏني. آخرڪار ان نفرت ترڪ خلافت جي دفاع واري جُلوجهد جو روپ اختيار ڪري ورتو، جنهن کي عملي طرح جماعتي رنگ ڏيئي اڳتي وڌائڻ واري مقصد سان 5- جولاءِ 1919ع تي ”آل انڊيا خلافت ڪميٽي“ جوڙي ويئي، جنهن 17- آڪٽوبر کان ”خلافت ڏينهن“ ملهائي عوام کي خلافت تحريڪ کان واقف ڪرڻ ۽ کين منظم ڪري مختلف طريقن سان جُلوجهد ڪري، مقصد جي حاصلات لاءِ عملي ڪم جي شروعات ڪئي.

مهاڀاري جنگ جي پڄاڻي تي ملڪ ۾ ڏڪار واريون حالتون پيدا ٿي چڪيون هيون، ڇاڪاڻ ته ملڪ جو مال ملڪيت جنگ ۾ ڪم اچي چڪو هو. مهانگائيءَ سبب ملڪ ۾ لاقانونيت واري صورتحال پيدا ٿي ويئي هئي، جنهنڪري جهڳڙا فساد ۽ ڦرمار جهڙيون وارداتون ٿيڻ لڳيون هيون. مطلب ته اهڙو ته افراتفريءَ وارو ماحول پيدا ٿي ويو هو جو گوياءَ حڪمرانيءَ نالي ڪابه شيءِ باقي نه رهي هئي.

برصغير جي اهڙي منتشر سياسي ماحول ۾ مهاتما گانڌيءَ جي ڏکڻ آفريڪا مان موٽڻ سبب ”انڊين نيشنل ڪانگريس“ ۾ نئون روح پئجي چڪو هو. مهاتما گانڌي خلافت تحريڪ جي نالي ۾ ٽرڪن جي هملديءَ لاءِ پيدا ٿيل عوامي آڀار کي نظر ۾ رکندي ”هندو مسلم اتحاد“ جو بنياد وجهي انگريزن خلاف مزاحمت جي شروعات ڪري ڏني. ان عوامي نفرت کي روڪڻ لاءِ انگريزن ”رولٽ ايڪٽ“ نالي قانون لاڳو ڪيو، جنهن موجب ”هندستان سرڪار کي اهو اختيار ڏنو ويو ته هو هندستان جي ڪنهن به شخص کي جلاوطن ڪري، پريس جي آزادي ختم ڪري يا سياسي قيدين تي ڪيس هلائڻ لاءِ خاص ٽربيونل مقرر ڪري.“ (3)

اهڙي ڪاري قانون خلاف هندستان جي هر مڪتبه فڪر جي فرد: هندو مسلم، سک، پارسي گڏجي احتجاج ڪرڻ شروع ڪيا. اهڙن ئي احتجاجن جي سلسلي ۾ 13- اپريل 1919ع تي امرتسر جي جليان والا باغ ۾ هڪ جلسو سڏايو ويو، جنهن تي جنرل ڊائر گوليون هلايون، جنهن جي نتيجي ۾ 389 انسان شهيد ٿيا ۽ اٽڪل 1200 سخت زخمي ٿي پيا.“ (4)

قتل عام واري انهيءَ وحشتناڪ واقعي خلاف سڄي هندستان ۾ انگريزن لاءِ نفرت واري شديد لهر پکڙجي ويئي. انگريزن خلاف اٿيل اُن نفرت واري لهر ۾ ”خلافت تحريڪ“ جو مکيه ڪردار هو. سائين جي. ايم. سيد، جنهن جي عمر اُن وقت صرف 16 سال هئي، اهو پنهنجي استاد ماستر حامد علي ۽ ميان محمد معين خياري جي اثر هيٺ پنهنجي ڳوٺ جي سماجي ڪمن ۾ مشغول هو، جو هندستان جي مٿي ذڪر ڪيل ماحول ننڍڙي سيد جي بچيءَ کي جنجهوڙي وڌو. اهڙيءَ ريت سندس عملي سياسي زندگيءَ جي شروعات ”خلافت تحريڪ“ ۾ حصي وٺڻ سان ٿي. اُن دؤر جو ذڪر ڪندي سيد صاحب لکي ٿو:

”منهنجي طبيعت جي جذباتي رجحانن جي تقاضا اها ئي هئي. هڪ حساس دل ڪيئن صبر ۾ رهي سگهي ها، جڏهن انهيءَ کي پنهنجي غلاميءَ ۽ ايشيائي ملڪن جي مال غنيمت وانگر ورهاست جي خبر پوي... ملڪ جي سياسي حالات کان چڱيءَ طرح واقف ٿي چڪو هوس. دير صرف ان ۾ عملي حصي وٺڻ جي هئي.“ (5)

سيد صاحب کي ملڪي معاملن ۾ عملي حصي وٺڻ وارو اهو موقعو 7-8-9 فيبروري 1920ع تي لاڙڪاڻي ۾ سڏايل ”خلافت ڪانفرنس“ واري جلبي ۾ شرڪت ڪرڻ سان مليو، جنهن ۾ پاڻ ميان محمد معين خياري ۽ سيد اسدالله شاهه حسينيءَ سان گڏ شريڪ ٿيو. ٽي ڏينهن هلندڙ ان ڪانفرنس ۾ سيد صاحب دلچسپيءَ سان حصو ورتو. ان موقعي تي مولانا ابوالڪلام آزاد جي سحرياني،

مولانا عبدالباري جي بزرگي، مولانا شوڪت عليءَ جو جوش ۽ همت سندس طبيعت مٿان اثر انداز ٿيا. مٿي ذڪر ڪيل بزرگن پاران هندستان جي پسماندگي ۽ غلاميءَ واري حوالي سان تفصيلي طور ڪيل تقريرن، سيد صاحب جي ذهن تي ايترو اثر ڪيو جو پاڻ سمجهي ويو ته:

”ترڪن سان سامراجين جي ناجائز روش جو مکيه ڪارڻ هندستان جي غلامي هئي، تنهنڪري جيسين انهيءَ (انگريزن) سامراج کان نجات حاصل نه ٿي آهي، ته اهڙا ڪارڻ هليا ايندا.“ (6)

سيد صاحب جي دل ۾ انگريزن خلاف نفرت جي اها شروعات هئي. ان اثر هيٺ سيد صاحب جي لاڙڪاڻي مان واپس ٿيڻ تي سن ۾ خلافت ڪانفرنس سڏائڻ جي سلسلي ۾ پهريان 13- فيبروري 1920ع تي سن جي خلافت ڪاميٽيءَ جو اجلاس گهرائي ان ۾ اتحاد، اتفاق ۽ قربانيءَ جي موضوع تي پُر زور تقرير ڪئي. ان موقعي تي سيد صاحب پنهنجي تقرير ۾ سن ۽ ان جي پسگردائيءَ جي گڏ ٿيل عوام کي مخاطب ٿيندي چيو:

”اسان سن ۽ آسپاس وارن مسلمانن کي ڪابه خبر نه آهي ته اسلام جي خلافت پٺيان ڇا ٿي گذريو آهي ۽ ترڪيءَ سان ڪهڙي حالت آهي ۽ ڪهڙي حالت ٿيڻي آهي... هي وقت اسلام جي نهايت زوال جو آهي. جيڪڏهن اسين هن ڪم ۾ ڪابه ڪوشش نه ڪنداسين ته اسلام کي وڏو نقصان رشتو آهي. هنن ڳالهين بابت ماڻهن کي خواب خيال به نه آهي. ڏسجي پيو ته چوڌاري ٻين ملڪن ۾ انهيءَ ڳالهه بابت ڪهڙا نه جلسا ۽ ڪاميٽيون ۽ ڪوششون پيون ٿين، پر افسوس آهي ته اسان جو ملڪ اهڙن اسلامي ڪمن کان ناواقف آهي.“ (7)

مٿيان تمهيدي ڪلمات بيان ڪرڻ کان پوءِ خلافتي جلسي سڏائڻ واري مقصد جو ذڪر ڪندي پاڻ وڌيڪ چيائون:

”هاڻي اسان کي خيال آيو آهي ته اسين سڀيئي مسلمان چنڊو ڪري هڪ جلسو يا خلافت ڪاميٽي قائم ڪريون ۽ سڀيئي واقف

تي اک پٽيون ته ڇا ٿيو آهي ۽ ڇا ٿيندو جنهن جو وڌيڪ احوال پالهي
جلسي ۾ ٿيندو. انهيءَ لاءِ ٻاهريان وڏا پڙهيل ماڻهو تقريرون ڏيڻ لاءِ
گهراڻا جي اسان کي سڀ واقف ڪندا ۽ ٻڌائيندا. هاڻي توهان سڀيئي
مسلمان هن ڪم ۾ تمام سرجوشيءَ سان مدد ڪري، ان ڪم کي
بهرتي وڙ ڪندا ته انشاءِ الله تعاليٰ سڀ فتح ٿيندي.“ (8)

سيد صاحب جي اها تقرير خلافت جي سلسلي ۾ مجوزہ
ڪانفرنس جي تياريءَ طور ابتدائي ڏاڪو هئي. ان موقعي تي جلسي
جي خرچ پڪي لاءِ سيد ميان حاجن شاھ ۽ قاضي ميان الهرڪي تي
مشتمل هڪ ڪميٽي چندي گڏ ڪرڻ لاءِ پڻ مقرر ڪئي ويئي.

مسلمانن سان يڪجهتي ۽ پنهنجي علائقي جي مسلمانن ۾
خلافت تحريڪ بابت شعور پيدا ڪرڻ جي سلسلي ۾ سيد صاحب
پاران ٿيندڙ ان ڪوشش جو جڏهن حڪومت کي علم ٿيو تڏهن
سرڪار پاران سيد صاحب جي اهڙي عمل تي سخت ناراضگي جو
اظهار ڪيو ويو. ان جو ذڪر ڪندي سيد صاحب لکي ٿو:

”ڪانفرنس ڪونائڻ جي تاريخ جي خبر پوڻ شرط ان وقت جي
ڪمشنر صاحب مسٽر ٿامس، جو انهيءَ وقت ڪوٽڙي جهاز ۾ منزل
انداز هو، مون کي مسٽر غلام مصطفيٰ خان عيسائي ڊپوٽي
ڪليڪٽر ڪوٽڙيءَ جي معرفت گهراڻي هدايت ڪئي ته هن عمر ۾
سياست منجهه نه گهڙان ۽ ڪانفرنس کي مهمل ڪري ڇڏيان.“ (9)

جيتوڻيڪ ان وقت صغير هئڻ سبب، سيد صاحب جي خانداني
زمين ”ڪورٽ آف وارڊس“ (10) ۾ سرڪار جي سنڀال هيٺ آيل هئي
۽ سرڪار وٽان گذاري لاءِ کين معاوضو ملندو رهندو هو، ان جي
باوجود انگريزن خلاف هلندڙ ان تحريڪ ۾ حصو وٺڻ لاءِ سيد صاحب
ڪيل اعلان تان ڦڙڻ لاءِ تيار نه ٿيو ۽ ڪمشنر صاحب کي ٽپ انڪار
ڪندي، اهو چئي جلسي نه ڪرڻ کان جواب ڏيئي ڇڏيائين ته:

”مذهبي جذبي ۽ جوش ڪري ڪانفرنس مقرر ڪري ويٺو آهيان. دعوت ناما ماڻهن وٽ پهچي چڪا آهن. ماڻهن کي خبر پئجي چڪي آهي، هاڻ ان کي مهمل ڪرڻ ناممڪن آهي.“ (11)

آخرڪار 17-مارچ 1920ع تي سن ۾ حڪيم فتح محمد سيوهاڻيءَ جي صدارت ۾ طءُ ٿيل خلافت ڪانفرنس سڏائي ويئي، جنهن ۾ شيخ عبدالمجيد سنڌي، شيخ عبدالعزيز سکر وارو، ڊاڪٽر شيخ نورمحمد حيدرآبادي، مولوي محمد سليمان واعظ الاسلام ٿرڙي محبت وارو، مولوي عبدالقيوم بوبڪن وارو ۽ ٻيا شريڪ ٿيا. ان پروگرام ۾ ٽي هزار کن ماڻهو شريڪ ٿيا، جن ۾ عام ماڻهن سان گڏ، ”زميندارن مان رئيس فقير بخش ڪاچي، سيٺ ڏيارام مانجهندن وارو حاجي نبي بخش خان چانڊيو ۽ حاجي ولي محمد خان چانڊيو شريڪ ٿيا.“ (12)

ان جلسي ۾ خلافت ڪاميٽي سن جو بنياد وڌو ويو. ان موقعي تي سيد صاحب مسلمانن ۾ اتحاد ۽ اتفاق تي زور ڏيندي، عوام سان مخاطب ٿيندي چيو:

”صاحبان، توهان کي معلوم هجي ته هي جيڪي هلچلون ۽ اسلامي مجلسون پئي ٿيون آهن سي ڇا لاءِ هيون ۽ انهن مان نتيجو ڪهڙو نڪتو ۽ جيڪي دانهون ڪيون ويون سي ڪهڙي حد تي پهتيون؟ اهي هلچلون خاص چڱيءَ نيت سان مقامات مقدسه ۽ خليفه المسلمين جي لاءِ هيون ته مقامات مقدسه ٻين جي هٿ ۾ نه هئڻ گهرجن ۽ خليفه المسلمين جي هٿ ۾ مٿيان مقامات ۽ جيڪي جنگ کان اڳ ملڪ هئا، اهي ئي ڏنا وڃن. اسان پنهنجو فرض ڄاڻي ڪانفرنسون ڪيون آهن ۽ نه ان ڪم ۾ ڪنهن جو ڪو نفسياتي يا ذاتي غرض آهي، پر خاص مٿينءَ مراد حاصل ڪرڻ لاءِ ڪيون ويون آهن. نتيجو ڇا نڪتو. حاضرين! سرڪار رعيت کي خوش ڪرڻ لاءِ ڇا جواب ڏنو ۽ دانهون ڪيستائين پهچايون ويون. جواب جي توهان کي خبر هوندين ۽ اهي دانهون ملبرائن سرڪار تائين پهچايون ويون

آهن، پر حاصل مطلب ته پاڻ کي هيٺ ڪهڙي روش اختيار ڪرڻ گهرجي، سا هيءَ آهي ته اتفاق يعني پنهنجي ٻڌيءَ کي وڌيڪ قائم ڪريو ۽ پاڻ مان جن جي دل تي مٿان اتفاق جو پردو آهي سي لاهين ۽ همبردي جي رستي تان هلي پردي کي پري ڪري، دنيا جي خواب خيال جي فائدي کي ڇڏي آخرت جي فائدي جي مدنظر ۾ نموداري ڳالهين کان پري ٿي، هڪ ٻئي سان ٻانهن ٻيلي ٿي ساڳئي مطلب جي حاصل ڪرڻ لاءِ وڌيڪ ڪوشش ڪريو. (13)

سيد صاحب، جنهن ڳوٺ ۽ ان جي پسگردائيءَ ۾ اڳ ئي پنهنجي نظام واري طرز تي عوام جي پلائيءَ وارا ڪم پئي ڪيا، ان جڏهن خلافت واري حقيقت واري حوالي سان، ملڪ جي نامور عالمن کان عوام کي آگاهي ڏيارڻ بعد پاڻ ۾ اتحاد ۽ اتفاق قائم ڪري، مقصد حاصل ڪرڻ واري ارادي سان پرزور تقرير ڪئي، تڏهن سندس تقرير جو اهڙو ته اثر ٿيو جو ان ڪانفرنس ۾ شريڪ ٿيندڙ حاجي غلام نبي چانڊيي ۽ حاجي ولي محمد چانڊيي ”انگريزن جي ترڪي خلافت جي خلاف روش ڪري ڪمشنر جي درٻار ۾ پنهنجين ڪرسي ڇڏڻ جو ڪانفرنس ۾ اعلان ڪيو.“ (14)

اهڙيءَ ريت انگريزن جي ناروا روش سبب برصغير ۾ هليل ترڪ موالات / قطع تعلقات واري تحريڪ جي شروعات سيد صاحب جي سربراهيءَ ۾ سن 1920ع ۾ ٿي. ڪانفرنس کان ٿي.

عام طور تي ائين سمجهيو ويندو آهي ته ”علم تعاون“ واري تحريڪ جو تصور سڀ کان پهريائين سنڌ جي شهر سيوهڻ ۾ اپريل 1920ع واري خلافت ڪاميٽي جي گڏجاڻي ۾ اُپريو جنهن ۾ ترڪ موالات جو نهراءُ پيش ٿيو.“ (15) جڏهن ته سن واري خلافت ڪانفرنس ان کان به اڳ ٿي هئي. پر جيئن ته سن ننڍڙو پهراڙيءَ جو ڳوٺڙو هو ۽ سيد صاحب جي ان وقت شخصيت پڻ ايتري معروف ڪانه هئي

انڪري سندس ڳوٺ ۾ ٿيل اهڙي ڪوشش کي گهربل پذيرائي ملي ڪانه سگهي.

1920ع ۾ خلافت ڪاميٽي، سنڌ ۾ 19- مارچ ۽ 1- آگسٽ تي ٻه اهم ڏينهن ملهايا. انهن ڏينهن تي شهرن ۾ هڙتال ڪري ترڪيءَ جي سلطان جي حق ۾ دعائون گهريون ويون ۽ خير خيرات ڪئي ويئي. ان سلسلي ۾ 19- مارچ واري ڏينهن سن ۾ پڻ مڪمل هڙتال ڪرائي ويئي. سن ۾ ڪرايل ان ڪامياب هڙتال جي خبر شايع ڪرڻ لاءِ سن ۽ ان جي پسگردائيءَ وارن هندن توڙي مسلمانن جي صحيحن سان هڪ تفصيلي درخواست اختيار ”الامين“ ڏانهن موڪلي ويئي، جنهن ۾ چئايو ويو ته:

”تاريخ 19- مارچ 1920ع جمع جي ڏينهن شهر سن ۾ هڙتال جي تعميل هندن ۽ مسلمانن پنهنجي دل جي صدق ۽ خوشيءَ سان بلڪل چڱيءَ طرح ڪئي. جيئن ته مسلمانن جمع ڏينهن صبح کان شام تائين سڀ دنياڻي ڪم ڇڏي مسجدن سڳورن ۾ ترڪيءَ جي سلطان جي حق ۾ دعائون گهريون ۽ خير خيرات ڪيا، اهڙيءَ طرح هندن صاحبن به ڪم همت جي ٻڌي، قومي همدردي ڏيکاري. مٿيون ڏينهن صبح کان شام تائين، سڀني پنهنجا ٻيا سڀ ڪم ڇڏي ۽ دڪان بند ڪري، مندرن ۽ ٽڪائن ۾ سلطان ترڪي جي حق ۾ دعائون گهريون ۽ خيرات ڪيا. هاڻي اسان جي استدعا آهي ته اوهان صاحب مهرباني ڪري وائسراءِ هند معرفت بادشاهه سلامت کي هي اسان جو احوال ۽ عرض پيش ڪندا ته اسان جي گهرن موجب فيصلو نه ٿيو ته اسين سمجهنداسون ته اسان جي مذهب جي برخلاف دست اندازي ٿي رهي آهي.“ (16)

مٿي ذڪر ڪيل درخواست نما خط جي آخر ۾ غير مسلم برادريءَ پاران هيٺين ريت وضاحت لکي ويئي:

”اسان هيٺ صحيح ڪندڙ شهر سن جي هندن مان مکيه ماڻهو آهيون ۽ اسان جمع ڏينهن پنهنجا سڀ دڪان بند ڪري، مندرن ٽڪائن

۾ سلطان ترڪي جي حق ۾ دعائون گهريون ۽ خيرات ڪئي. جيڪڏهن خلافت جو فيصلو اسان جي مسلمانن پائرن جي گهرن موجب فيصل نه ٿيو ته جيتريقدر ٿي سگهندو اوتري قدر مسلمانن پائرن سان شامل رهنداسين.“ (17)

اهڙيءَ ريت خلافت تحريڪ ۾ سيد صاحب طرفان دلچسپي وٺڻ سبب ڪين سنڌ انڊر ٽينڊر جلسن ۽ ميٽنگن جو اطلاع ملندو رهندو هو. جن مان اڪثر پروگرامن ۾ پاڻ دلچسپيءَ سان حصو ورتائون ۽ ذمي ڪنيل ڪمن جي سرانجامي ۾ پڻ سرگرم رهيا، جن جا ڪجهه مثال هن ريت آهن:

1- 25- مارچ 1920ع تي پاڻ مظلوم بلاول جي درگاه تي سڏايل خلافت ڪانفرنس جي اجلاس ۾ شريڪ ٿيا. اُتي درگاه ٻاهران گليل ميدان ۾ گڏ ٿيل اٽڪل ڏهه هزار ماڻهن جي مجموعي اڳيان لکيل تقرير ڪيائون. ان موقعي تي سيد صاحب جي ننڍي قد هئڻ ڪري کيس ميز تي ڪرسي رکي ڳالهاريو ويو.

2- مٿئين جلبي ۾ شريڪ ٿيڻ بعد 26- مارچ 1920ع تي پاڻ دادوءَ ۾ ميان معين الدين خياري وٽ ويو، جتي ڪيترن ئي خلافت دوستن سان مليو.

3- 31- مارچ 1920ع تي سيوهڻ خلافت ڪاميٽي جي سيڪريٽري مظلوم سراج الدين سيد صاحب کين خط لکي اطلاع ڏنو ته 27 رجب جي موقعي تي سنڌ پراونشنل خلافت ڪانفرنس سڏائي ويئي آهي.

4- 17- اپريل 1920ع تي سيد صاحب هالن ٽون ۾ خلافت ڪاميٽي جي ميٽنگ ۾ شرڪت ڪئي. ان ميٽنگ ۾ شيخ عبدالعزيز سکر وارو، علي اصغر شاه ٽڪر وارو، مولوي اسدالله شاه ٽڪر وارو ۽ مولوي عبدالخالق مورائي پڻ آيل هئا. ان جلبي جو انتظام ميان پير محمد انصاري ڪيو هو. جڏهن ته مظلوم صاحب (هالا) ان ۾ حصو نه ورتو هو. (18)

5- 22- اپريل 1920ع تي پير شاهه محمود شاهه جيلاني جي درگاهه نصرپور ۾ خلافت جو جلسو رکيو ويو، جنهن ۾ شيخ عبدالمجيد سنڌي، ڊاڪٽر شيخ نور محمد، ڊاڪٽر چوئٿرام ۽ مسٽر نرسنگ لال مدعو ڪيا ويا. ان جلوسي ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ انتظاميه ڪاميٽيءَ جي نمائندن مولوي تاج محمد، قاضي عبدالرحمان قريشي ۽ مسٽر محمد يوسف، خليفو جمع خان عباسي، سيد صاحب کي شريڪ ٿيڻ لاءِ اطلاع ڪيو.

سيد صاحب مقامي طور تي سرگرم رهندي جنهن جوش خروش سان ڪم پئي ڪيو، ان ڳالهه جو اندازو سنڌ صوبائي خلافت ڪاميٽيءَ جي سيڪريٽري حڪيم شمس الدين جي 27- اپريل 1920ع واري لکيل هيٺئين خط مان ٿئي ٿو، جنهن ۾ هو سيد صاحب کي لکي ٿو:

”اميد ته ڪم نهايت جوش ۽ خلوص سان ڪري رهيا هوندا. اُتي خلافت جي جلوسي جي موقعي تي ڪجهه جانور بطور چندي مليا هئا، انهن جي خبر لکندا ته انهن جي لاءِ ڪهڙو فيصلو ڪيو. سخت ضرورت معلوم ٿي رهي آهي ته جلد کان جلد خلافت ڪميٽي جي جنرل ميٽنگ ڪوٺائي وڃي ۽ 15- مئي کان اڳ جلسو ڪيو وڃي، تنهنڪري مهرباني فرمائي ورندي ٿيڻال ۾ پنهنجي صلاح لکندا ته جلسو حيدرآباد ۾ ڪجي يا ڪراچي ۾. پنهنجي خيريت ۽ آناهون جي مفصل حالات کان جلد مطلع ڪندا.“ (19)

7- مئي 1920ع تي جمعي اسلاميه صوبي سنڌ جي دفتر مان 22- 23- مئي 1920ع تي خلافت ڪاميٽي پاران حيدرآباد ۾ ميان نور محمد وڪيل جي جاءِ تي ٿيندڙ جلوسي ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ سيد صاحب کي هڪ عام (ڇپيل) مراسلو موڪليو ويو، جنهن ۾ لکيو ويو هو ته: ”هي جلسو تمام ضروري آهي ۽ گهڻن اهم ڳالهين جو فيصلو ڪرڻو آهي، تنهنڪري ضرور توهين شريڪ ٿي مڃون فرمائيندا.“ (20)

ان اشتہار نما مراسلي ۾ هيٺ ذڪر ڪيل غور طلب مکيه نُڪتا بيان ڪيل آهن.

1. انهيءَ تحريڪ کي ڪامياب ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي ته ڏيڻي شيون ڪم آڻجن ۽ سنڌ جي هنرن کي زور وٺرائجي.
2. اهي عملدار جي خلافت تحريڪ ۾ حصي وٺندڙ کي تڪليف ٿا ڏين، تن جو ڇا بندوبست ڪرڻ گهرجي؟
3. هندستان مان نڪري اسلامي ملڪن ڏي هجرت ڪرڻ.
4. گورنمينٽ کان قطع تعلقات ڪرڻ. (21)

مٿي ذڪر ڪيل چاڻي مراسلي جي پٺيان جوائنٽ سيڪريٽري دفتر جمعيت خلافت اسلاميه سنڌ حڪيم شمس الدين پنهنجي هٿن سان سيد صاحب کي لکيو:

”جنرل ميننگ جي جلسي ۾ اوهان جو شريڪ ٿيڻ نهايت ضروري آهي تنهنڪري ضرور تشريف فرمائيندا.

سرائي ميان نبي بخش خان، جنهن سن جي جلسي ۾ ڪُري چڙهي هئي، انهن جو پورو سرنامو اسان کي معلوم نه آهي، تنهنڪري هن جو خط اوهان جي معرفت موڪليون ٿا. ازراہ ڪرم هن کي پهچائيندا ۽ هن جي ٿپال جو پتو پورو لکندا.“

مئي 1920ع ۾ سيد صاحب کي پراونشنل خلافت ڪاميٽي سنڌ تي ميمبر طور ڪنيو ويو، جنهن جو اطلاع ڏيندي 27- مئي 1920ع تي مسٽر محمد خان سيڪريٽري سنڌ پراونشنل خلافت ڪاميٽي، سيد صاحب کي لکيو:

”هو مسٽر هال حيدرآباد ۾ تاريخ 22- 23- مئي 1920ع جي هڪڙي ميٽنگ ڪڍي هئي جنهن ۾ ٺهراءُ ڪيو ويو هو ته علائقي سنڌ جي لاءِ هڪڙي پراونشنل خلافت ڪميٽي مقرر ڪئي وڃي، ان جي لاءِ 35 ميمبرن جو انتخاب ڪيو ويو هو. انهيءَ ڪميٽي ۾ توهان صاحبن کي به خلافت ڪميٽي جي ميمبر ٿيڻ لاءِ انتخاب ڪيو ويو آهي جو

اميد آهي ته مهرباني فرمائي توهين ضرور قبول فرمائيندا. جواب تمام جلد ڏيندا.“ (22)

مٿي ذڪر ڪيل ليٽر کان پوءِ 8- جون 1920ع تي جوائنٽ سيڪريٽري پاران سيد صاحب کي وضاحتي مراسلو موڪليو ويو جنهن ۾ 45 ميمبرن جي انتخاب ڪرڻ جو ذڪر ملي ٿو.

سند لاءِ چونڊيل خلافت ڪاميٽي جي ميمبر مقرر ٿيڻ کان پوءِ خلافت جي سلسلي ۾ سيد صاحب جون وڌيڪ سرگرميون نظر اچن ٿيون، جنهن جا ڪجهه مثال هن ريت آهن.

مخدوم محمد معين الدين خياري کين 15- جون 1920ع تي هڪ خط ۾ لکي ٿو:

”خلافت ڪانفرنس مخدوم (بالول) جي ماهه پهرين جمعي تي مقرر ڪئي ويئي آهي. عام دعوتون موڪليون ويون آهن... اوهان شهزادن جي ملاقات لاءِ اڳيون انتظار جون نگران آهن. اميد قوي آهي ته ضرور ضرور تشریف فرمائيندا. پٽا ۽ جهنڊا اسلامي ضرور آڻڻجو... ان خط ۾ ئي ’قلم تازي‘ طور آخر ۾ تاڪيد ڪندي لکيو ويو آهي:

”تقرير ضرور ٺاهي ايندا، جا حضرت مخدوم صاحب جي جاءِ تي توهان کان پڙهائي ويندي.“ (23)

ترڪ موالات

خلافت تحريڪ پاران ”ترڪ موالات“ نالي هڪ جامع پروگرام جو حامل هڪ اهڙو لائحہ عمل شروع ڪيو ويو هو، جيڪو پنهنجي ڀرپور مفهوم جي اعتبار کان فرنگي سرڪار ۽ ان جي چاڙتن کان منهن موڙڻ جو پروگرام رکندڙ هو. جيئن ته منهن موڙڻ يا لاڳاپا ٽوڙڻ جو اصطلاح وسيع معنيٰ رکي ٿو، انڪري هن تحريڪ کي هيٺين مختلف نالن هيٺ حصن ۾ ورهايو ويو. (1) قطع تعلقات تحريڪ، (2) سوڊيشي تحريڪ، (3) هجرت تحريڪ.

مٿي ذڪر ڪيل سڀئي تحريڪون ترڪ موالات جي سلسلي ۾ خلافت تحريڪ جي حصي طور ڪم ڪنديون رهيون، جن ۾ سنڌ نه رڳو آل انڊيا جماعتن سان سهڪار ڪيو پر سنڌ خلافت ڪاميٽي پنهنجي طور تي ڪيترائي اهم پروگرام ڪيا، جن مان اڪثر پروگرامن ۾ سائين جي. ايم. سيد جو ڪردار نمايان نظر اچي ٿو.

جنگ جي خاتمي کان پوءِ ترڪي ۾ مٿان مڙهيل ذلت آميز شرط مسلمانن کي ڪنهن به قيمت تي قبول نه هئا، جنهنڪري هندستان جي مسلمانن ان مسئلي کي تمام سنجيدگي سان ورتو. ان سلسلي ۾ 12- مئي 1920ع تي بمبئي ۾ هڪ خاص اجلاس سڏايو ويو، جنهن ۾ ”تحريڪ علم تعاون“ جي پروگرام کي آخري شڪل ڏني ويئي. ان جي روشنيءَ ۾ 2- جون 1920ع تي اله آباد ۾ آل پارٽيز ڪانفرنس جي موقعي تي قطع تعلقات جو ٺهراءُ پاس ڪيو ويو، جنهن موجب سرڪاري نوڪريون ڇڏڻ، سرڪاري اسڪولن ۾ نه پڙهڻ، ڪورٽن جو بائيڪاٽ ڪرڻ، ٻاهرين شين خاص طور تي ڪپڙي جو بائيڪاٽ ڪرڻ شامل هو.

ان دوران سنڌ خلافت ڪاميٽي پڻ مختلف پروگرام ڪندي پئي رهي. اهڙي هڪ رٿيل پروگرام ۾ شرڪت ڪرڻ لاءِ جون 1920ع ۾ سيد صاحب کي صوبي سنڌ خلافت ڪاميٽي جي صدر شيخ عبدالمجيد سنڌي هڪ مراسلي ۾ لکيو:

”عرض تم صوبي سنڌ خلافت ڪاميٽي جي ميٽنگ 12-13- جون تي سکر ۾ منعقد ٿيندي، جنهن ۾ سنڌ جي مسلمانن جي ستاري ۽ تنظيم بابت تجويزن تي بحث ڪيو ويندو. تنهن کانسواءِ ڪائونسلن جي ايندڙ چونڊن ۾ سنڌ جي ٻين قومي جماعتن سان گڏجي لائق اميدوارن کي امداد ڏيڻ جي سوال تي بحث ڪيو ويندو. اهڙن ضروري سوالن ۾ توهان جهڙن بزرگن جي شريڪ ٿيڻ سان ڪم گهڻو آسان ٿي پوندو ۽ آءُ توهان کي ۽ توهان جي ائسوسيئيشن کي

صوبي ڪاميٽيءَ جي مٿين ميٽنگ ۾ شريڪ ٿيڻ جي دل و جان سان دعوت ڏيان ٿو. (24)

22 جون 1920ع تي هندستان جي مسلمانن کليل طور تي وائسراءِ ۽ گورنر جنرل هندستان پيٽرن چيلمسفورڊ کي هڪ ياداشت نامو موڪليو، جنهن ۾ مطالبو ڪيو ويو ته:

”برطانيه سرڪار ترڪيءَ تي مڙهيل شرطن تي نظر ثاني ڪرائي، بيءَ حالت ۾ سنڌ ۽ هند جا مسلمان ترڪ موالات جو آغاز ڪندا.“ (25)
ان ياداشت نامي تي مدراس، بهار، اوڙيسا، بنگال، آگرو، اوڌ، پنجاب ۽ بمبئي جي اڳواڻن کان سواءِ سنڌ مان هيٺين ارڙهن نامور عالمن ۽ سياسي اڳواڻن جون صحيحون ٿيل هيون:

(1) سيٺ حاجي عبدالله هارون (ڪراچي)، (2) مولانا ابوالحسن سيد تاج محمود (امروٽ)، (3) ميان ميمڻ الدين منشي (حيدرآباد)، (4) شيخ عبدالمجيد سنڌي (حيدرآباد)، (5) محمد خان (حيدرآباد)، (6) ڊاڪٽر ايم. اي احمد (ڪراچي)، (7) مولوي سيد عبداللہ شاھ (ٽڪر)، (8) مولوي محمد صادق (ڪراچي)، (9) مسٽر جان محمد جوڻيجو (لاڙڪاڻو)، (10) پير تراب علي شاھ (قمبر)، (11) مولوي عبدالغفور (جيڪب آباد)، (12) مولوي عبدالخالق مورائي (مورو)، (13) پير رشدالله (پير جهنڊو)، (14) مولوي حڪيم فضل محمد (نوشهرو)، (15) نجم الدين انصاري (نوشهرو)، (16) مولوي حڪيم محمد صديق (مورو)، (17) محمد هاشم مخلص (ميرپورخاص) ۽ (18) حاجي احمد علي (ڊينگاڻو). (26)

اهڙيءَ ريت سنڌ جي سرڪرده عالمن ۽ سياسي اڳواڻن پريور ڪوشش ڪئي ته برطانيه پنهنجي ڪيل واعدن کي پاڻي ڏيندي ترڪيءَ خلاف مڙهيل ڪارن قانونن کي ختم ڪرائڻ ۾ مدد ڪري، پراڻين تي ڪونه سگهيو. انڪري آخرڪار ’ترڪ موالات‘ جي تياري ڪئي ويئي.

’ترڪ موالات‘ جي حوالي سان سنڌ اندر ٿيندڙ سرگرمين ۾ سهڪار ڪرڻ جي سلسلي ۾ سيد صاحب ڏانهن خلافت ڪاميٽي

پاران 17- آگسٽ 1920 ع واري موڪليل اڻيل نما اشتھاري مراسلي ۾ لکيو ويو ته:

”اوهان کي خبر هوندي ته مرڪزي خلافت ڪاميٽي بمبئي فيصلو ڪيو آهي ته جنهن صورت ۾ ترڪيءَ جي صلح جي شرطن جي متعلق سرڪار اسان جي درخواستن تي ڪن نئي ڏئي ته اهڙيءَ صورت ۾ ان سان ترڪ موالات (نان ڪوآپريشن) ڪرڻ گھرجي، پر اهو فيصلو تڏهن عملي صورت ۾ اچي سگھي ٿو جڏهن اسان جا ملڪي هندو پاڻ به انهيءَ ڪم ۾ اسان سان شريڪ ٿي بيھن. جيتوڻيڪ مذهبي طرح اسان جي مسلمان بزرگن اها پنهنجي آخري صلاح ڦاٽر ڪئي آهي. مهاتما گانڌي ۽ ٻيا به گھڻا مکيه هندو اصحاب اسان سان پوريءَ طرح شريڪ آهن تنهن هوندي به عام طرح هندو دوست انهيءَ انتظار ۾ آهن ته انڊين نيشنل ڪانگريس جا هندن ۽ مسلمانن جي گڏيل ملڪي ۽ سياسي مجلس آهي، تنهن جي روبرو به اهو وڏو مسئلو اچي ۽ ان تي غور ڪري فيصلو ڪجي... هندستان جي انهيءَ مجلس جي شاخ (سنڌ پراونشنل ڪانفرنس) جو هڪ خاص جلسو انهيءَ مسئلي تي غور ڪرڻ لاءِ حيدرآباد سنڌ ۾ تاريخ 28-29 آگسٽ سن 1920 ع تي ٿيندو تنهنڪري ضرورت آهي ته جهڙيءَ طرح هن وڏي ڳالهه تي غور ڪرڻ لاءِ گھڻا هندو پاڻ هن جلسي ۾ شريڪ ٿيڻ جي تياري ڪري رهيا آهن، اهڙيءَ طرح اسين مسلمان به گھڻي تعداد ۾ شريڪ ٿي ترڪ موالات جي مسئلي کي، جو خالص انساني جو مذهبي مسئلو آهي، ڪثرت راءِ سان پاس ڪرايون... اوهان جي خدمت ۾ عرض آهي ته انهن تاريخن تي توهين پاڻ سان پنهنجا دوست احباب جيترا ٿي سگھن، حيدرآباد ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ آڻيو ته اسان مسلمانن جي راءِ جي ڪثرت ٿئي... انهيءَ ڪانفرنس ۾ فيصلو ٿيڻ کان پوءِ ڪم پورو نٿو ٿئي بلڪ ڪلڪتي ۾ سموري هندوستان جي ڪانگريس ٿيڻي آهي ۽ وري اتي هلي اها تحريڪ پاس ڪرائڻي آهي.“ (27)

جلد ٿي پوءِ آگسٽ 1920ع ۾ انڊين نيشنل ڪانگريس ڪلڪتي ۾ خاص اجلاس گهراي انگريزن سان قطع تعلقات ڪرڻ جو ٺهراءُ وڌيڪ اڪثريت سان پاس ڪيو ويو.

خلافت تحريڪ جي ترڪ موالات واري جلو جهڊ جون ڪٿيون ملائڻ سان معلوم ٿئي ٿو ته سيد صاحب پاران 17- مارچ 1920ع تي سڏايل خلافت ڪانفرنس جي موقعي تي سرڪاري ڪرسي ڇڏڻ وارو واقعو ان عمل جي شروعات هئي، جڏهن ته آل انڊيا سطح تي اهڙو فيصلو بعد ۾ مرڪزي خلافت ڪاميٽي جي مئي 1920ع واري بمبئي ۾ ٿيل اجلاس ۾ ڪيو ويو هو.

ان بعد 2 جون 1920ع واري الله آباد ۾ ٿيل آل پارٽيز ڪانفرنس جي موقعي تي ان جي توسيع ڪئي ويئي ۽ آگسٽ 1920ع جي ڪلڪتي واري اجلاس ۾ آل انڊيا ڪانگريس پڻ اهڙو ٺهراءُ پاس ڪيو هو، جنهن جي نتيجي ۾ ”قطع تعلقات“ ”هجرت تحريڪ“ ۽ ”سؤديشي تحريڪ“ جنم ورتو، جن ۾ پڻ سنڌ جي ماڻهن سرگرم حصو ورتو.

سيد صاحب جي ان وقت وارين سرگرمين مان چٽو ٿئي ٿو ته پاڻ ”خلافت تحريڪ“ جي مختلف پروگرامن ۾ حصو وٺڻ لاءِ پوريءَ طرح هر وقت تيار رهندو هو. کيس مختلف ڪمن جي پرچار ڪرڻ ۽ چڻو گڏ ڪرڻ جي سلسلي ۾ وقت بوقت جيڪي حڪم ملندا هئا، تن جي پورائي ڪرڻ ۾ وسان ڪين گهٽائيندو هو. سيد صاحب جي اهڙين سرگرمين جو اندازو خلافت ڪاميٽي صوبه سنڌ جي سيڪريٽريءَ پاران موڪليل مراسلن جي مواد مان ٿئي ٿو. 11- سيپٽمبر 1920ع واري مراسلي ۾، مئي مهيني ۾ موڪليل چنڊي وارن رسيد بڪن جي چنڊي سميت واپس ڪرڻ لاءِ تاڪيد ڪندي هيٺين نڪتن بابت غور ڪرڻ لاءِ لکيو ويو.

- قومي تعليم جي ترقيءَ لاءِ جن ماڻهن گرائونڊ ڇڏيون آهن تن لاءِ ڪهڙو بندوبست ڪيو ويو آهي.

- سوڊيشيءَ کي زور وٺائڻ لاءِ ڪهڙي ڪوشش ورتي ويئي آهي.
- ڪهڙو سبب آهي جنهنڪري هاڻي عمل جي وقت ڪناره ڪشي

ڪئي وڃي ٿي. (28)

اهڙيءَ ريت 15- سيپٽمبر 1920ع واري مراسلي ۾ 26- سيپٽمبر 1920ع تي دفتر جمعيت خلافت اسلاميه صوبه سنڌ ۾ ٿيندڙ جلبي (اجلاس) جو اطلاع ڏيندي، کيس ٻڌايو ويو ته ”هينين تجويزن تي غور ڪيو ويندو“:

1- ڪائونسلن جو بائڪاٽ ڪرڻ

2- قومي تعليم لاءِ مدرسه کولڻ

3- پنهنجون پئڻچائتون ٺاهڻ

4- سوڊيشي اسٽور کولڻ. (29)

ان وقت هندستان ۾ ڪائونسلن جون چونڊون ٿيڻ واريون هيون، جن جو خلافت تحريڪ ۽ ان سان وابسته مختلف سياسي جماعتن پاران بائيڪاٽ ڪرڻ جون تياريون ڪيون پئي ويون. ان سلسلي ۾ ماڻهن کي سمجهائي انگريز سرڪار مخالف ماحول ٺاهڻ جي سلسلي ۾ سيڪريٽري خلافت ڪاميٽي شيخ عبدالمجيد سنڌي 15- آڪٽوبر 1920ع تي سيد صاحب کي لکيو:

”سائينجن کي معلوم هوندو ته ترڪ موالات واري تجويز ڪلڪتي ۾ اسپيشل ڪانگريس، مسلم ليگ، خلافت ڪانفرنس ۽ انجمن علماءِ گڏجي پاس ڪئي. انهيءَ تجويز کي ڪامياب بنائڻ لاءِ نهايت ضروري آهي ته هر هنڌ جلسا ڪيا وڃن. في الحال گورنر ۽ وائسراءِ جي ڪائونسل لاءِ چونڊن جو سوال درپيش آهي ۽ ووٽرن کي سمجهائڻو آهي ته ڪنهن به اميدوار کي ووٽ نه ڏين.“ (30)

سيد صاحب خلافت تحريڪ جي مختلف سرگرمين ۾ هونئن ئي سرگرم عمل هو. انڪري تحريڪ جي حڪمن جي پابندي ڪندي پاڻ بمبئي ڪائونسل جي چونڊن ۾ حصو نه وٺڻ واري پرچار ۾ پڻ وڌيڪ سرگرم رهيو. ڪائونسل جون چونڊون ٿيون. چونڊن جي هڪ اميدوار

محمد عابد اڻي لاءِ سيد صاحب کي لاڳاپي وارين ڌرين طرفان سفارش ڪرائي ويئي، پر خلافتي فيصلي موجب سيد صاحب پاران ووٽ ڏيڻ/ڏيارڻ جي سلسلي ۾ ڪوبه حصو نه وٺڻ واري راءِ تي پورو پورو عمل ڪيو ويو. سيد صاحب ان جو ذڪر ڪندي لکيو:

”16- نومبر 1920ع تي بمبئي ڪائونسل جي چونڊ جا ووٽ هئا، انهيءَ لاءِ ڪيترا اميدوار بيٺل هئا، ووٽن ۾ خلافت جي تحريڪ ڪري حصو نه ورتو ويو.“ (31)

خلافت تحريڪ جي مختلف معاملن ۾ دلچسپي وٺندو رهڻ ڪري سيد صاحب کي مرڪزي توڙي صوبائي خلافت ڪاميٽين جي سرگرمين بابت وقت بوقت آگاهه ڪيو ويندو هو. ان سلسلي ۾ 7- ڊسمبر 1920ع تي سيڪريٽري سنڌ خلافت ڪانفرنس سيد صاحب کي لکيو:

”اوهان کي معلوم هوندو ته انڊين نيشنل ڪانگريس جو ايندڙ اجلاس ناگپور ۾ 26- ڊسمبر تي ٿيندو، جتي نهايت اهم قومي ۽ ملڪي مسئلن تي غور ڪيو ويندو. ترڪ موالات جي منزلن بابت قلمن تي وڌيڪ ويچار ڪيو ويندو ۽ تحريڪ خلافت جا دشمن سڳرگر ڪوششون ڪري رهيا آهن ته ڪثرت راءِ سان ترڪ موالات نامنظور ڪرائجي يا قلمن ۾ ڦيرگهير ڪئي وڃي... جيسين خلافت جو مسئلو اسان جي خواهشن ۽ مذهبي حڪمن موجب نه ٿيندو تيڻين ان قلم تان نه هٽنداسين. ان لاءِ ضروري آهي ته اسين ڪافي تعداد ۾ اچي جلسي ۾ شريڪ ٿيون ۽ پنهنجي رت بحال ڪرايون. ازان سواءِ ڪانگريس جي اغراض و مقاصد ۽ ٻين قوانين جي جوڙجڪ تي به غور ڪيو ويندو. خلافت ڪانفرنس جو جلسو به انهن تاريخن تي اٿي ٿيندو، ان لاءِ منهنجو عرض آهي ته اوهان هن ۾ شريڪ ٿي ممنون فرمائيندا.“ (32)

سيد صاحب پاران خلافت تحريڪ سان وابسته مختلف ڪمن ۾ عملي طور سرگرم حصو وٺڻ سبب کيس وقت بوقت پروگرامن ۾

گهرايو ويندو هو. ان جو مثال سنڌ پراونشل خلافت ڪاميٽي پاران 19-
ڊسمبر 1920ع تي سنڌايل اجلاس لاءِ منتظم ڪاميٽيءَ جي
سيڪريٽريءَ پاران 14- ڊسمبر 1920ع واري لکيل هيٺئين مراسلي
مان ملي ٿو، جيڪو هيٺين نڪتن بابت غور وڃڻ لاءِ گهرايو
ويو هو.

- (1) بيت المال جو حساب
- (2) بيت المال گڏ ڪيئن ڪجي
- (3) حيدرآباد ۽ لاڙڪاڻي ۾ مرڪز ماتحتي (سبب مرڪز) ٺاهڻ
- (4) قومي تعليم لاءِ ڪيئن روپيه جمع ڪجن
- (5) هيٺين صاحبن جو مستقل وفد ٺاهڻ
پير تواب علي شاه صاحب، پير علي انور شاه صاحب
۽ مسٽر عبدالجبار صاحب
- (6) تبليغ ۽ سؤديشي جي رپورٽ
- (7) جيڪي ماڻهو بنا سنڌ خلافت جي نالي سان
چنده جمع ڪن ٿا انهن کي ڪيئن روڪجي
- (8) ضلع اڀر سنڌ ۾ ڪڏهن ۽ ڪٿي جنرل ميٽنگ
ڪجي.
- (9) پيئچائون ٺاهڻ ۽ ناگپور ڪانگريس لاءِ نمائندا
موڪلڻ (33)

1920ع ۾ مرڪزي خلافت ڪاميٽي پاران برطانيه سرڪار اڳيان
خلافت جو مسئلو بهتر طريقي سان پيش ڪري حل ڪرائڻ جي
سلسلي ۾ مولانا محمد علي جوهر، علامه سيد سليمان ندوي ۽ سيد
حسن امام تي مشتمل هڪ وفد لنڊن موڪليو ويو، جنهن کي برطانيه
سرڪار ڪافي موٽ ڪانه ڏني (34). اهڙيءَ ريت ان وفد جي ناڪام ٿي
موٽڻ کان پوءِ ڊسمبر 1920ع جي آخر ۾ ناگپور ۾ مسلم ليگ ۽
ڪانگريس گڏيل اجلاس سنڌاين، جنهن ۾ ”ترڪ موالات“ واري اڳ

پاس ڪيل رٿ جي توسيع ڪندي تحريڪ هلائڻ جو اعلان ڪيو ويو.

ڪانگريس ۽ مسلم ليگ جي گڏيل اجلاس واري هن فيصلي کان پوءِ ”جمعيت خلافت اسلاميه صوبه سنڌ“ پاران ملڪي ۽ تنظيمي صورتحال تي غور ڪرڻ لاءِ 5- فيبروري 1921ع تي خلافت ڪاميٽيءَ جي آفيس ۾ اجلاس گهرايو ويو، جنهن ۾ سيد صاحب سوڌو مڙني دلچسپي رکندڙ ميمبرن کي سڏايو ويو. ان اجلاس جون نو (9) ايجنڊائون ساڳيون ڊسمبر ۾ ٿيل اجلاس واريون هيون، باقي ست واڌو ايجنڊائون هن ريت رکيون ويون:

- (1) منجهان جون جماعتون تيار ڪرڻ
- (2) سرڪاري دٻاءُ کي ڪيئن منهن ڏجي
- (3) مينبرن خاص ۾ سنڌ پراونشنل ڪانفرنس سان گڏ سنڌ خلافت ڪانفرنس ڪجي يا نه ڪجي
- (4) مولانا محمد صادق جون تجويزون ملان اسڪولن بابت
- (5) هميشه لاءِ مبلغين مقرر ڪرڻ
- (6) مرڪزي خلافت ڪاميٽي بمبئي جا جاري ڪيل نوٽ ڪيتري قيمت جا وڪري لاءِ گهرايا وڃن.

(7) ڪانگريس مقاصد-سوراج ۽ قطع تعلقات. (35)

جيئن جيئن ملڪي ماحول تبديل پئي ٿيو، تيئن تيئن خلافت ڪاميٽي ٽڪڙا ٽڪڙا اجلاس سڏائي نوان نوان فيصلا پئي ڪيا. اهڙوئي هڪ اجلاس 26-27 فيبروري 1921ع تي لاڙڪاڻي ۾ گهرايو ويو، ۽ ٻين ميمبرن سان گڏ سيد صاحب کي پڻ مراسلو موڪليو ويو، جنهن ۾ تنظيمي جوڙجڪ واري حوالي سان انتظامي ايجنڊائن کان سواءِ ملڪي صورتحال جي روشنيءَ ۾ هيٺيون بنيادي نوعيت واريون ايجنڊائون رکيون ويون.

1- تعليم لاءِ فنڊ ۽ اسڪول

- هاءِ اسڪولن جي کولڻ بابت

- ملان اسڪولن کي گرانٽ ڏيڻ بابت

- ٻين اسڪولن کي گرانٽ ڏيڻ بابت

2- سنڌ مدرسي جي بورڊ بابت

3- سوڊيشي

- ائٽ سنڌ ۾ ڪيئن پکيڙجن

- ديسي ڪپڙي ۽ سامان جا اسٽور ڪوليا وڃن

- ڳوٺن ۾ اٿڻ جي ڪم کي همٿائجي

- الوحيد پريس کي ضمانت پري ڏنل پيسن بابت

- بيت المال جو چنلو ڪيئن ڪجي. (36)

مهاتما گانڌي اپريل 1921ع کان آزاديءَ جي تحريڪ جي پرچار لاءِ

سنڌ ۾ آيو ۽ ريل رستي دورو پئي ڪيائين. ان موقعي تي 27- اپريل

تي سندس دادو ڏانهن سفر دوران سيد صاحب مهاتما سان سن ريلوي

اسٽيشن تي ملاقات ڪئي. ان مختصر ملاقات ۾ مهاتما گانڌي سيد

صاحب کي سادگي اختيار ڪرڻ، تحريڪ آزادي ۾ چندي ڏيڻ ۽ کاڌي

پائڻ جي هدايت ڪئي. مهاتما جهڙي شخصيت سان ڪيل ان ملاقات

کان پوءِ سيد صاحب جي خلافت تحريڪ ۾ وڌيڪ دلچسپي پيدا ٿي،

جنهنڪري پاڻ مهاتما جي حڪم زور شور جي پوڻاري طور 19-

مئي 1921ع کان کاڌي پائڻ ۽ قومي تحريڪ ۾ حصو وٺڻ شروع

ڪيائون.

سيد صاحب پاران خلافت تحريڪ جي مختلف پروگرامن ۾

دلچسپي وٺندو رهڻ ڪري، خلافت تحريڪ جي اڪثر معاملن ۾

ڪانئس سهڪار ورتو ويندو هو. ان سلسلي ۾ خلافت ڪاميٽي صوبه

سنڌ جي پريزيڊنٽ قاضي فضل الله پاران 13- آگسٽ 1921ع تي سيد

صاحب کي لکيو ويو:

”اسان کي ڪراچي ضلعي جي خلافت ڪميٽيءَ جي ٺاهڻ جو

خيال آهي، سو مهرباني ڪري اسان کي هن خط پهچڻ شرط اطلاع

ڏيندا ته اوهان جي شهر جي خلافت ڪميٽي جا گهڻا ميمبر آهن ۽

اوهان جي ڪميٽيءَ کي نهئي گهڻا ڏينهن ٿيا آهن. مهرباني ڪري پنهنجي ڪميٽيءَ جي عهديدارن جي نالن کان واقف ڪندا ۽ اُتي اوهان جي شهر ۾ خلافت جي هلچل جو احوال به لکندا. ميمبرن بنائڻ جي سرجوشي سان ڪوشش ڪندا، ڇاڪاڻ جو اسان کي مرڪزي خلافت ڪميٽيءَ لاءِ هڪ ڪروڙ ميمبر بنائڻا آهن. مهرباني ڪري جواب جلد لکندا، ڇاڪاڻ جو اسان کي ضلع ڪاميٽيءَ جي جلد ٺاهڻ جو خيال آهي.“ (37)

مهاتما گانڌي سن ريلوي اسٽيشن تي ڪيل ملاقات وقت سيد صاحب کي جا نصيحت ڪئي هئي، اُن تي عمل ڪرڻ جي سلسلي ۾ سيد صاحب لکي ٿو ته:

”اُن وقت تائين سن مان آڏاڻن جو رواج ختم ٿي چڪو هو، انڪري مهاتما جي حڪم جي تعميل ڪرڻ لاءِ ڪپهه وٺي سٺ ڪٽائي، پيچرن جي ڳوٺ مان ڪپڙو اُٽائي استعمال ڪرڻ شروع ڪيم، جو گهڻي وقت تائين پائيندو رهيس.“ (38)

نه رڳو ايترو جو سيد صاحب پاڻ ”کاڌي“ پائڻ شروع ڪئي، پر ٻين ۾ به دلچسپي پيدا ڪرائڻ لاءِ ڪن خاص موقعن تي ”کاڌي“ پائي نماءُ پڻ ڪرڻ شروع ڪيائون، جنهن جو نمايان مثال سندس 15 آگسٽ 1921ع واري دائريءَ مان ملي ٿو، پاڻ لکي ٿو:

”عيدالبقر هئي. نماز تي سارو کاڌيءَ جو ويس پٽڪي سميت پائي ويس. کاڌيءَ لاءِ چاهه پيدا ڪرڻ خاطر هيءَ نمائش ڪيل هئي. جيئن ته سڀ هٿ جي ڪٽيل ٿلهي سٺ جا ڪپڙا هئا، انڪري پٽڪو نهايت وڏو ڏسڻ ۾ ٿي آيو.“ (39)

ان سلسلي ۾ پاڻ ”سؤديشي تحريڪ“ کي زور وٺائڻ لاءِ سؤديشي اسٽور قائم ڪرڻ ۽ خاص طور تي کاڌيءَ کي عام ڪرڻ تي زور ڏيندو رهيو.

اڳ ذکر ٿي آيو آهي ته سيد صاحب جي ننڍي عمر هئڻ ڪري سندن خانداني ملڪيت ”ڪورٽ آف وارڊس“ ۾ هئي، جتان کين

گڏمعايش لاءِ مقررہ وظيفو ملندو هو. سيد صاحب پاران خلافت تحريڪ جي سلسلي ۾ سرڪار جو چوڻ نہ ڪرڻ ۽ مورڳو تحريڪ ۾ وڌيڪ تندهي ۽ جانفشاني ۽ جذبي سان حصي وٺڻ جو نتيجو اهو نڪتو جو انگريزن طرفان سنڌن وظيفي واري ماهانه اداڱي بند ڪئي ويئي. ان مسئلي کي منهن ڏيڻ ۽ گڏسفر لاءِ سيد صاحب ”سڪرنڊ جي مختيارڪار کان يڪسالي تي ڪچي جي زمين جو ٽڪر گائينچن جي ڳوٺ جي سامهون ڪيو. انهيءَ جو جهنگ وڍائي آبادي هيٺ آندو.“ (40)

1922ع تائين مرڪزي خلافت تحريڪ جون سرگرميون مختلف سببن جي ڪري آهسته آهسته جھڪيون ٿي چڪيون هيون ۽ سيد صاحب پڻ مقامي طور تي پڻجاتي نظام رائج ڪرائڻ ۽ پراڻي زماني کان رائج فضول ڳالهين ختم ڪرائڻ جهڙن سماجي مسئلن ۾ وڌيڪ دلچسپي وٺڻ سبب ان تحريڪ ۾ ڪو گهڻو بهرو وڌي نظر نہ ڪونه ٿو اچي، پر پوءِ به ترڪي خلافت جي حوالي سان ٿيل مختلف واقعن بابت سندس ردعمل مان ان تي سنڌن نظر هڻڻ وارو تاثر ملي ٿو، جهڙوڪ:

- ”11- سيپٽمبر 1922ع وارن اخبارن ۾ ٽرڪن جي ’سمرنا‘ فتح ڪرڻ جو احوال پڙهي، مسجد ۾ وڃي شڪرانا بجا آندائين ۽ مٺائي ورهايائين.

- 1- آڪٽوبر 1922ع وارين اخبارن ۾ ٽرڪن جي ’تريس‘ ۽ ’قسطنطينيه‘ فتح ڪرڻ واري خبر پڙهڻ تي خوشيءَ جو اظهار ڪيو ويو.“ (41)

1923ع ۾ ترڪيءَ ۾ انقلاب آيو، جنهن ۾ خلافت جو خاتمو آڻي سلطان اتاترڪ حڪومت جون واڳون سنڀاليون. ترڪيءَ ۾ آيل ان تبديليءَ سيد صاحب جي ذهن ۾ اهو احساس پيدا ڪيو ته: ”مذهبي بنيادن واري حڪومت جا ڏينهن ختم ٿي ويا. قومي حڪومتون انهن جي جاءِ والارينديون پيون وڃن.“ (42)

اهڙيءَ ريت جڏهن تُرڪن جديد زماني جي تقاضائن ڪري قوم پرستي، اختيار ڪري خلافت ختم ڪري ڇڏي ته ساري دنيا جي مسلمان ملڪن مذهبي طريقن حڪومت تُرڪ ڪرڻ شروع ڪيو.

معلوم ائين ٿئي ٿو ته ترڪيءَ ۾ آيل تبديلي ۽ زندگيءَ جي ٻين سياسي ۽ سماجي مشغولين ۾ دلچسپي وٺڻ سبب سيد صاحب خلافت تحريڪ جي پوئين دور ۾ ڪو گهڻو بهرو ڪونه پئي ورتو، پر پوءِ به رسمي طور خلافتي جلسن ۾ شريڪ ٿيندو رهندو هو، جيئن 2- جنوري 1924ع واري دائريءَ ۾ لکيو اٿس:

”صبح جو پير اله يار شاه وٽان ٿي پوءِ پير غلام مجدد سرهنديءَ جي پاڙي واري خلافت جي پبلڪ ميٽنگ ۾ تقريرون ٻڌي رات جو موٽي آياسون.“ (42)

خلافت تحريڪ واري اثر جهڪي ٿيڻ بعد سيد صاحب سنڌ جي سينن مان سماجي برائون ختم ڪرڻ ۽ کين تعليم طرف راغب ڪرڻ لاءِ ”انجمن سادات مٽياري“ ۽ ”انجمن سادات لڪياري“ قائم ڪرڻ لاءِ ڪوشش ۾ رُڌل نظر اچي ٿو. اهو سندن پهريون ڏاڪو هو، تنهن بعد سنڌ ائٽر ٻين سماجي ۽ سياسي ڪمن طرف متوجه ٿيڻ لڳو. ان دوران 12- اپريل 1924ع تي علامه قاضي اسدالله شاه حسيني ٽڪڙ واري کيس هڪ خط ۾ لکيو:

”تُركن جي خلافت کي ختم ڪيو ويو آهي ته شريف مڪه انهيءَ ڪم لاءِ لائق نه آهي جو انهيءَ انگريز سان شرڪت ڪري مسلمانن کي طاقت کي ختم ڪرڻ ۾ ڪئي آهي. اوهان صرف سيد هئڻ ڪري ان لاءِ طرفداري نه ڪريو.“ (43)

سيد صاحب علامه اسدالله شاه ٽڪڙائيءَ جي لکيل ان ياداشت هيٺان لکيو آهي ته:

”ڏسجي ٿو ته منهنجي ڪنهن اهڙي قسم جي لکيل خط جي جواب ۾ اهو خط لکيو اٿن.“ (44)

سبب کڻي ڪهڙا به هجن، پر اها حقيقت آهي ته آهسته آهسته ٿي سيد صاحب جي خلافت تحريڪ واري ان اسلامي تصور مان دلچسپي جهڪي ٿيندي ويئي ۽ پاڻ ٻين معاملن ۾ وڌيڪ دلچسپي وٺڻ لڳو. ان ڳالهه جو اندازو شيخ عبدالمجيد سنڌي صدر صوبه سنڌ خلافت ڪاميٽي پاران لکيل هڪ خط ۽ سيد صاحب پاران لکيل جوابي خطن وارين جملي بازين مان ٿئي ٿو.

شيخ صاحب 2- جون 1926ع تي سيد صاحب کي لکيو:
 ”اسان صوبي سنڌ خلافت ڪاميٽيءَ جي ميٽنگ سکر ۾ 12-13-
 جون تي رڪي آهي ۽ مون سڀني مسلمانن جي خير خواه صاحبن کي
 ان ۾ شريڪ ٿيڻ جي دعوت ڏني آهي. مان نهايت مشڪور ٿيندس،
 جيڪڏهن اوهان صاحب ان ۾ شريڪ ٿي پنهنجي صلاح سان مشرف
 ڪندا.“ (46)

ان وقت تائين سيد صاحب جيئن ته ٻين ڪمن ۾ مشغول ٿي
 چڪو هو، انڪري شيخ صاحب کي جواب ۾ لکيائين:
 ”سن ۾ ٿيندڙ ڪانفرنس لاءِ اچو.“
 ان جي جواب ۾ شيخ صاحب لکيو:
 ”پهرين سکر واريءَ ڪانفرنس ۾ اچو، پوءِ چونڊا ته سن ۾ اچي.
 سگهندس.“ (47)

سيد صاحب انگريزن خلاف هلندڙ هر تحريڪ ۾ حصو ورتو مثلاً
 يونان قسطنطينيه تي حملو ڪيو ته ان خلاف سنڌ ۾ به جلسا جلوس ٿيا
 ۽ مذمت واريون قراردادون منظور ٿيون، انهن جلسن ۽ احتجاجي
 مظاهرن ۾ سيد صاحب پيش پيش رهيو.

هجرت تحريڪ شروع ٿي تڏهن، سيد صاحب ان ۾ به سرگرم
 نظر اچي ٿو، مختلف وقتن تي جيڪي چنڊا ٿيا انهن ۾ به سيد صاحب
 سرگرم رهيو.

اهڙي ريت ننڍي عمر کان خلافت تحريڪ ۾ حصو وٺڻ ڪري، سيد صاحب جي زندگيءَ ۾ مجموعي طور هيٺيون بنيادي تبديليون آيون، جن جو سندس سڄي زندگيءَ تي اثر رهيو.

- روزمره زندگيءَ ۾ سادگي اختيار ڪرڻ

- ڪيل ڳالهه تي بيهي رهڻ، ڏاڍا اڳيان نه جهڪڻ، مهاذو اٽڪائڻ،

پنهنجي محدود وسيلن سان به مقابلو جاري رکڻ

ترڪيءَ مان خلافت جي خاتمي کان پوءِ هندستان ائٽر خلافت

تحريڪ جو زور ختم ٿي ويو، پر پوءِ به خلافت جي نالي ۾ سنڌ جي

مختلف شهرن ۾ ايڪٽو پيڪٽو ڪي پروگرام ٿيندا هئا، پر انهن جو

مڪيه مقصد ترڪي خلافت واپس ورائڻ بجاءِ ملڪي سياسي ۽

سماجي مسئلن بابت غور وڃڻ وڃي رهيو هو. اهڙن

پروگرامن ۾ پڻ سيد صاحب جي شرڪت نظر اچي ٿي. سيد صاحب

ان وقت تائين سن جي پسگردائيءَ وارين سماجي سرگرمين مان

نڪري پهريان محال مانجهند ۽ پوءِ ضلع لوڪلبورڊ ڪراچيءَ جي

حلقن تائين پنهنجي عمل جو دائرو وسيع ڪري چڪو هو.

سيد صاحب 1924ع ۾ تعلقي لوڪلبورڊ جو صدر ۽ ضلع

لوڪلبورڊ ڪراچيءَ جو نائب صدر چونڊجي ويو هو. اهڙن عهدن تي

فائز ٿيڻ کان پوءِ سندن جدوجهد جو دائرو وسيع ٿيندو پئي ويو، پر پوءِ

به سنڌ جي مختلف مسئلن بابت سوچ وڃڻ جي سلسلي ۾

سنڌ خلافت ڪاميٽي جا چيڪي اجلاس ٿيندا پئي رهيا، انهن ۾

سرگرم عمل نظر اچي ٿو. اهڙو هڪ اجلاس 10- فيبروري 1931ع تي

سڏايو ويو. ان ۾ سنڌ جي بمبئيءَ کان جدائيءَ واري تحريڪ لاءِ راه

هموار ڪرڻ ۽ نقطه نظر جي پڇاڙ ڪرڻ جي سلسلي ۾ هڪ سڀ

ڪميٽي ٺاهي ويئي، جنهن ۾ شيخ عبدالمجيد سنڌي، حاجي عبدالله

هارون، محمد هاشم گلدس، سائين ميران محمد شاه ۽ نورمحمد

وڪيل سان گڏ سائين جي. ايم. سيد پڻ ميمبر طور نظر اچي ٿو.

حاشيه ۽ حوالا:

- (1) ڏسجي فهرست چنده هلال احمر تاريخ 12- نومبر 1913ع، ص 60
- (2) ڏسجي خلافت ۽ سمرونا فند جي آمدني جو تفصيل ۽ خرچ جو نقشو 1922ع، ص 10
- (3) Kanshik P.D. The Congress Ideology and Programe, Bombay Allied Publishers, 1964, P.223
- (4) Weekes R.V: Pakistan-Birth and Growth of a Muslim Nation, London, D.Van Nortrand Company 1964, P.77
- (5) سيد جي.ايم: پنهنجي ڪهاڻي، پنهنجي زباني (ڀاڱو پهريون) ڇاپو ٽيون، (1998ع) جي.ايم.سيد اڪيڊمي سن، ص 29
- (6) ساڳيو حوالو، ص 36
- (7) ڏسجي سائين جي.ايم.سيد جي لائبريريءَ ۾ موجود قلمي تقرير (۾) خلافت ڪاميٽي فائيل.
- (8) ساڳيو حوالو
- (9) سيد جي.ايم: پنهنجي ڪهاڻي، پنهنجي زباني، ساڳيو حوالو، ص 37
- (10) ڪورٽ آف وارڊس: لاوارٿ صغير ٻارڙن لاءِ اهڙو قانون، جنهن تحت انهن جي اباڻي ملڪيت سرڪار قبضي ۾ آڻي، مقاطعي تي ڏيئي، ان مان سندن گذرمعاش لاءِ ماهانه وظيفو مقرر ڪندي آهي. ان وقت ٽئين جيسٽائين صغير ٻار وڏو ٿي مال ملڪيت سنڀالڻ جهڙو ٿئي. سيد صاحب لاءِ اهو ڪم مرزا قليچ بيگ ڪرايو هو.
- (11) سيد جي.ايم: پنهنجي ڪهاڻي، پنهنجي زباني، ساڳيو حوالو، ص 37
- (12) ساڳيو حوالو
- (13) ڏسجي سائين جي.ايم.سيد جي لائبريريءَ ۾ موجود قلمي تقرير
- (14) سيد جي.ايم: پنهنجي ڪهاڻي، پنهنجي زباني، ص 37
- (15) روزانه الوحيد ڪراچي 27- اپريل 1920ع، ص 4
- (16-17) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريريءَ ۾ موجود خلافت ڪاميٽي فائيل

- (18) ڏسجي سيد صاحب جي ڊائري (قلمي) 17- مئي 1920 ع.
- (19) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريريءَ ۾ موجود خلافت ڪاميٽي فائيل (20-21-22) ساڳيو حوالو
- (23) سيد جي. ايم: اڄ پڻ چڪير چاڪ (مرتب) 1977 ع، سنڌي ادبين جي ڪوآپريٽو سوسائٽي لميٽيڊ حيدرآباد، ص 189
- (24) ساڳيو حوالو، ص 174
- (25) ڏسجي بمبئي مرڪزي خلافت ڪميٽيءَ جي چوڙي، ترڪ موالات نمبر 1 جون 1920 ع، ص 5
- (26) ساڳيو حوالو، 10-11
- (27-28-29) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريريءَ ۾ موجود فائيل خلافت ڪاميٽي
- (30) سيد جي. ايم: اڄ پڻ چڪير چاڪ، ساڳيو حوالو، ص 183
- (31-32-33) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريريءَ ۾ موجود خلافت ڪاميٽي فائيل
- (34) Hanaji M.A. Muslim Role in Indo Pakistan (1964) Dacca, Ideal Library, P.29
- (35-36-37) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريريءَ ۾ موجود خلافت ڪاميٽي فائيل
- (38) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريري ۾ موجود يادداشتن جو ٻُڪ
- (39) سيد جي. ايم: پنهنجي ڪهاڻي، پنهنجي زباني، ساڳيو حوالو، ص 91
- (40) ساڳيو حوالو، ص 94
- (41) ساڳيو حوالو، ص 100
- (42-43-44-45) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريريءَ ۾ موجود يادداشتن جو ٻُڪ
- (46) سيد جي. ايم: اڄ پڻ چڪير چاڪ، ساڳيو حوالو، ص 174.
- (47) ڏسجي سيد صاحب جي لائبريري ۾ موجود يادداشتن جو ٻُڪ.

هٽ سان لڪرايل تقريرن واري ڪتابڙي جو پهريون صفحو

Gul Hayat Institute

هائي تو مان سيني مسلمان هن ڪري
 تان سر جوڻي سا مدد ڪري ٿو ان
 ڪري ٿو ڪندا آهن الله تعاليٰ سڀ
 مان ٿيندي جو اهو ڪندو اسلامي آهي
 اهي ڪري ٿو ٿو لا هون ٿو ٿو ٿو
 ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو
 ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو
 ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو
 ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو

بسم الله الرحمن الرحيم

(تقرير نمبر 1)

نحمدہ و نصلی علیٰ رسولہ الکریم

سڀني مسلمان ڀائرن کي جيڪي هن چڱي موقعي تي گڏ ٿيا آهن، معلوم هجي ته اسان کي خبر آهي ته اسان مسلمانن جو حال ڪجهه وقت ڪهڙو هو ۽ [هاڻ ڇا] جي مٿان ٻين مذهبن وارا حڪومت ڪندڙ هئا ۽ ڪن شهرن ۾ اڃان به ڪن ٿا. تنهن جو فقط اهو ئي سبب آهي ته اسان مسلمانن ۾ نه علم، نه ٻڌي، نه هملدي آهي. ۽ اوهان کي خبر آهي ته ٻيون قومون ڪهڙن سببن ڪري مسلمانن کان زور وٺي ويون آهن. اهو رڳو علم ۽ هملديءَ جي ڪري. اسان هاڻ هي وجهه ڳولي ڪڍيو آهي جنهن جي مدد سان اسين سٺي سگهون ٿا. اسان جا مسلمان ڀائر جيڪي وڏن شهرن ۾ رهن ٿا سي گهڻو ڪري ٻين قومن جي زير بار ٿا رهن سي به انهيءَ سبب ڪري اهو سبب آهي ”انجمن“ جنهن کي هندو ”پڻڄات“ چون ٿا. اها هن وقت گهڻن شهرن ۾ پکڙجي ويئي آهي.

ان کان اسان جو ڳوٺ خالي آهي. اهو ئي اسان جي نه سترڻ جو سبب آهي. اها هن طرح ڪئي ويندي ته سڀ ڪنهن ماڻهوءَ تي سندس وصيعت آهر مهينو [چندو] مقرر ڪبو، جيئن هو ڏيئي سگهي ۽ شادي [جي موقعي] تي مقرر ڪيل ٺهراءُ [موجب] ڏيندو ۽ ڌڙ پنهنجو ڪبو، تن جي گڏ ڪرڻ لاءِ ۽ صلاح مصلحت ڪرڻ لاءِ چار يا پنج ميمبر مقرر ڪيا ويندا. جي اهي پئسا وٺندا، انهن مان هر هڪ پاڻ وٽ هڪڙو ڪتابڙو رکندو جنهن ۾ هو پئسن جو حساب رکندو جنهن کان مقرر ڪيل وقت تي اهو حساب وٺبو ۽ جيڪي به ننڍا ڪتاب ٿيندا سي وري هڪ وڏي ڪتاب ۾ داخل ڪبا، پوءِ جيڪي پئسا جمع ٿيندا سي هيٺين ڪمن ۾ خرچ ڪبا مثلاً:

ڪا مسجد شريف شهيد ٿي پوي ته ان لاءِ جو ڌار چنڊو ڪيو ويندو آهي تنهن ۾ وقت لڳندو آهي جنهن ڪري ڪم ۾ دير ٿيو وڃي، تنهن لاءِ يڪلر هنن رکيل پئسن مان ڪم آڻبا وغيره ۽

جيڪڏهن ڪنهن مسجد شريف جو هجره نهرائڻو هجي ته ان کي پڻ نهرائجي، هي عيدگاه جيڪا آهي سا ٻين ملڪن ۾ ڏسجي ٿو ته ان کي چوڌاري پت ڏنل ٿئي ٿي ۽ ان ۾ وڻ پوکيل ٿين ٿا، جنهن ڪري ڪنهن ڏينهن گرمي هجي ته به نماز سولائي سان پڙهي سگهجي ٿي ۽ جي ڪو مسافر مري پوي ته ان جي ڪفن وغيره جي لاءِ جو رڻو پوي ٿو ۽ جيستائين ڪم پورا ٿئي تيستائين جنازو پيو رهي ٿو انهيءَ لاءِ به هي پيسا ڪم آڻي سگهجن ٿا.

ڏسو ته هتي ماڻهو بي علم آهن، جنهن ڪري ٻين مذهبن وارا زور وٺي ويا آهن، تنهن لاءِ هڪ مسلمان مڙسو وجهجي ۽ ان مدرسي ۾ جيڪي پڙهن انهن کي ڪتاب وغيره مفت ڏجن ۽ تعليم مفت ۽ زوري ڏني وڃي ته هوند مسلمان ستري پون اهڙا ڪيئي ڪم ڪري سگهجن ٿا جن مان دين ۽ دنيا جو فائدو آهي. اهي پئسا بنا ڪنهن [گڏيل] صلاح جي خرچ نه ڪندا، بلڪ چار يا پنج ميمبر مقرر ڪيا ويندا انهن جي راءِ تي ڇڏيل آهي بلڪ سڀني ماڻهن جي مرضيءَ تي ڇڏيل آهي، هاڻي مون کي وڌيڪ چوڻو نه آهي اها ڳالهه هن مثال سان لاڳو آهي.

ز اتفاق مگس شهد مي شود پيدا
خداچر لذت در اتفاق نهاد

يعني ماڪيءَ جي مڪن جي اتفاق يعني ٻڌيءَ مان، جي تمام ننڍيون آهن، ماڪي ٺهي ٿي جيڪڏهن اسين هيڏا سارا ماڻهو ڪوشش ڪنداسون ته اسان مان ڪهڙي نه مٺي ماڪي ٺهندي جنهن مان هوند سڄو جهان فائدو وٺي. يڪ مشت نمونہ خروار يعني هڪڙي مٺ هزارن جو نمونو آهي. وڌيڪ چوڻ واجب نه سمجهي هت هن احوال کي بس ٿا ڪريون.

خدا تعاليٰ ڪنٺو ته اسين اهو [ساڳيو] طريقو اختيار ڪري ان مان فائدو وٺي، انهيءَ لاءِ سندس شڪر گذار رهون. آمين ثم آمين (هي تقرير تاريخ 10 ذوالحج 1337ھ عيد ڏينهن انجمن برپا ڪرڻ لاءِ ڪئي وئي، جا منشي حاجيءَ کان پڙهائي وئي،)

بسم الله الرحمن الرحيم

(تقریر نمبر 2)

نحمدہ ونصلی علی رسولہ الکریم

سڀني مسلمانن کي معلوم هجي ته آءُ هڪڙي ڳالهه کان اوهان
پاڻهن اسلام جي سچارن کي واقف ڪرڻ گهران ٿو جا انشاء الله
تعالیٰ سڀني کي پسند ايندي. اميد ته اسين سڀئي انهيءَ خير جي ڪم
۾ مدد ڪري پنهنجي واقفي ۽ ثواب حاصل ڪريون. اها ڳالهه هي
آهي ته اسان سن ۽ آس پاس وارن مسلمانن کي ڪا به خبر نه آهي، ته
اسلام جي خلاف پٺيان ڇا ٿي گذريو آهي ۽ ترڪيءَ سان ڪهڙي
حالت آهي ۽ ڪهڙي حالت ٿيڻي آهي، جو ترڪيءَ جو سلطان جيڪو
حضرت محمد ڪريم صلي الله عليه وسلم جن جو جاءِ نشي ۽
خادم الحرمين آهي، تنهن سان اڄ اهڙي حالت ٿيڻي آهي جو خدا شل
انهن [اهڙيون رٿون] رٿيندڙ ڪافرن کي اها حالت ڏيکاري.
پاڻرو -

هي وقت اسلام جي نهايت زوال جو آهي، جيڪڏهن اسين هن
ڪم ۾ ڪا به ڪوشش نه ڪنداسون، ته اسلام کي وڏو نقصان رستو

آهي ۽ هنن ڳالهين بابت ماڻهن کي خواب خيال به نه آهي. ڏسجي پيو ته چوڌاري ٻين ملڪن ۾ انهيءَ ڳالهه بابت ڪهڙا نه جلسا ۽ ڪاميٽيون ۽ ڪوششون پيون ٿين، پر افسوس آهي ته اسان جو ملڪ اهڙن اسلامي ڪمن کان ناواقف آهي. هاڻي اسان کي خيال آيو آهي ته اسين سڀئي مسلمان چنڊو ڪري هڪ جلسو يا خلافت ڪاميٽي ڪريون ۽ سڀئي [ان مسئلي کان] واقف ٿي اک پٽيون ته ڇا ٿيو آهي ۽ ڇا ٿيندو. جنهن جو وڌيڪ احوال پاڻهي جلسي ۾ ٿيندو. انهيءَ لاءِ ٻاهريان وڏا پڙهيل ماڻهو تقريرن ڪرڻ لاءِ گهرائبا، جي اسان کي سڀ [ڳالهه کان] واقف ڪندا ۽ [مسئلا] ٻڌائيندا.

هاڻي توهان سڀئي مسلمان هن ڪم ۾ تمام سرجوشيءَ سان مدد ڪري ان ڪم کي بهري ور ڪندا ته انشاء الله تعاليٰ سڀ فتح ٿيندي، جو اسان جو اهو ڪم اسلامي آهي.

انهيءَ ڪم جي چنڊي وٺڻ لاءِ هڪ سيد ميان جمن شاهه ۽ قاضي ميان الهرڪيه ۽ ٻيا به ڪم ڀر همت ڪم [ڪوشش] ڪندا. انشاء الله تعاليٰ سندن اسلامي خدمت انهن کي فتحياب ڪندي. آمين ثر آمين.

(هي تقرير جمع جي ڏينهن تاريخ 22 جمادالاوليٰ 1338ھ مطابق 13 فيبروري 1920ع جي خلافت ڪاميٽي سڏائڻ لاءِ ڪئي وئي هئي.)

بسم الله الرحمن الرحيم

(تقرير نمبر 3)

نحمدہ و نصلی علیٰ رسولہ الکریم

اي برادران دين رسول مقبول صلي الله عليه وآله وسلم آء هائي
ڪجهه ٿورو احوال پنهنجي حاضر صاحبان جي خدمت شريف ۾ عرض
گذار ڪندس. واجب آهي ته دل جي ڪنن ۽ پيار جي خيال سان ٻڌي
انهيءَ گذارش تي فرا ڌيان ۽ غور ڏيئي پنهنجي خيالن ۾ جاءِ ڏيندا.

صاحبان، توهان کي واقف هجي ته هي جيڪي هلچل ۽ اسلامي
مجلسون پئي ٿيون آهن سي چالاڪ هيون ۽ انهن مان نتيجو ڪهڙو
نڪتو ۽ جيڪي دانهون ڪيون ويون سي ڪهڙي حد تي پهتيون. اهي
هلچلون خاص چڱي نيت سان مقامات مقدسه ۽ خليفه المسلمين جي لاءِ
هيون ته مقامات مقدسه ٻين جي هٿ ۾ نه هئڻ گهرجن ۽ خليفه
المسلمين جي هٿ ۾ مٿيان مقامات ۽ جيڪي جنگ کان اڳ ملڪ هئا
سي ڏنا وڃن، اسان [هي ڪوششون] پنهنجو فرض ڄاڻي ڪيون آهن ۽
نه ان ڪم ۾ ڪنهن جو ڪو نقصاني يا گهڙو غرض آهي، پر خاص
مٿين مراد حاصل ڪرڻ لاءِ ڪيون ويون آهن.

نتيجو ڇا نڪتو حاضرين، سرڪار رعيت کي خوش ڪرڻ لاءِ ڇا
جواب ڏنو ۽ دانهون ڪيستائين پهچايون ويون؟ جواب جي توهان کي
خبر هوندي ۽ اهي دانهون ملبران سرڪار تائين پهچايون ويون آهن، پر
حاصل مطلب ته پاڻ کي هينئر ڪهڙي روش اختيار ڪرڻ گهرجي سا
هي آهي ته اتفاق يعني ٻڌي کي وڌيڪ قائم ڪريون ۽ باقي جن جي دل
تي مٿان نفاق جو پڙو آهي سي لاهين ۽ همردي جي رستي سان هلي
پردي کي پري ڪري دنيا جي خواب خيالن جي فائدي کي ڇڏي آخرت
جي فائدي جي مد نظر نمرودي ڳالهين کان پري ٿي هن بيت تي ڌيان
ڏين:

چون پرسش گناهه روز حشر خواهد
تمهڪات گناهارا، خلق يارا ڪنند.

يعني: قيامت ڏينهن پنهنجي گناهن جو پڇاڻو ٿيندو [انڪري] هڪ ٻئي سان ٻانهن بيلي، ٿي ساڳي مطلب جي حاصل ڪرڻ لاءِ وڌيڪ ڪوششون ڪريو.

پاڻرو:

توهان کي معلوم آهي ته اتفاق هڪ اهڙي نعمت الاهي آهي جنهن جي وسيلي انسان طرح طرح جا مقصد ۽ مطلب حاصل ڪري سگهي ٿو. نقل آهي ته هڪ ماڻهو جڏهن مرڻ تي آيو تڏهين پنهنجن پٽن کي گهرايائين ۽ چيائين ته ڪاٺيون ڪٽي اچو ڪٽي آيا، هڪ ڪاٺي هڪڙي پٽ کي ڏنائين ته پنج هو اها پنيجي ويو وري ٻه گڏي ڏنائينس سي به پنيجي ويو پوءِ ٽي ڏنائينس سي تمام زور سان پڳائين، جڏهن هن گهڻيون [ڪاٺيون] گڏي ڏنس تڏهين هن چيو ته ”بابا ٿي به تمام زور سان پڳيون آهن سو هي گهڻيون ڪيئن پيچي سگهندس، ڪنهن کي طاقت نه آهي جو ڪاٺيون پيچي.“

تڏهين پيءُ چين، پٽڙو ان ڳالهه کي دل ۾ جڳهه ڏيو ۽ ان تي دل و جان سان عمل ڪريو، جيترا پاڻ ۾ گهڻا اتفاق سان هوندو اوتري قدر توهان جو زور ۽ شان وڌندو ماڻهن جي دل ۾ توهان جو دٻڻو ٿيندو، اتفاق جي برڪت سان هميشه خوش رهندو ۽ اتفاق جي وسيلي ٻين تي غالب رهندو. اتفاق ڪارڻ راحت ۽ فتح جو آهي ۽ نفاق موجب ذلت ۽ خوارِي جو آهي، اتفاق ۾ جي چڱيون آهن، سٺي ڳالهي تي کان ٻاهر آهن، مثال آهي ته

ز اتفاق مگس شهد مي شود پيدا

خداچ لذت در اتفاق نفاذ

پيارو پنهنجن اڳين احوالن کي غور سان ڏسندو ته

کل کو نه تھے آج کیا ہو گئے تم

ابھی جا گئے تھے ابھی سو گئے تم

ادا پاڻ هڪ ٻئي جا پاڻو آهيون، پاڻ مان ڪنهن کي ايذاءُ ايندو [ان جو احساس] اسان سڀني کي هٿ ڳهرجي. جيئن حديث شريف ۾ نه آيو آهي، صحيح مسلم ۾ نعمان ابن البشير کان زوايت آهي ته

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
تري المؤمنين في ثوادهم و تراحمهم وتوادهم وتعاطفهم كمثل
الجسد

إذا اشتكى بضعه نداعى إليه سائر الجسد بالسهر والحمى
يعني: مومن جو مثال ان جي دوستي ۽ مهربانيءَ ۾ اهڙو آهي
جهڙو بدن جي عضون ۾ درد هجي ۽ ٻيا عضوا بي آرمي ۽ خفگي ۾
هجن.

يارو:

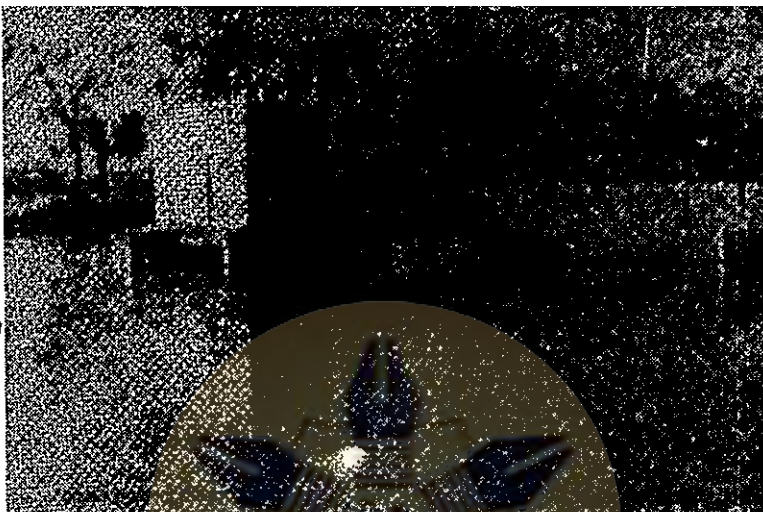
پست ٿي نه وڃو ۽ خدا مان اميد نه لاهيو. مڙسي ڪريو ۽ هن آيت
ذي نھاري اميد ڪي وڌايو - آيت
وَهُوَ الَّذِي يُزِيلُ الْعَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قُضُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ (سورة شوري آيت 28)

هاڻي همت مردان ڪري وري به پنهنجو فرض ادا ڪرڻ لاءِ
ڪوشش ڪيو انشاء الله تعاليٰ ته فتحياپ ٿينداسون.
آمين ثم آمين

اي پروردگار اسان مسلمانن مان نفاق جي بيماري دور ڪر.
اي پروردگار اسان کي اتفاق ۽ هملردي ۾ مسرور ڪر.
اي ذوالجلال، اسان مسلمانن کي اتفاق ۽ محبت ۾ ٻين قومن تي
حڪم ڏي ۽ خير جي ڪم ۾ همت ۽ قوت بخش. اسان جي اسلام
کي بي اتفاقي، ڪينه ۽ حسد ۾ ٻين قومن جو مطعون نه ڪر انهن کي
سگهه ڏي ۽ پریشاني ۾ محزون نه ڪر.
اي ڪريم، اسان جي اسلام جي پائڻن کي ٻين قومن ۾ سرفراز
ڪر. اي رحيم، اسان جي صاحب دين اسلام وارن کي تعليم ۽ تهذيب
۾ ممتاز رک.

آمين يا رب العالمين.

(هي تقرير تاريخ 25 جمادي الثاني 1338ه مطابق 17 مارچ 1920ع
جي خلاف ڪاميٽي، جيڪا سن ۾ ٿي هئي ان ۾ ٺاهيتڙ پڙهي
ٻڌائي)

Gul Hayat Institute

کیرتھ کھنال تی واقع ہوئیجا مسجد
جیکا وچ کھنال مہ آیل آھی

پیغام علم
جهندي جي آمد وقت پڙهيل خطبو

Gul Hayat Institute

[1927ع جي، قمری مهيني رمضان شريف ۾ ترڪي
سلطنت جي جهنڊي جي دادوءَ ۾ آمد ٿي، ان موقعي تي سيد
صاحب جو پڙهيل خطبوا]

Gul Hayat Institute

حضرات علماء کرام- و برادران اسلام

آءِ لائق هن ڳالهه جو نه هوس جو توهان جي آڏو ڪجهه عرض
پيش ڪريان. مگر جانچي ڏنم- ته اهو وقت اچي ويو آهي جو گونگن
کي ڳالهائڻ ۽ ٻوڙن کي ٻڌڻ گهرجي. جنهن کي پيرن ۾ هلڻ جي
طاقت نه هجي، انهن کي به هلڻ گهرجي، جو ته اسلام پنهنجي هر
پيروي ڪندڙ کان پنهنجي آخري خدمت گهري رهيو آهي.

بيا جامي رماڪن شرمستاري

ز صاف و درد پش آزانچہ داري

حضرات: ممبران استقباليه ڪاميٽي دادو جي طرفان آءِ اوهان

سڀني صاحبن ۽ ’علم مبارڪ‘ جي هن دادو شهر ۾ تشریف آوري تي
دلي مرحبا ڪيان ٿو ۽ مبارڪ ڏيان ٿو.

هي اسان سنڌ جي مسلمانن ۽ هند جي خوش قسمتي آهي- جو هي
پاڪ مقدس ’علم مبارڪ‘ وري ٻيو دفعو سنڌ يعني باب الاسلام ۾
داخل ٿيو آهي- اڳ هڪ دفعو محمد بن قاسم آندو هو- ۽ ٻيو دفعو
وري اڄ توهان جي جانثاري ۽ حب ايمانيءَ جي ڪشش سبب هت آيو
آهي- هن جو جيتري قدر شڪريو ادا ڪجي اوتري قدر گهٽ آهي-

صاحبان- اسان کي هرگز اها اميد نه هئي- ته اسان جي ٻن چئن آڻن جي قرياني تي، هيڏي عظيم الشان نوازش ۽ سرفرازي انسان غريب مسلمانن تي، حضرت خليفه المسلمين ڪندو- هي اهڙي عظيم الشان نعمت آهي- جو اڄ تائين ڪنهن بادشاهه کي به نصيب نه ٿي آهي- غياث الدين بادشاهه کي لقب ناصر الدين، جو حضرت خليفه المسلمين وٽان عنايت ٿيو- ته چاليهه ڏينهن برابر پنهنجي سر بادشاهيءَ ۾ خوشيءَ جا جلسا ڪيا هياين.

عَلَمَ مبارڪ جو رمضان شريف ۾ اچڻ نڪ فال آهي- رمضان جي معنيٰ آهي- ڪٽڻ، اهڙي طرح هي عَلَمَ مبارڪ غلاميءَ جي زنجيرن کي ڪٽڻ لاءِ هتي آيو آهي- رٿلن ۽ وڇڙيلن کي پرچائي- فرقہ بنديءَ جو ٻج ڪڍي، هميشه لاءِ صلح ڪندڙ. هي ساري دنيا کي آزاد ڪري هن آزاد توحيد جي جهنڊي هيٺان آڻيندڙ آهي.

جهڙي طرح [جهنڊو] پاڻ آزاد ۽ توحيد تي دلالت ڪندڙ بهشتي سبز وڳو ڍڪيو، خداوند ڪريم جي آڏو نياز سان سر بسجود آهي، اهڙي طرح اهو ساري دنيا لاءِ آزاديءَ جو پيغام آهي.

صاحبان: هي هڪ عجب جي ڳالهه آهي. بلڪ اسلام جو هڪ زنده معجزو آهي، ته جرمني چئن سالن اندر اهڙي تباهه ۽ برباد ٿي ويئي، جو وري اٺڻ جي اميد منجهس نه آهي. باوجود ايتري دولت ۽ سامان جنگ جي اهڙي ڪمزور ٿي وئي آهي، جو فرانس جي هڪ مٿ جيترن ماڻهن ڪنبائي ڇڏي آهي، مگر ترڪن تي چوڏهن سال لاڳيتا صليب پرستن جون گوليون مينهن وانگر وسيون پئي ۽ باوجود بي سُرُو ساماني جي- پنهنجي غيرت ۽ شجاعت سان اهڙو يورپ جو مقابلو ڪيائون جو اڄ سارو يورپ اُن احرارن جي تلوار جي تيزي کان ڪنبي رهيو آهي ۽ سندن آزاديءَ جو عَلَمَ مبارڪ هرجاءِ بلڪ هت سامهون اسان وٽ به لهريون ڏئي رهيو آهي-

صاحبان: اسان جا هيترا مسلمان پاڻ، اسان جي شهرن ۽ ڳوٺن جا نمائندا، هيڏي وڏي تعداد ۾ باوجود تنگ وقت ۽ رمضان شريف جي

روزن سان [پوءِ برا] اچي گڏ ٿيا آهن۔ مگر جا محبت اسلام جي پيروي ڪندڙ پنهنجي مذهب سان رکن ٿا۔ تنهنجو هي جلسو ۽ عڪرُ مبارڪ هڪ صاف ۽ کليل ثبوت آهي جيڪڏهن ڪو شخص اڃا به بهاناً چوي ته هي شرارتون خلافت اسلامي جي برخلاف ٿيون آهن۔ تن مسلمانن پر ڪابه بي چيني پيدا نه ڪئي آهي ته هي عظيم الشان ۽ با اثر عڪرُ مبارڪ، اهڙي شخص جي، جو خود پاڻ کي دوکو ڏئي رهيو آهي، زبان بند ڪندو.

صاف ڪهه ديناً هي مجھ کو اِي گروه دشمنان
هي نهين شخصي غرض مقصود جمع مومنان
آگيا هي علم اب دين اور مذهب کا يهاں
جان تک دينے کو هيں جس کے ليے اسلامياں
فرض هي حفظِ خلافت مومنوں پر باليقين
ڪيون ڪه قائم هي اسي سے آبِ روئے شرع دين
اس ۾ هے اجماعِ اهل حق کوئي منكر نهين
اس کے حامی هي مسلمان تائبقتس واپسين
زندگي مسلم کي هي حق کي حمايت کے ليے
شمع هے وه ساري عالم کي هدايت کے لئے
مومنو ہشيار هو اب وقت غفلت کا نهين
جاگنے کا وقت هي اب خوابِ راحت کا نهين
آنکھ کھولو اب زمانہ عيش و عشرت کا نهين
جلد اٹھو لو خبر اب وقت فرصت کا نهين
کشتہ حق هے اب طوفان حوادث تيري

امتحان کا وقت ہے اور آزمائش کی گھڑی
دشمنوں نے ہر طرف سی ہم پہ نرغہ کر دیا
اور مقامات مقدس پر بھی حملہ کر دیا
قبضہ اعدا سے اب دار الخلافہ جا چکا
ہاں مسلمانو اٹھو تکبیر کا وقت آگیا
ہے مجھے اُمید ہم ہوں گے یقیناً کامیاب
دشمن دیں جتنے ہیں ہوں گے سبھی خانہ خراب
نصرت حق بالیقین ہوگی ہماری ہم رکاب
بارگاہ حق میں ہوں گی یہ دعائیں مستجاب
ناامیدی رحمت حق سے ہے ایمان کا قصور
مکمل نہیں سکتا ہے ہرگز وعدہ انجام نور
گرچہ ہم ٹھوڑے ہیں اور دشمن ہمارے ہیں کثیر
ہم ہیں خالی ہاتھ اور دشمن ہیں سبھی ہاتھی
پر نہیں غالب رہا سکتی با اہو القدر
حالی حق ہم ہیں دست حق ہمارا دستگیر
نور حق شمع الٰہی کو بجھا سکتا ہے کون
جس کا حامی ہو خدا اس کو مٹا سکتا ہے کون
وجعل القمر فیمن نورا وجعل الشمس سراجا

اللہ تبارک و تعالیٰ آسمان پر چند بہ پٹدا کیو جو ھک نور آھی
۽ سج بہ پٹدا کیو جو ھک روشن مشعل آھی انھی ۽ مثال ۽ اشتراک
تشبیہ مان مقصود ہی آھی تہ اسلامی عکمر جی دعوت بہ ھن آفتاب

مادي جي طرح هڪ آفتاب روحاني آهي جڏهن سج اڀرندو آهي ته انجي روشني ۽ گرمي پري. اوري ۾ ڪو فرق نه هوندو آهي ۽ اها هڪ جهڙي هوندي آهي. بغير اهو حال هن آفتاب دعوت الهی نور نبوت جي عام فيض جو ٿيو گویا سير تي هلينو مگر فاران^(۱) جي چوٽي تي ظاهر ٿيو سڄي پاسي شريعت الاهي جو نور ۽ ڪتاب مبين ته ڪهي طرف عدل قائم ڪرڻ لاءِ ترار جوهر دار چمڪي ٿي جنهن جو ظاهر ٿيڻ جهان ۾ ظلم ۽ اونداھي کي شڪست ۽ روشني ۽ روشني عدل جي دائمي فتح، چو ته آسمان هدايت تي شريعت الاهي جا سڻو ستارا ظاهر ٿيا مگر اونداھي جي آخري شڪست لاءِ دنيا کي سج جي اڀرڻ جو انتظار ٿيو اهڙي طرح مقامي عرض معروض ريزوليوشن گهٽائي پاس ٿيا مگر آخري فيصلو لاءِ هي علم مبارڪ هت آيو

وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْسَ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ أَوَّلَ مَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

قسم آهي رات جو، جا سين جهان جي شين کي اونداھي ۾ ڍڪي ٿي، قسم آهي ڏينهن روشن جو، جا سج جي روشني تمام شين کي ظاهر ڪري ٿي، دراصل ان خالق جو قسم جنهن پيدائش جهان لاءِ ٿي ۽ مادي جو وسيلو ٿيڻا ڪيو. ان توحيد جي سج اڀرڻ، تفريق ۽ جدا ٿيڻ جي سمورين اونداھين کي مٽائي ڇڏيو.

ان هبة امتڪرامه واحده وانار بڪر فاتقون

بيشڪ تنهنجي جماعت هڪ امت آهي ۽ اها هڪ توهان جو رب آهيان. اي برادران ملت، هي اسلام جي اها عالمگير پائي ۽ دعوت اسلام جي اها دعوت ٿي، جنهن زمين جي دور دراز جاين کي هڪ ڪري ڇڏيو. اسلام ريگستان جي زمين تي ظهور ڪيو مگر صحراء آفريقه ۾ ان جي پڪار بلند ٿي انجي دعوت جيل بوقبيل جي گهٽن ۾ اٿي. مگر ديوار چين کان صدهاءِ اشهد ان الا الله بلند ٿي. تاريخ جي نظر ۾ جڏهن دج ۽ فرات جي ڪناري تي پيرون اسلام جا نقش قلم

(۱) موسيٰ عليه السلام سان وابستہ هڪ جبل جو نالو.

جميا هئا، عين انوقت گنگا ۽ جمنا جي ڪناري تي هزارها هٿ خدا ۽ واحد جي آڳيان سر بسجود هئڻ لاءِ وضو ڪري رهيا هئا. اهي تمام دنيا جون مختلف قومون زمين جي دور دراز ڪنڊن ۽ شهرن واريون آباديون گويا هڪ گهر جا پاڻي ۽ عزيزا جن کي شيطان رجيم جي تفرق اندازن ۾ هڪ ٻي کان الڳ ڪري ڇڏيو. ليڪن خدا ۽ رحيم جا لک لک شڪر جو ان صدين جي وچڙيل دلن کي هڪ دائمي صلح جي ذريعي وري هڪ جڳهه جمع ڪري ڇڏيو. ۽ انهن جي دين رُٿلن کي اهڙي طرح هڪ ٻئي سان ملائي ڇڏيو جو تمام آڳيان پويان قصور ۽ شڪايتون هليون ويون ۽ هڪ ٻئي جا پاڻ ۽ رنج راحت ۾ شريڪ ٿي پيا.

اهڙي طرح ڪنهن زماني کان اسين ساري دنيا جا مسلمان هڪ ٻي جي خبر گيري کان غافل ۽ ڏک سک کان پاسي پيا هياسون مگر يورپ جا احسان مند آهيون. جو ان اسلام جي فداين بلڪه خود اسلام سان عداوت رکي اسان سڀني کي خبردار ڪري وسريل نعمت وري ياد ڏياري، اسلام جو اتحاد قائم ڪيو.

واڌڪروا، نعمة الله عليكم اڌڪثر اعداءِ فالف بين قلوبكم فاصبحتم بنعمته اخوانا.

هي برادري خدا جي قائم ڪيل برادري آهي هر انسان جنهن ڪلمون لا اله الا الله جو آواز بلند ڪيو بمجرب اقرار سان اسلامي برادري ۾ شامل ٿيو مصري هجي خواه نائيڄيريا جو وحشي هجي خواه قسطنطينيه جو تعليم يافته ترڪ خواه انگورا جو مجاهد غازي هجي هن خاندان توحيد جو عضو آهي جن جو گهراڻو ڪنهن خاص وطن يا جاءِ بيتن تعلق نٿو رکي. بلڪه تمام دنيا انجو وطن ۽ تمام قومون انجون عزيز آهن.

چين و عرب همارا هندوستان همارا

مسلم ٻين هم وطن ۽ سارا جهان همارا

دنيا جا سارا لاڳاپا ٿئي سگهن ٿا. مگر هي اسلامي اخوت جو لاڳاپو هرگز ڪڏهن ٽٽڻ وارو نه آهي. ممڪن آهي جو پيءُ پٽ سان رسي، بعيد نه آهي جو ماءُ فرزند پنهنجي هنج مان جدا ڪري ته ڪري سگهي ٿي ۽ هڪ ڀاءُ ٻئي ڀاءُ جو دشمن ٿي پوي. اهو به ممڪن آهي جو دنيا جا سارا واعدا ۽ دوستيون ٽٽي وڃن مگر جو اسلامي لاڳاپو هڪ چين جي مسلمان جو افرقه جي مسلمان سان آهي هڪ عرب جي بدوي جو تاتار جي مسلمان سان آهي هڪ سنڌي مسلمان جو لاڳاپو انگورا جي مجاهد احرار سان ڳنڍيل آهي. دنيا ۾ ڪابه طاقت نه آهي جو ان کي توڙي ۽ ان زنجير کي ڪاٽي سگهي. جنهن رشتي کي خدا پاڪ پنهنجي هٿن سان اسلامي دٻين کي هميشه لاءِ جڪڙي ڇڏيو آهي پوءِ اي برادران اسلام اي باقي ماتم ڪندڙ قافله اسلام، جيڪڏهن اهو سچ آهي ته دنيا جي ڪنهن گوشه ۾ پيروان اسلام جي سرن مٿي تلوار چمڪي رهي آهي، ته تعجب آهي جو ان جو زخم اسين پنهنجي دٻين ۾ نه ڏسون. جيڪڏهن هن آسمان جي هيٺان ڪنهن به هڪ مسلمان پيروي ڪندڙ توحيد جو لاشو تڙبي رهيو آهي ته لعنت آهي ان ستن ڪوڙن حياتين تي جنهن جي دٻين ۾ تڙپ نه هجي. جيڪڏهن موراڻو ۾ هڪ حامي وطن جي سسي ڌڙ کان جدا ڪئي وئي آهي. ۽ رت جو ڦوهارو ڇڻي رهيو آهي. ته اسان کي ڇا ٿيو آهي. جو اسان جي وات مان دل ۽ جگر جا ٽڪرا نه ڪرن. ايران ۾ جيڪڏهن توحيد پرستن جون گردنون سوريءَ مٿي لٽڪي رهيون هيون. جن کان آخري ساعت ۾ ساهه نڪرڻ محل اشهدان لا اله الا الله جو آواز نڪري رهيو هو. ته اسان تي الله ۽ ان جي ملائڪن جي قتلڪار رهجي جو ان جو نشان پنهنجي پنهنجي گردن تي مڃسوس نه ڪريون. مگر اڄ طرابلس بلقان سمرنا ٿريس جي ميڏانن تي ڪلمه توحيد جي حافظن جي مٿن ۽ سينن تي صليب پرستن جون گوليون مينهن وانگر وسي رهيون آهن ۽ طرحين طرحين مضائب ۽ تڪليفن سان منهن ڏئي رهيا آهن. ته اسين الله ۽ ان جي ملائڪ ۽ رسول الله

صلي الله عليه وسلم جي آڏو ملعون هونداسون. جيڪڏهن پنهنجي
اندر هڪ لمح جي لاءِ به راحت ۽ آرام محسوس ڪريون. آءٌ ڇا چئي
رهيو آهيان. حالانڪ اسلام جي روح جو هڪ فرو به ان جي پيروي
ڪندڙن ۾ جيڪڏهن باقي آهي ته مونکي چوڻ گهرجي. ته جيڪڏهن
ميدان جنگ ۾ ڪنهن به ترڪ جي پير جي تريءَ ۾ هڪ ڪنڊو چيبي
وڃي. ته قسم آهي خدا ۽ اسلام جو ڪوبه هندستان ۽ سنڌ جو
مسلمان، سڄو مسلمان نٿو ٿي سگهي. جيستائين ان چيڻ جو اثر
پنهنجي دل ۾ محسوس نه ڪري. ڇو ته ملت اسلام هڪ جسر واحد
آهي مسلمان خواهه ڪٿي به هجن. ان جسر اسلامي جا عضوا آهن.
جيڪڏهن هت جي ڪنهن به آنگر ۾ ڪنڊو چيبي ته جيستائين اها آگر
ڪڍجي هت کان الڳ نه ٿي آهي تيستائين ممڪن نه آهي جو ان ايذاءَ
جي صلمي کان بيخبر رهي، هي جو ڪجهه آئون چئي رهيو آهيان
محض اظهار مطلب جو زور بيان نه آهي بلڪه عين ترجمو آهي ان
مشهور حديث جو جنهن جي امام احمد، مسلم، نعمان بن بشير، کان
روايت ڪئي آهي ته رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمائيو: مثل
المؤمنين

ترجمو: مسلمانن جو مثال هن طرح آهي. جو هڪ ٻئي سان
دوستي، رحمن محبت ۽ همدردي ۾ اهڙا آهن جهڙو هڪ جسر واحد.
جيڪڏهن ان جسر جي ڪنهن به عضوي ۾ ڪا به شڪايت پيدا ٿئي
ٿي ته سارو جسر تڪليف ۾ شريڪ ٿي وڃي ٿو. ۽ ان حديث شريف
جي هر معنيٰ ٻي اها حديث آهي جنهن جي ابو موسيٰ شعري روايت
ڪئي آهي. هڪ مومن ٻي مومن جي لاءِ اهڙو آهي جو ڪنهن پٽ
جئون سرون جيئن هڪ سڙ ٻي سڙ کي پشتي ۽ مدد ڏيئي ٿي. حقيقت
۾ اها خصوصيت مسلمانن لاءِ هڪ اولين ۽ اشرف خصوصيت آهي.
جنهن جي طرف قرآن ڪريم پنهنجي جامع ۽ مانع لفظن ۾ اشارو
ڪيو آهي. اشداءِ علي الكفار رحماء بينهم کافرن جي لاءِ نهايت
سخت مگر پاڻ ۾ نهايت نرم ۽ همدرد. ان ۾ جيتري قدر باطل ۽

ڪفر لاءِ سختي آهي اوتري قدر ان ۾ اسلام لاءِ محبت ۽ پاڻ ۾ الفت، حق ۽ توحيد لاءِ پيار آهي. فاعتبروا يا ايها المسلمون ولا تكونوا ڪا لذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون-

جامع اسلاميہ يا پين اسلام ازم

جيستائين اسلام دين ۾ موجود آهي، هي اخوت اسلامي ۽ وحدت به موجود آهي. مگر يورپ جديد وسيع شيطاني ان کي ڪنهن مجهول الحال حديث العهد اسلامي اتحاد کي سياست سان تعبير ڪري ٿو. يورپ کي اسلامي اتحاد هڪ خون فشان هلال جي صورت ۾ نظر اچي ٿو. هي اهو تصور ڪري پاڻ کي ڪٽيندو ۽ لرزنو ڏسي ٿو. ته جيڪڏهن ساري دنيا جا چاليهه ڪروڙ مسلمان اتي ڪٿا ٿيا ۽ تلوارون يڪا يڪ ميٽن مان سرڙي ڪڍيائون ۽ عيسائين کان گڏيل چئن سو سالن جو مسيحي خون ريزي ۽ ظلم جو حساب ڪتاب ورتو ويو. خنڊه فغلهه ٿر الجهير صلوه- ونو ان کي، پوءِ ڳٽ وجهو ان کي، پوءِ دوزخ ۾ داخل ڪريو ان کي. انهن نعرن سان ساري دنيا جي وڻن تي صليب پرستن جا لاشا ان جي خدءِ مصلوب جي لاش وانگر لٽڪايا ويا، اهو اتحاد خواب جو ڏسي سارو يورپ ڪنبي وڃي ٿو. ان اتحاد اسلامي جي پائمال ڪرڻ لاءِ يورپ هڪ اوزار تيار ڪيو آهي. جنهن جو نالو ”مسلمه مشرقي“ رکيو اٿن.

پر حضرات يقين ڪندا ته ”پين اسلام ازم“ يا اتحاد اسلامي جو فرضي خطرو جنهن مخفي غرض سان دنيا جي سامهون آندو وڃي ٿو. تمام ٿورا مسلمان آهن جن جي نظر ان جي حقيقي علت تي پوي ٿي. ان خطري جي اعلان تي برٽيت ۽ احتياط جي ڪوشش بلڪل بي فائدي آهي. ڇو ته ان جو بنياد جهل نه آهي. يعني ”مسلمه مشرقي“ جو- بلڪه هڪ نهايت سخت اڀليسانه حڪمت عملي آهي خود يورپ کان پڇندا ته ”مسلمه مشرقي“ جي حقيقت ڇا آهي. ”فما کان جوابهم فهو جوابنا“ يورپ ۾ خليفه المسلمين جو عروج ۽ ترقي ان جابر ۽ غاصب حڪومتن جي اکين ۾ ڪنڊي جيان چڀيو ٿي. ان مسيحي

بگهيڙن جي وچ ۾ خليفه المسلمين گويا پٽيهن ڏندن جي وچ ۾. مثل زبان جي هو تاهم پنهنجا اسلامي فرائض جو انمردي ۽ همت سان هلائيندو رهيو. مگر انهن دوست نما دشمنن نه سٺو ارڙهن سو ستهتر 1877ع کان سلسلو شروع ڪيائون. مصر جهڙو زرخيز ملڪ جزيره قبرص، طرابلس، سالونڪا، يونان، بلغيريا، سربيا، البانيا وغيره خليفتم المسلمين جا علائقا هڪ ٻئي پٺيان انهن ظالمن جو، جو ۽ زيب ٿي ويا. وڏن وڏن لقمن کي اهڙي طرح ڳڙڪائي هضم ڪري ڇڏيائون جو اوگرائي به ظاهر نه ڪيائون.

ڪوئي شخص ان ڳالهه جو انڪار نه ڪري سگهندو ته 50 سالن کان يورپ جي مڙني مسيحي طاقتن گڏجي هڪ متفق حڪمت عملي ٺاهي اٿن ۽ ان جي نالو مشرقي مسئلو يا مشرق جو آخري فيصلو رکيو اٿن. مشرقي مسئلي جي حقيقت ان کان سواءِ ڪجهه نه آهي. ته اسلام جي باقي بچيل سياسي حصن جو بتدريج خاتمون ڪري ڇڏجي. يا صاف لفظن ۾ ته دنيا جو ڪوبه ڀاڱو اسلام جي زير اثر رهجي ويو هجي. تنهن کي يورپ جون حڪومتون هڪ جيترو برابر تقسيم ڪري ڇڏين. هي هڪ اهڙي حقيقت اظهر من الشمس في نصف النهار آهي. يعني جنهن شخص ڪم از ڪم گذشت ڏهن ٻارهن ورهن تائين وارن واقعن کان اڪيون بند نه ڪيون هونديون. اهو بغير وڌيڪ بصيرت جي ان کي ڏسي سگهي ٿو. پوءِ جيڪڏهن اهو سچ آهي ته هڪ خنجر اسلام جي قلب ۾ هڻڻ لاءِ تڪو ڪيو وڃي ٿو. ته ڪهڙو عجب آهي. ته اسين ڪنهن ڍال جي تياري ۾ مصروف نه ٿيون. اسلام ڍال آهي حقيقي اتحاد، دفاع ۽ بچاءُ جي.

جيڪڏهن خدا پرستيءَ سان مسيح پرستيءَ جي دشمني قديم آهي ۽ اها ڪا نئين مسيحي سازش نه آهي ته توحيد جي پيروڪارن جو دفاعي حملو مشرڪن سان ڪهڙي عجب جي ڳالهه آهي. مگر اهو يورپ جي خوني چهرې جو عڪس آهي جو عالم اسلام جي آئيني ۾ نظر اچي ٿو. انجي بچڻ لاءِ اتحاد اخوت ۾ ڪاٺي سازش نه آهي.

يورپ خوب ڄاڻي ٿو ته مسلمانن جي حڪمت عمليءَ لاءِ جيڪڏهن ڪوئي بچاءُ اسلام جي پاسي آهي ته صرف حقيقي اتحاد اسلامي آهي تمام دنيا جي مسلمانن جو متفق هجڻ آهي، ڇو پنهنجي قديمي قيادت ۽ شرف جو محفوظ رکڻ.

اسلامي زندگي جي آخري انساني تلوار صرف ترڪن جي هٿ ۾ آهي پر هڪ غريب ترڪي حڪومت جنهن جي قيمتي اجزائن تي مسيحي مشين گهمائي وڃي ٿي، مسيحي اتحاد جو ڪيئن مقابلو ڪري سگهندي. البته جيڪڏهن 40 ڪروڙ مسلمان هن هلال جي هيٺيان جمع ٿي وڃن ته پوءِ اها هڪ اهڙي قوت آهي جو سو سکندر ۽ هزار هٿين بال برطانيه سميت جيڪڏهن ملي مقابلو ڪن ته نه ڪري سگهندا.

ڪاش جيڪڏهن اسان ۾ پڻ اسلام ازم يعني اتحاد اسلامي هجي ها ته ڇا ممڪن هو ته ان جي سامهون ايران تي قيامت گذري ها. مراڪو جو خاتمو ٿي وڃي ها. طرابلس، ٽريس، سميرنا ۾ مسلمانن جا لاشا تڙپن ها ۽ اسان جي قلوبن ۾ ڪا حقيقي جنبش پيدا نه ٿئي مون کي پڌايندا ته ڪيترن هندستانين جي دلين ۾ زخم تيا ۽ ڪيترن کي جگر ۾ درد ٿيو، ڪاش افسوس مسلمان پڻ اسلام ازم جي مقصد کان غافل ٿي ويا آهن. صاحبان اسلام روز اوله فوجي خدمت، اتحاد اسلامي جي دعوت ڏني. واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا خدا جي دين جي رسي کي ملي وٺو ۽ پاڻ ۾ متفق ٿي وڃو. الله تعاليٰ جل و عليٰ شانه رسول الله صلي الله عليه وسلم کي حڪم فرمائي ٿو ته مومنين کي فوجي خدمت يعني جهاد لاءِ تيار ڪر. يا ايها النبي حرض المؤمنين علي القتال عالم الغيب الاسرار کي هي معلوم هو ته آخري زماني ۾ مسلمانن جي سموري زندگي سستي، بدعقلي ۽ جبر ۽ نامردي جي تصوير هوندي. جهاد في سبيل الله کان بچڻ لاءِ طرحين طرحين حيل ٺاهي نفس خادع جي فريب ۾ مبتلا ٿي ويندا ۽ قتال في سبيل الحق والحريت ڇڏي ڏيندا. ان واسطي سورة توبه ۾

انجي هڪ هڪ عذر کي بيان ڪيو ويو. ۽ هر هڪ حقيقت پتري ڪري ڏني وئي، ۽ ٻڌايو ويو ته توهان ڪنهن به طرح ان ضروري ۽ مقدم فرض کان نه ڇڏي سگهندا. اها فوجي خدمت هر مسلم مرد عورت امير غريب بادشاهه فقير پير آقا غلام تي فرض آهي. ڪنهن هڪ کي به فوجي خدمت کان چوٽڪارو نه آهي.

(1) مخالفين ومعاذدين اسلام پنهنجي مجموعي قوت سان اسلامي حڪومتن کي تاراج ڪرڻ شروع ڪري ڏنو آهي. مسلمانن جا سمورا شهر تباھ ۽ برباد ٿي رهيا آهن. انديشو آهي ته حميت مذهبيءَ جي مقابلي لاءِ مسلمان اٿي نه سگهن. دين جا، دشمن فوراً پنهنجي ڪوڙن وعدن جو اعلان ڪري ڏين ٿا. ته فرزندِ اسلام جي سڀني حقن جي حفاظت ۽ نگهباني ڪئي ويندي. انهن جي پاڪ جاين جو احترام ڪيو ويندو ۽ انهن جي مذهبي ۽ سياسي معاملن ۾ ڪنهن قسم جي مداخلت روا نه رکي ويندي. اهڙيون دل فریب ڳالهائون ٻڌي اڪثر حيله جو طبيعتون ”امن سڀائين“ جهڙيون فريادون ڪرڻ لڳن ٿيون، ته اهڙن ماڻهن سان جنگ ڪرڻ ۽ قطع تعلقات ڪرڻ، از حد بيوقوفي ۽ ناداني آهي. هي ته ملائڪن جي وصف آهن. قرآن حڪيم فرمائي ٿو. ته انهن جي وعدن تي اعتماد ڪرڻ سراسر جهل ۽ ناداني آهي. اهي ڪڏهن به پنهنجا وعدا پورا نه ڪندا. ”ماڪان للمشركين ان يعمرؤا مساجد الله شاهدين علي انفسهم بالكفر.“ مشرڪن کي ڪوئي حق نه آهي، جو جل الله جل وعلي شانه جون مسجدليون آباد رکن ۽ پنهنجن مٿي ڪفر جي شاهدي ڏين.

2- فوجي خدمت کان بچڻ جو عذر

مسلمان پنهنجن گهرن ۾ نيڪ ڪم ڪن ٿا. علماء ڪرام قرآن شريف ۽ حديث جي درس ۾ مصروف آهن. صوفيه ڪرام يعني پيرن جي جماعت. پنهنجي خانگهه ۾ الله الله جل و علي شانه جا نعرا هڻي ٿي. ته تذڪيه نفس حاصل ٿئي. هزارها بلڪه لکين انسان آهن جو ان کان پنهنجي تشنگي دور ڪري سيراب ٿي، پنهنجن گهرن ۾ اچن

ٿا. اهي ماڻهو اهي نيڪ عمل ڏيکاري جهاد في سبيل الله کان عذر وارين ٿا. پر الله تبارڪ و تعاليٰ ان بدبختان ملت کي ظالم فرمائي ٿو. ”اجعلتم سقاية الحاج و عمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله واليوم الآخر وجاهد في سبيل الله لا يستون عند الله و الله لا يهدي القوم الظالمين“ ڇا اوهان حاجين کي پاڻي پيارڻ ۽ خانه ڪعبه کي آباد رکڻ، ان شخص جي خدمت جهڙو سمجهو جو الله ۽ روز آخرت تي ايمان رکي ۽ الله جي رستي ۾ جهاد ٿو ڪري. الله جي نزديڪ ته اهي برابر نه آهن. الله ظالم ماڻهن کي سڌي راه ٿو ڏيکاري گهڻا خدا جا نيڪ بندا آهن، جن جي منهن تي نماز جو نور ۽ الله جي ذڪر جي روشني ڇمڪي رهي آهي پر جڏهن انهن کي چيو وڃي ٿو ته خدا جي واسطي جلد اُٿو. هن امت مرحوم کي ڪفارن جي ظلم واري چنبي کان بچايو. ته انهن جي دلين تي سخت خوف ۽ هراس مسلط ٿي وڃي ٿو. خوف خدا نه! بلڪ چندن اڀاڪ هستين جو (خوف) ۽ ان جي سامان ضرب ۽ حزب جو! حالانڪ انهن کي ته سڀ کان زياده ڄاڻڻ گهربو هو ته خوف کائڻ جي قابل جيڪڏهن ڪاشي آهي ته اهو خدا جو غضب ۽ ان جو قهارانه بدلو وٺڻ آهي ۽ دنيا جا قليل سامان خدا جي رحمت ۽ ان جي انعامن جي مقابلي ۾ ڪا حقيقت نٿا رکن، اهڙي قسم جي مضمون جي طرف حق تعاليٰ شانه پنهنجي قرآن ۾ فرمايو آهي. المر ترالي الذين قبل لهم كفوا ايديكم و اقيموا الصلوة واتوا الزكاة فلما كتب عليهم القتال اذا فريق منهم يخشون الناس كخشية الله او اشد خشية وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال لولا اخرتنا الي اجل قريب قل متاع الدنيا قليل والاخرة خير لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا اينما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة

ڇا تو انهن ماڻهن جي طرف نه ڏٺو، جنين کي چيو ويو ته پنهنجن هٿن کي روڪيو ۽ نماز پڙهندا رهو ۽ زڪوة ادا ڪندا رهو. پوءِ جڏهن انهن تي جهاد فرض ڪيو ويو ته انهن مان يڪانڪ هڪ فريق، ماڻهن کان خدا جي برابر بلڪ خدا کان به وڌيڪ ڊڄندي، چوڻ لڳا ته

اي پرودگار اسان جا، اسان تي تو جهاد چو فرض ڪيو ۽ چو ته اسان کي ٿوري دير بي مهلت ڏنئي ۽ چئو ته دنيا جو فائدو ٿورو آهي ۽ آخرت ان شخص لاءِ ڀلي آهي، جنهن تقويٰ اختيار ڪئي. توهان ٻئي هڪ ڏاڳي جيترو به ظلم نه ٿيندو. ڪٿي به توهان هوندؤ ته موت توهان کي پهچندو. توڙي جو مضبوط ڪوٺن ۾ هوندؤ. افتؤ منون بيبعض الكتاب و تكفرون بيبعض فما جزاء من يفعل ذالڪ منڪر الاخري في الحيوۃ الدنيا ويوم القيامة يردون اليٰ اشد العذاب.

حضرت عبدالله بن المبارڪ سال کي چئن حصن ۾ تقسيم ڪندو هو. 3 مهينا تجارت، 3 مهينا درس حديث، 3 مهينا حج بيت الله، 3 مهينا جهاد في سبيل الله، ان صحابي سڳوري حضرت فضيل بن عياض کي خط موڪليو جو حضرت فضيل بيت الله ۾ معتكف هو ۽ حضرت عبدالله مصروف جهاد. ان خط جو هڪ شعر هي آهي يا عابد الحرمين لوايصرتنا لعلمت انك بالعبادة تلعب حضرت فضيل روئي ڏنوں ۽ فرمايائين ته ابو عبدالرحمان سچ ٿو چئي.

4- فوجي خدمت کان دنياوي ضرورتون جهڙوڪ ماء پيءُ جي محبت ماڻهن جي خبر گيري، مسڪينن ۽ غريبن جي مدد، زمين ۽ جائداد جي حفاظت، انهن مان هڪ شي به فوجي خدمت کان بچائي نٿي سگهي. قل ان كان ابائكم وابنائكم واخوانكم وازواجكم و عشيرتكم واموالن. اقترفتموها و تجارة تخشون كسادها و مساكن ترضونها احب اليكم من الله و رسوله و جهاد في سبيله فتر بصواحتي ياتي الله بامرہ والله لا يهدي القوم الفاسقين.

5- فوجي خدمت کان ماڻهن جي ٿورائي، سامان جو نه هجڻ ۽ ظاهري ڪمزوري سببان جهاد ترڪ نٿو ٿي سگهي. لقد نصركم الله في موطن كثيرة يوم حنين اذ اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئاً و ضاقت عليكم الارض بما رحبت ثم وليتم مدبرين.

6- تاجرانہ تعلقات ۽ نوڪري جي لاڳاپي سببان، ڪنهن به قوم سان جنگ کي ملتوي نٿو ڪري سگهجي ۽ اهو خيال نٿو ڪري

سگهجي. ته قطع تعلقات ڪري آمدني جا تمام ذريعا بند ٿي ويندا. يا ايها الذين امنوا انما المشركون نجس فلا يقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا وان خفتم علية فسوف يغنيكم الله من فضله ان شاء

پوءِ انهن مڙني آيتن واضح ڪري ڏنو ته جيستائين اکين ۾ ديد آهي ۽ ڪن ۾ ٻڌي سگهجي ٿو، نڪ سگهجي سگهجي ٿو، زبان ۾ ڳالهائڻ جي قوت، هٿن ۾ پڪڙڻ جي طاقت، پيرن ۾ هلڻ جي قابليت آهي ته هر هڪ مسلمان جو فرض آهي ته فوجي خدمت جي تياري ڪري. حديثن شريفن انهن آيتن کي پاڻ زياده ڪولي ڇڏيو. رسول الله ﷺ فرمايو آهي. ”والذي نفسي بيده لو ددت ان اقتل في سبيل الله ثم احيي ثم اقتل ثم احيي ثم اقتل“.

نه مسجد ۾ نه بيت الله ڪي سايه ۾،
نماز ۽ عشق ادا هون ٿي ٻه تلوارون ڪي سايه ۾.

بي حديث ۾ آهي: ”رباط يوم في سبيل الله خير من الدنيا وما فيها“ جنهن شخص جهاد لاءِ هڪ روپ ادا نه ڪيو، ۽ انهيءَ حالت ۾ مري ويو، ان جي بنسبت رسول الله فرمايو ته اهو منافق جي موت مٿو. ”من مات ولم يغز ولم يغز ولم يحدث نفسه مات علي شعبة من نفاق“

صاحبان آءٌ ڪوفتنه فساد جو طالب نه آهيان. بلڪ اصلاح، آزاديءَ، اتحاد جو (طالب آهيان)، اسلامي جهاد جا ٿي قسم آهي. جهاد مال، جهاد زبان، جهاد جان، ۽ هن وقت فقط آءٌ توهان کان قول حق جي درخواست ڪريان ٿو. جو اهو شجاعت جو اعليٰ ترين ميدان آهي. آءٌ فقط اتحاد ڪلمه حق جو طالب آهيان. جو اهو افضل جهاد آهي. ”لن ينال الله لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقويٰ منكم قال النبي صلي الله عليه وسلم احب الجهاد الي الله كلمة حق يقال لاملر جائر رواه احمد والطبراني“ بي حديث ۾ آهي: ”افضل جهاد كلمة حق عند سلطان جائر احمد ابن ماجه والطبراني والبيهقي“ ٽين حديث ۾ آهي: ”افضل اعظم الجهاد كلمة حق عند سلطان جائر“ هي ڪهڙي نه عالم گير غلطي آهي

ته اسلامي جهاد کي صرف جنگ ۽ قتال تائين محدود سمجهيو وڃي ٿو. حالانڪ صحيح ترمذي ۽ سنن ابن ماجه جون جيڪي حديثون مٿي بيان ڪري آيس ان مان صاف معلوم ٿئي ٿو ته جهاد مقدس صرف ان ڪوشش ۽ جهد صالح جو نالو آهي. جو ايشار-جان نثاري سان گڏ حق جي واٽ ۽ صداقت ۾ ظاهر هجي ان جو سڀ کان وڏو ميدان امربه المعروف ۽ دعوت حق ۽ عدل آهي. رسول الله ﷺ فرمايو ”افضل الجهاد كلمه حق عند سلطان جائر“ سڀ کان وڌيڪ افضل جهاد اهو آهي، جو هڪ ظالم ۽ ناانصاف دشمن، بادشاهه ۽ حڪومت جي سامهون حق ۽ عدل جو بي خوف اظهار ڪيو وڃي. ان حديث مان ثابت ٿيو (تر) سڄو مجاهد اهو سڄو انسان آهي جو انساني قوتن ۽ هيبتن کان نه ڊڄي بلڪه کلمه حق پڌائڻ لاءِ مقابلي واسطي اتي بيهي ۽ خدا جي صداقت، عدالت ۽ محبت جو اهڙو اثر پاڻ ۾ پيدا ڪري جو ڪنهن انسان جي خوف ۽ هيبت جي پرواهه نه ڪري. بلڪه حریت اسلامي لاءِ تادم حياتي جان ۽ مال صرف ڪندو رهي ۽ هن موجوده آزادي واري هلچل واسطي رسول الله ﷺ خاص ڪري هندوستان ۽ سنڌ جي آزادي واسطي فرمايو اٿن. ”وازان جمله غزوه هند است ابوهريرهؓ گفته وعده ڪرد مرا رسول خدا ﷺ غزوه هند را پس اگر دريابر آنرا صرف ڪنم دران جان و مال خود پس اگر ڪشته شوم افضل شهداء باشم و اگر برگردم پس منم ابوهريره محرر اخرج النسائي ولفظ احمد آن ڪه فرمود خليل من ﷺ ڪه باشد دراين امت بعث بسوئي هند و سند اگر دريافته آنرا و شهيد شدم پس اين شهادت ست و اگر برگشته پس هستم ابوهريره محرر ڪه آزاد ڪرد مرا خدا تعاليٰ از آتش دوزخ و ثوبان ازان حضرت رسول الله ﷺ روايت ڪرده ڪه فرمود دو گروه ست از امت من ڪه نگاهداشته ست آن هر دورا خدا تعاليٰ از آتش دوزخ، گروهی ڪه غذا ڪند در هند و گروهی ديگر ڪه باشد همراه عيسيٰ بن مريم اخرج النسائي في ڪتاب الجهاد في ذكر غزوة الهند و اخرج احمد مثله في السند از ڪتاب حج الڪرام في آثار القيامه از علامه نواب صديق حسن خان.“

صاحبان وقت اچي ويو آهي ته اڄ وري اسلام پنهنجي هر فرزند کان ان حڪم جي تعميل جو مطالبو ڪري ٿو يعني آزادي ۽ امر بالمعروف ۽ کلم حق جو.

آزاديءَ وطن جي اهميت رسول الله ﷺ مڪي کان مدينه طرف جڏهن هجرت فرمائي. صحيح حديثن ۾ آهي ته هلق وقت ڪعبه شريف جي طرف خطاب ڪري فرمايائون ته اي سرزمين مڪه مون کي تمام پياري آهي ته توکان جدا نه ٿيا هان جيڪڏهن تنهنجا فرزند مون کي جدا نه ڪن ها ته رسول الله ﷺ جو اهو جملو واضح مثال آهي. 8 هجري ۾ مڪي جي فتح ٿي، انهيءَ فتح ۽ صلح حديبيه مقدمه فتح کي خدا تعاليٰ فتح مبين سان تعبير فرمايو ان اهم واقعي لاءِ سورة فتح نصر ڪوٺي هي تمام صورتون نازل ٿيون. قرآن شريف ۾ ڪنهن هڪ واقعي لاءِ زماني نبوت ۾ ايتريون مستقل صورتون نه آيون آهن. ان مان اندازو ڪندا ته وطن جي آزادي، خدا جي نزديڪ ڪيتري قدر اهم ۽ ضروري آهي. سوراڄ يعني آزاديءَ جو حاصل ڪرڻ تمام نعمت آهي حجت الوداع ۾ جو تاريخ اسلام جو هڪ مشهور واقعو آهي عرفه جي روز هي آيت نازل ٿي. ”اليوم اڪملت لڪم دينڪم و اتممت عليڪم نعمتي“ يعني مون توهان جي لاءِ دين کي مڪمل ڪيو ۽ سموري پنهنجي نعمت توتي پوري ڪئي. دين جي تڪميل ته ظاهر آهي پر ان ڏينهن خصوصيت سان تمام نعمت سواءِ هن جي ٻيو ڇا آهي، جو اها فتح مڪي شريف جي آهي. رسول الله ﷺ جي وطن شريف جي آزادي جا هڪ عظيم شان نعمت آهي. انبياءِ عليه السلام پنهنجي هدايت ۾ ۽ الله تبارڪ و تعاليٰ پنهنجي نعمتن جي شمار ۾ سڀ کان مقدم آزاديءَ کي ڪيو آهي. ”واذ قال مومني لقومہ لقومہ يا قوم اذكرو نعمۃ الله عليڪم اذا انجاڪم من آل فرعون“ خدا جي ان نعمت کي ياد ڪيو جڏهن ان توهان کي فرعون جي قوم کان آزادي ڏني سورة بقره ۾ آهي ”يا بني اسرائيل اذكرو نعمتي اللتي انعمت عليڪم“ اي بني اسرائيل منهنجي ان نعمت کي ياد ڪريو جو مون

توهان کي ڏئي خدا جل شانہ اُن قوم کي فرعون جي مصيبتن کان نجات ڏني ۽ غلاميءَ کان چڏايو ۽ ان زمين جو حاڪم بنايو آزادي خدا جو احسان عظيم آهي، غلامي بعد ڪنهن قوم جي آزادي جهڙي طرح خدا جي هڪ عظيم نعمت آهي اهڙي طرح خدا جي احسانن مان به هڪ وڏو احسان آهي. خدا جون نعمتون ته بي شمار آهن مگر قرآن شريف ۾ بهترين نعمتون شمار ڪرڻ وقت خدا تعاليٰ لفظ من يعني اسانجو استعمال فرمايو آهي مثلاً آنحضرت ﷺ جي موڪلائڻ تي لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۽ غلامي بعد آزاديءَ تي خدا تعاليٰ فرمائي ٿو: ”وَنُرِيدُ أَنْ مَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَعْمَةً وَنَجْعَلُ الْوَارِثِينَ“

”اسين ارادو ٿا ڪريون ته ضعيفن تي احسان ڪريون ته انهن کي زمين جي حڪومت ڏيون ۽ انهن کي پيشوا بنايون ۽ انهن کي زمين جو وارث بنايون.“

آزاديءَ جي تحريڪ هڪ پيغمبرانه عمل آهي محڪوم قوم جي آزادي ايتري قدر مذهب ۾ عزيز آهي جو جڏهن محڪوم قوم ڏي نبي موڪليو ويو ته پهريان ان تي اهو ڪم رکيو ويو ته پنهنجي قوم کي آزاد ڪرائي. اسان جا اڄوڻ مسلمان سوراج کي هڪ غير ضروري شئي سمجهن ٿا ۽ سوراج لفظ کان ڊڄن ٿا ته، مذهب پيو آهي ۽ سياست پي آهي. مايحڪمون. ان بدبختان ملت کي اها تميز نه آهي ته حضرت موسيٰ عليه السلام کي الله تعاليٰ معجزا قاهره ۽ بشارات عظيمه ڏئي فرعون ڏي موڪليو. فرعون مشرڪ به آهي ۽ شرابي به آهي، بدڪار به آهي ۽ فاسق فاجر به آهي غرض اهو سڀ ڪجهه آهي جو دنيا جو هڪ سپاهڪار شرير شيطان ۽ ظالم انسان هجي [ٿو] حضرت موسيٰ عليه السلام هڪ پيغمبر برحق توحيد الاهي، رد شرڪ ۽ اهتمام پرستي، ترڪيه نفس ۽ اخلاق ڪندڙ درس ڪتاب ۽ حڪمت ان جي فرائض نبوة جو حقيقي ارڪان، ان جو مخاطب. هڪ مشرڪ فاجر بادشاهه ۽ هڪ مشرڪ فاجر حڪمران قوم.

جيڪڏهن سياست ۽ دين الڳ الڳ جدا جدا هجي ها جهڙي طرح
 ڇهڻ جي ابليس توهان کي سمجهايو آهي، جيڪڏهن هڪ قوم کي
 غلاميءَ کان چوٽڪارو ڏيارڻ هڪ غير ديني عمل، ديني عمل آهي
 جهڙي طرح توهان کي خام خيال آهي، ته ضروري هو، ته حضرت
 موسيٰ جي دعوت ۽ تبليغ ان کان عليحدہ هجي ها. جنهن جو نالو
 سياست يا سوراڄ آهي. اهو پيغمبر اچي ٿو ۽ سڀ ڪجهه گهري ٿو
 مگر اهو نه ٿو گهري جو نه دين، نه پيغمبرانه دعوت جو ڪو جزو. مگر
 قرآن حڪيم توهان جي سامهون آهي خدا عزوجل ته فرعون کي
 توحيد جي دعوت ڏني ۽ نه شراب جي بولتن پيڄڻ جي ۽ ان جي سياهه
 ڪارڻن جي ڇڏڻ جي، مگر حضرت موسيٰ عليه السلام کي ان دعوت
 جو صرف هڪ مقصد ٻڌائي روانو فرمايو ۽ رخصت ڏني اذهب اليٰ
 فرعون انه طغيٰ فرعون جي طرف وڃ چو ته اهو وڏو سرڪش ۽
 ظالم ٿي پيو آهي حضرت موسيٰ عليه السلام ان جي طرف آيو هن
 کان سواءِ ڪجهه نه چيائين ”ان اذم اليٰ عباد الله اني انڪم رسول
 امين. خدا جي بندن کي يعني بني اسرائيلن کي مون کي موٽائي ڏي.
 ”جن کي تو محڪوم بنائي رکيو آهي آءٌ تو وٽ هڪ امانت رسول
 ٿي آيو آهيان، ٻي آيت ۾ آهي ”قد جئتم ببينة من ربكم فارسل“
 معنيٰ بني اسرائيل مون تو اڳيان واضح دليل پيش ڪيا. هاڻي بني
 اسرائيلن کي آزاد ڪر.

توهان غور فرمائيندا ته حضرت موسيٰ پنهنجي تبليغ جو مقصد
 فرعون جي آڏو اهو نه ظاهر ڪيو ته ڪو فسق فجور ڇڏي ڏي.
 شرارت کان باز آءٌ نيڪ زندگي اختيار ڪر بلڪ اولين مطالبو هي
 ڪيو. ته خدا جي بندن کي پيرن ۾ تو پنهنجي محڪومي ۽ غلامي
 جا زنجير وجهي ڇڏيا آهن. انهن کي ڇڏي ڏي ۽ مون کي واپس ڏي.
 خداوند ڪريم ان قوم جو مون کي امين ڪري موڪليو آهي. ان جي
 بلندن کي آءٌ آزادي ڏياريندس محڪوميءَ جي جاءِ تي هڪ حڪمران
 قوم بنائيندس خدا جا بندا خدا جي امانت آهن. تون ظالم شرير ان

امانت جو حقدار نه آهن هي شرف الله مون کي عطا فرمايو آهي ۽ امانت کي پورو پورو ادا ڪندس ۽ پاڻ وٽ رکندس هي مطالبو اگرچ مختصر لفظن ۾ ڪيو ويو آهي مگر حقيقت ۾ سياست سوراڄ جو مغز ۽ سياست سوراڄ جو حقيقي تفسير آهي. آزاديءَ جو نور آهي. مٿي معلوم ٿيو ته قومي آزادي انبياءِ عليه السلام جو پهريون ڪم آهي هاڻي ڏسو ته خدا ان ڪم کي ڪيڏي نه عظمت ڏئي ٿو. ”وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ ابَا يَتْنَا اَنْ اَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ“ اسان موسيٰ عليه السلام کي پنهنجون نشانليون ڏئي موڪليو ته پنهنجي قوم کي اونداهي کان ڪڍي روشنيءَ جي طرف وٺي وڃي. غلامي اوندا هي آهي ۽ آزادي روشني، آزادي جي لاءِ واعدو الاهي. انت هي مجبوري ۽ مظلومي جي وقت خدا عزوجل رسول الله ﷺ جن کي تسلي لاءِ ۽ تسڪين لاءِ هي لفظ فرمائي ٿو..... وَلَسَوْفَ يَعْمَلُ لَكَ رَبُّكَ فِتْرَتِي اِهَآ وَجْهًا ثَانِيًا عَظِيمًا جي جنهن جي خدا تعاليٰ بشارت ڏني آهي مڪي جي فتح کان سواءِ ٻي ڪهڙي شئي آهي ۽ پيو ڇا ٿي سگهي ٿو. ظالم جي چنبي، ظلم کان چٽڻ لاءِ خدا نبين کي فرمائي ٿو. ”ثُمَّ صَدَقْنَا هُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ“ مون پنهنجي وعدن کي سچو ڪري ڏيکاريو ۽ انهن کي چوٽڪارو ڏنو. آزاديءَ جا سچا خواب، آزاديءَ جو زمانو ويجهو ٿيندو ويندو آهي ۽ غلاميءَ جي زندگي پوري ٿيڻ تي ايندي ته امت جا اڪابر خدا جي طرفان سچا خواب ڏسندا آهن. حضرت نبي ڪريم ﷺ کي فتح مڪي جي ويجهو ٿيڻ تي اهڙي طرح خواب نظر آيا.

”لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ“ خواب جو قصو حديث ۾ تفصيل وار آهي. وطن جي آزادي تمار ڪلفتون مٽائي ڇڏيندي آهي آزادي کان اڳ غلاميءَ ۾ طرح طرح جون مصيبتون سامهون اينديون آهن. حوصلا تنگ ٿيندا آهن همتون ٽٽي وينديون آهن. اهڙي طرح آزاديءَ بعد نظم و نسق جوڙجڪ ۽ اصلاح قيام امن اهڙي طرح سَوَ انتظامي تڪليفون پيش اينديون

آهن. ليڪن نفس آزادي جي خوشي ۾ اهي اڳيون پويون ڪلفتون مٽجي وينديون آهن. ”انا فتحنا لک فتحاً مبيناً ليغفر لک الله ماتقدم من ذنبك وماتأخر“ اسان توکي ڪلي فتح ڏني. تڪ تهنج اڳيان پويان وبال مٽجي وڃن.

ڏنپ جي اصلي معنيٰ وبال آهي يعني بار آزاديءَ جي لاءِ بيعت - بيعت الرضوان جنهن جو بنياد حضرت عثمان جي قيد هجڻ وقت رکيو ويو، جنهنجو وڏو مقصد سندس رهائي چوڻڪارو ۽ بوقت ضرورت آزاديءَ وطن جي لاءِ جان جي قرباني. الله تعاليٰ ان جي متعلق فرمايو: ”ان الذين يُبايعونك انما يبائعون الله“ آزاديءَ جي لاءِ امام جي هٿ بيعت ڪرڻ گویا خدا جي هٿ بيعت ڪرڻ آهي. آزاديءَ لاءِ فنب جمع ڪرڻ سڀ الله جي واٽ ۾ شمار ڪيا ويندا. ”ومالڪم لا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث السموات والارض لا يستوي منکر من انفق من قبل الفتح وقاتل اولئک اعظم درجة من الذين انفقوا من بعد وقاتلوا“ آزادي جي لاءِ دعا مغفرت عبادت آهي صحيح حديث ۾ آهي ته مظلوم جي دعا جي لاءِ خدا جي آڏو ڪو ڀردو نه آهي انبياءِ عليه السلام آزادي لاءِ دعائون گهريون آهن. ”وَنَجِّنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ“ آزادي ڪمزور هٿن سان حاصل ٿيندي آهي. جي قومون ڪمزور ۽ حقير سمجهيون وينديون آهن خدا انهن جي هٿن سان آزادي ڏياريندو آهي ۽ ارباب قوت جو غرور ۽ طاقتون هٿ ٽوڙيندو آهي. ”وَنُرِيدَانْ نُمْ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعْفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْلَعُهُمْ أئِمَّةً وَنَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ وَثُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْزَرُونَ“ آزادي لاءِ اسلام يادگار اسلام سال ۾ هڪ ڀيرو قرباني [جي] رسم جاري ڪئي ۽ ان سان گڏ عيد الاضحى جي نماز واجب ڪئي آهي. اهي ٻئي شيون مڪي جي آزاديءَ جون يادگار آهن. ”انا اعطيناك الكوثر“ ڪوثر مان مراد فتح مڪي ڏي اشارو آهي. ابو سعود ڪوثر جي تفسير ۾ عام سرداري فلاح وارن جي لکي آهي. اهڙي طرح آزادي دين دنيا جو چوڻڪارو ۽ خدا جو رضامنڏو آهي ”ولقد كتبنا

في الزبور من بعد الذكر أن الأرض يرثها عبادي الصالحون وَعَدَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ.

چلے گا دور کب تک اہل باطل کے مظالم کا
رہے گی صید گاہ کفریوں خیر الام کب تک
رہے گا کب تک پوشیدہ یوں سوز نہاں بن کر
جلادے خرمن اعدا کو اب شعلہ فشاں بن کر
نگاہ بدہے یورپ کی ترے قصر حکومت پر
بہم کردے چن کو اسکی برق قہرمان بن کر
بہت لکھے مضامین تو نے اخباروں میں بڑھ بڑھ کر
بہت کیں تو نے تقریریں بھی سحرنا پازباں بن کر
مگر اب وقت آیا ہے کہ دکھلا قوت ایماں
حریفوں کے دلوں کو توڑ دے نوک اسناں بن کر
جہادی پنجہ فولاد ایمان رؤ ظالم پر
کچل دے دشمنوں کی ہڈیاں گرز گراں بن کر
ہر ایک بچے کی شہون میں علم ہو عظمت دین کا
ہر ایک پیر کہن بھی اب نکل آئی جواں بن کر
اگر مرنا ہی تجھکو تو مر باطل سکن ہو کر
اجل بھی تجھ کو آوی توحیات جاوداں بن کر

جان • بھانناں وہ وگرنہ از تولبتا ندا جل
خود تو منصف باش ای دل این کن یابان کن

زندہ جيسين هڪ به هونئو مؤمن باليقين،
عرب مان هڪ جو نه ڏينداسون اسين، سرزمين
آه مارڻ لاءِ جي، اسان جي تياري سرگرم،
اول ماري علو کي پوءِ مرداسون اسين.

مسلمانن ياد رکو ٻين جون جانيون انهن جي قبضي ۾ هجن ته
پلي هجن، مگر اسان مسلمانن جون جانيون اسان جي اختيار ۾ نه
آهن. اسلام هڪ خريد و فروخت آهي. جو ناقص کان وٺي ٿو ۽ ڪامل
کي ڏئي ٿو. فنا کي خريد ڪري ٿو ۽ بقاء هميشه جي زندگي ان جي
قيمت [طور] ڏئي ٿو. اسان جنهن وقت اقرار ڪيو ته اسين مسلمان
آهيون. ان وقت ان جو به اقرار ڪيو ته اسان جون جانيون اسلام جي
هٿ وڪامي ويون.

اسلام جي معنيٰ آهي خدا واحد جي اڳيان پنهنجا ڪنڌ جهڪائي
ڏيڻ، پوءِ اهو خدا واحد آهي جانيون دوستن جي هنج ۾ وجهي، خواه
دشمنن جي تيغ جي سپرد ڪري ڇڏي. ڇا توهان کي معلوم نه آهي ته
جڏهن حضرت ابراهيم حڪم الاهي جي آڏو سِرُ جهڪائي ڏنو ۽
حضرت اسماعيل جي گردن قربان ٿيڻ واري هئي ته ان وقت الله
فرمايو: ”فلما اسلما وئله للجبين. وناديناه ان يا ابراهيم قد صدقت الرؤيا
انا کذا لک نجزي المحسنين.“

جڏهن ته اهي ٻئي مسلمان هئا. حضرت ابراهيم حضرت اسماعيل
کي پيشانيءَ ۾ ڪيرايو. جيئن ذبح ڪري، ته اسان سڏي چيو، ”اي
ابراهيم بس ڪر تو پنهنجو خواب پورو ڪري ڏيکاريو.
و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين
الله اڪبر الله اڪبر

بئريج جي ضد ۾ آيل مسجدون ۽ خلافت ڪاميٽي

[سائين جي. ايم. سيد، سنڌ خلافت ڪاميٽيءَ جو سرگرم ميمبر
هو ۽ ڪاميٽيءَ جي فيصلن ۾، هر طرح سان حصو وٺندو هو. 1925ع کان
جڏهن سکر بئريج جي کاٻي ۽ ساڄي پاسي وارن واهن جي کوٽائي شروع
ٿي، تڏهن اتفاق سان کوٽجندڙ واهن واري رستي ۾ ڪٿي ڪٿي ڳوٺ پڻ
آيا ٿي، جنهن ڪري انهن ڳوٺن جون مسجدون پڻ سرڪار شهيد ڪرائي،
واهن کي رستو ڏنو پئي. جيتوڻيڪ سرڪار ماڻهن جي گهرن وانگر
مسجدن جو متبادل پڻ ڏنو پئي، پر اها ڳالهه خلافت ڪاميٽي کي منظور
نه هئي. انڪري ”1929ع ۾ خلافت ڪاميٽي مسجدن جي حصول لاءِ
ستياگرهه ڪرڻ لاءِ ارادو ڪيو.“ (تاريخ سکر ص 361)

بئريج جي ضد ۾ هيٺيون ٽي مسجدون پئي آيون

1. مسجد جوڻيجا، نزديڪ امرت تعلقو ڳڙهي ياسين (ڪيرٿر ڪئنال)
2. مسجد ڪلواڙي، رڪ جي ڀرسان تعلقو ڳڙهي ياسين
3. مسجد ابيجاڙي، تعلقو روھڙي، (امام انقلاب مولانا تاج محمود
امروٽي ص 94)

مسجدن جي تحفظ واري مقصد سان خلافت ڪاميٽيءَ جو هڪ اهم
اجلاس ٿيو. جنهن ۾ مسجدن جي تحفظ لاءِ ستياگرهه واري عمل کي
تيز ڪرڻ وارو فيصلو ڪيو ويو. ان موقعي تي جناب جي. ايم. سيد
هيٺيون اختلافي نوٽ پيش ڪيو، جنهن منجهان سندن روشن خيالي جو
اظهار ٿيڻ سان گڏوگڏ جماعتي فيصلن تي پابند رهڻ واري رجحان جي
پڻ خبر پوي ٿي.

”آزاد قاضي“

صاحب- جيئن ته خلافت ڪاميٽيءَ ۾ مونکي منهنجي ڀائرن،
پنهنجا رايو بنا ڪنهن حجاب جي ظاهر ڪرڻ جي اجازت ڏني، [ان
ڪشاده دليءَ منهنجي دل تي ڏاڍو عملو اثر ڪيو] جنهن تي مون ٺهراءُ
جي برخلاف پنهنجي آزادانه راءِ جو اظهار ڪيو. پر جناب شيخ
عبدالمجيد صاحب ته مونکي پنهنجي راءِ کي ڳڻيو اخبارن رستي

ظاهر ڪرڻ لاءِ به صلاح ڏني. ليڪن مون سنڌ اندر ماڻهن جي رايي ۽ خيالن کي نظر ۾ رکندي، اها ڳالهه پسند نه ڪئي ته ڪو آءٌ پنهنجي صاف نيت سان آزاد راءِ هوندي به، سنڌ ۾ پنهنجي برخلاف هروڀرو غلط فهمي يا عام سخت مذهبي ماڻهن جي دلين مان پنهنجي حسن ظني گهٽ ڪريان ۽ وري ملڪ ۾ بحث مباحثا ۽ فتوائن جا اڻٻار جاري ڪرائي ڇڏيان. ڇو ته ملڪي ۽ قومي خدمت جو اصول اهو نه آهي ته نفاق ۽ ڪتراڳ پڪڙجي پر حتي الامڪان چڱن ڪمن ۾ شمار ۽ شريڪ ٿجي. جيڪڏهن ائين نه ٿي سگهي ته بمصداق ”سدا بخير تو اميد نيت شرمسا“ نه بڻجي. مٿين سببن ڪري مون پنهنجي مخالف راءِ، عام پبلڪ اڳيان آڻڻ وقت جي مصلحت ڏسي روڪي ڇڏي. ليڪن اڄ وري اوچتو خيال آيو اٿر ته جڏهن اسانجو ملڪ ۽ قوم ترقيءَ جي رستي ۾ وڌي رهيو آهي ۽ ان ۾ هر هڪ خادم سپاهي [سولجر] جي حيثيت رکي ٿو ته ان ترقيءَ جي جنگ ۾ هر هڪ ڪمزور يا طاقتور جو حصو آهي، ته ڇو هروڀرو منفعي يا رياءَ کان ڪم وٺي بنا سمجهڻ جي پنهنجي راءِ لڪائي ڇڏجي. تنهنڪري هي ڪليل راءِ مان دلي طور ظاهر ڪريان ٿو. ائين هروڀرو ڪونه آهي ته آءٌ صحيح هجان پر پنهنجي ناقص سمجهه آهي. اها ڳالهه صحيح سمجهي اظهار راءِ ڪريان ٿو. مونکي اخباري بحث مباحثن لاءِ وقت اڳوڻو آهي، انڪري جواب وغيره جي اميد نه رکڻ گهرجي. عام پبلڪ کي حق آهي ته منهنجي راءِ درست سمجهن يا نه، اهو سندن وس آهي، مون سان ٻڌل نه آهن. تنهنڪري هروڀرو ان ڳالهه کي مذهبي رنگ ڏيئي نقط چيني نه ڪرڻ گهرجي، جي ڪندا ته به سندن مرضي، جواب ڪونه ڏيندس. ايترو به کين ٻڌايان ٿو ته اختلاف راءِ هوندي به، جڏهن مجلس خلافت ڪثرت راءِ سان ٺهراءُ پاس ڪيو ته ان تي عمل ڪرڻ احترام خاطر منهنجو فرض ٿي چڪو. ان مان هي ظاهر ٿيندو ته اڄ اهو وقت آيو آهي جنهن ۾ آزاد خيالي ظاهر ڪرڻ کان ماڻهن کي نه ملن مولوين جو ڊپ ڪرڻ گهرجي، نه ميرن پيرن جو، نه زميندارن ۽

سرڪار جو، ان سان گڏ ملن، مولوين، سيدن پيرن، زميندارن ۽ سرڪار کي به گهرجي ته صدق دليءَ سان آزاد راءِ ظاهر ڪرڻ تي حشر نه ٻڌا ڪري ڏين.

پهرين جي مسجدن جي حفاظت لاءِ زبردست هلچل مچائڻ واسطي جي دليل پيش ڪيا يا ڏنا ٿا وڃن، تن جو اختصار هي آهي ته:

1. خدا جي عبادت جي جاءِ ٻي ڪنهن ڪم اچي نه ٿي سگهي.
2. اهي مسجدون ڄاڻي وائي بئيرج اندر آنديون ويون آهن.
3. انهن جي تلافي صرف يا واه ڦيرائي وڃڻ يا واه جي وچ ۾ مسجدن پڪي ڪرڻ سان ٿي سگهي ٿي.
4. [ائين ڪرڻ سان] لئنڊ روينيو موجب مسجدن خريد ڪرڻ جو حق ثابت ٿي پوندو.

5. آئنده لاءِ [به] هي مثال وٺي عملدرآمد ڪئي ويندي.

ان لاءِ منهنجي راءِ آهي ته:

1. مسجد ڳوٺ جي رهاڪن ۽ عام ماڻهن جي هڪ هنڌ گڏجڻ ۽ مجموعو ٿي عبادت ڪرڻ جي جاءِ جو نالو آهي. اهي گهڻو ڪري اتي ٺهرايون وڃن ٿيون جتي ڳوٺ يا ماڻهن جي آمدرفت جي جاءِ هجي، ته اتي گڏجي عبادت ڪرڻ لاءِ جماعت خاني جو ڪم ڏئي، نه ته ائين ته هر هڪ مسلمان ڪنهن به صاف زمين تي عبادت ڪري سگهي ٿو. جڏهن چوڻ ۾ ٿو اچي ته اسلام رسم رواج جاين جڳهن جي پابندين جي زنجيرن کي ٽوڙي آزاد ڪري سگهجي ٿو. سلامتي دنيا ۾ ائين جو مذهب آهي، 'الله المشرق والمغرب فانيما تولوفتم وجه الله' ان تي ڪافي شاهد آهي ته هاڻ جڏهن ڳوٺ سڄو لڏي ويو ۽ ماڻهو منجهس ڪونه رهيو تڏهن انجو حقيقي مقصد ماڻهن لاءِ مرڪزي عبادت وارو نه ٿي ٿو ٺهي رهيو جڳهه جو عزت ۽ احترام.

2. اهو جو چوڻ ۾ اچي ٿو ته ڄاڻي وائي بئيرج اندر مسجدون آنديون ويون آهن اهو ڪيتري قدر درست آهي ۽ جڏهن ڪي صورتحال ٺهندا آهن ته نقشن ۽ چڪن تي ڪري ڪڍي ويندا آهن، ان

وانگر ان ڳالهه مان ظاهر آهي ته هن واھ جو جڏهن صورتحال ٺهيو هوندو ۽ ڪنهن ننڍي ڳوٺ جي وچان واھ لنگهڻو هوندو ته اهي ڳوٺ ڪو سروي ٿيل ڪونه آهن جو خبر پوي ته جنهن ٽڪر مان واھ لنگهڻو آهي، اتي ڪا مسجد به هوندي، اهو ته خواب خيال به ڪونه هوندو. جڏهن سڄو صورتحال ٺهي مٿي سرڪار ۾ منظوريءَ لاءِ ويو ۽ ڪيترن سالن جي لڳڻ ۾ کان پوءِ پاس ٿي آيو ۽ واھ جي ڪئن ۽ نشانن لڳڻ وقت خبر پيئي، ته فلاڻي هنڌان مسجد وڃ ۾ اچي ويئي آهي، ته اهو ڪم اتفاقي چئبو نه ڄاڻي وائي، اهڙا اتفاقي ڪم ڪيترا ٿين ٿا دريا [به تہ] مسجدون پايو وڃي وغيره.

3. واھ ڦيرائجي، اها ڳالهه هن ڪري دشوار آهي جو ڪيئي سال لڳڻ ۾ هلي واھ جا صورتحال منظور ٿيا آهن، هاڻ وري جي صورتحال ڦيرائجي ته اڳوڻن واھن وانگر واھ کي وڪڙ ته نه ڏياربو. وري جڏهن مٿان وٺي سڄي ۾ ڦيرگير ڪجي جنهن ڪري وري گهڻي صورت حال ۾ رولو پئجي وڃي، نيون منظوريون وٺجن، زمينون خريد ڪجن، جيڪي واھ اڌ تائين نڪري ويا آهن سي رد ڪرڻا پون. لکها رپيا هڪ مسجد لاءِ زياده خرچ ڪرڻا پون، اهي پئسا به غريبن جي پگهر جي ڪمائيءَ جا آهن ۽ اهي خلق خدا جي پلي لاءِ خرچ پيا ڪيا وڃن ان حالت ۾ صرف اعتقاد جو مرید ٿي زمين ٽڪري بچائڻ لاءِ ايڏي تڪليف ڪرڻ سان اسلام جهڙي ڪشاده مذهب لاءِ [اهڙو ڪم ڪرڻ آءُ نازيا سمجهان ٿو. هي هڪ [مسجد پرستي] عبادت جي [جاءِ پرستي] تي، باقي خدا پرستي ته نٿو چئي سگهجي. مسلمانن جي اندر جون مسجدون [دليون] زبون ۽ ويران ٿي، خراب شين جو مرڪز ٿي رهيون آهن انهن لاءِ ايتري سرجوشي ڪانه آهي. باقي عمارتن جي اتفاقي طور خلق خدا جي پلي جي راه ۾ ڪتب اچڻ تي جلو جهڊ ڪرڻ، سا ڳالهه ڪيتري قدر درست چئبي، سو عقلمند پاڻ سمجهندا. واھ جي وچ ۾ مسجدون ٻيڻيون هجن، سرڪار پڪيون ڪرائي ڇڏي، ان لاءِ جواب آهي ته اتي

ڇا ڪنديون، ڪم ڪهڙي اينديون ماڻهو نماز پڙهڻ لاءِ ڪيئن وڃي سگهندا. يا صرف ڏسڻ لاءِ اتي قائم ڪرايون ٿيون وڃن ان ۾ انصاف ڪيترو آهي سو سڀڪو سمجهي سگهندو.

4. لئنڊ روينيو موجب متان مسجدن يا عبادت گاهن جي خريد ڪرڻ جو [رواج] قائم ٿي وڃي: ان لاءِ منهنجي سمجهه موجب هيئن [نظر] ٿو اچي ته سرڪار جو مسجدن جا پيسا ملڻ يا ڪن ماڻهن کي ڏنا آهن وغيره سو صرف مسلمانن جي مذهبي جذبات جي احترام رکڻ ۽ تلافِي ڪرڻ جي خاطر هوندو، نه ته سرڪار جو ان مان مقصد ڪو لئنڊ روينيو جي قانون هيٺ خريد ڪرڻ جي حق ڄمائڻ جو هوندو وغيره ڇاڪاڻ ته لئنڊ روينيو ۾ اهڙو ڪو صاف قلم ئي ڪونه آهي.

5. آئنده اهو اصول قائم نه ٿي وڃي، ان لاءِ سڀڪا ڳالهه حالتن ۽ وقت جي حالتن تي دارومدار رکندي. ان ڳالهه تي اصول جو دارومدار رکڻ جو سبب ئي ڪونه آهي جو هي هڪ اتفاقي مسئلو آهي.

ان لحاظ سان اڄ هن راءِ جو آهيان ته سنڌ جا مسلمان ان طرف جو پنهنجي ڪوشش ۽ طاقت صرف ڪن سو بي سود آهي ان کان زياده موزون اهو ٿيندو ته مسلمانن ۾ تعليم کي زور وٺائجي. جي اهڙن موقعن اچڻ کان اڳي هٿيار ۽ خبردار رهن جو آئنده اهڙا اتفاق مورڳو ٿين ٿي ڪين.

[سيد غلام مرتضيٰ شاه سنائي جو اختلافي نوٽ]

Gul Hayat Institute

- المصنف: د. غلام الله
- ۱- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۲- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۳- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۴- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۵- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۶- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۷- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۸- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۹- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۰- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۱- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۲- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۳- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۴- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۵- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۶- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۷- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۸- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۱۹- فتاویٰ رضویہ دہلی
 - ۲۰- فتاویٰ رضویہ دہلی

سائين جي. ايم. سيد پاران دعوت ناما موڪلڻ جي طريقيڪار جي ڪاپي

مکمل
مکتوب
علا

سیر
۳۱-۳-۲۰

برائے حضرت

جناب حضرت امام احمد رضا رحمہ اللہ

الحمد للہ - مسیح عذرات سیر ۱۰ کے ممبر
تاریخ ۲۴ صبح ۱۰ بجے حضرت شیخہ پرائس خدمت
کاؤنٹر سیر ۱۰ آئے زکوٰۃ الدار ۱۰
خدمت میں رکھائی خط سیر ۱۰ وین

حضرت کاؤنٹر سیر

نواب خداداد

لکھنؤ نواب خانہ عامیہ عدم کراؤن

میدوہ

میرزا محمد علی محمد خان سیر

سیر

Gul Hayat Institute

مدرسہ سید علی مرتضیٰ شاہ

جاسو عام خلافت اسلامي نصر پور سلسلہ

جنهن دور ۾ يورپ جون بعدي عيسائي ڪو مخون مقامات
مقدس ۽ خليفه المسلمين جي پٺيان دت ڏيئي لکيون آهن ۽ خود
مڪه معظمه مديني منوره، بيت المقدس قسطنطينيه جون مقدس
اسلامي شهرن لاء ساڳيون ڇاڙهيون ۽ خواتون هلايون ۽ دين آئين جهڙيون
معدن سان ڪوڏيون ويون هيون تنهن دور ۾ مسلمانن جو ادو
مذهبي فرض آهي ته هو اهي ڏاڪڙا منهن جي وقت اسلامي عزت ۽ اقتدار
تائين ڪرڻ لاء باقاعده ۽ درمڪن تجويز اختيار ڪري پنهنجي اسلامي
عبرت جو ثبوت ڏين.

هنن موجوده حالتن ۾ مسلمانن جو پهرين فرض آهي ته هر طرح ٿي
من ۽ دن سان مدد ڪري جويت خلافت اسلامي جو رستو ۽ خلافت
بيت المال کي وڌائي ۽ زور وڌائي ته هر ڪنهن نفع جي دڪان ۽
هر ڪ ڪوٽ ۽ واپي ۾ مقنن جماعت جون شاخون ٿاڻن ڪن.

اسان جي قديم اسلامي شيخ نصر پور تعلقه قندهار الهيار نفع
حيدرآباد سنه ۱۳۳۸ ھ جا مسلمان اها ضرورت کڻي وقت کان
محسوس ڪري رهيا آهن ۽ هاڻي پنهنجي فرائض جي ادائي لاء ارادو
ڪيو اٿن ته جيئن نصر پور ۾ النبي مقصد لاء ڪائنات جو عظيم الشان جاسو ماه
پهرين جمعرات تاريخ ۲ شعبان ۱۳۳۸ ھ مطابق تاريخ ۱۲ اپريل
۱۹۲۰ ھ عيس قيسن شهر جو جناب حضرت پير شاه محمود شاه صاحب
جڳائي رحمت الله عليه جن جي درگاه شريف تي منعقد ڪجي.

من مبارڪ موقع تي جناب حضرت پير مير حافظ حاجي سيد اسد الله
شاه صاحب زميندار ۽ حيدرآباد جا مشهور مديان اسلام جناب شوق
عبد المجيد صاحب ايڊيٽر آلا الهين، ۽ اڪثر شيخ نور محمود صاحب
اسلام واران دوست هندو ليڊر ۽ اڪثر چو نقرام ۽ ستر گرسنگ آل ۽ ٻيا
حضرات پٽ مهرباني فرمائي اسان جي استدعا تي اچڻ لاء تيار ٿيا آهن.

سڀني عام خاص هندو مسلمانن ڀائرن کي استدعا ڪجي ته من
جس تي تشريڪ تي نصر پور جي مسلمانن کي مهينن ڪندا!
خمس قيسن شهر کان دانش ۽ خوراڪ جو عام بندوبست رکيو ويندو.

—————

مولوي تاج محمد قاضي عبد الرحمان تريشي

مستر محمد علي خليفه جمع خان علي

دفتر جمعیت خلافت اسلامیہ سوہا سید
شکالہ روڈ کراچی۔ مورخہ ۷ مئی ۱۹۴۷ء

جناب من سید میان غلام تفسیر صاحب

السلام علیکم۔ کثرتِ رایی سان فیصلہ کرو واپس آئی کہ خلافت
کے بعد ہی میں بدل ہو گا۔ آؤد سید ہر کچھ لہن کوی اور ان میں
مستور اطلاع لو کہ میں نے فاروقی کے سرکاری کتب خانہ میں آؤد سید
مستور نور محمد صاحب و کمال میں ماہ کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی
خود کرو و پند و۔

میں اپنے تمام خود وی آئی کہ میں نے امر کا کہن جو فیصلہ کروا آئی
میں کوی ضرور اور میں نے شریعت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں

۱۔ جمعیت خلافت اسلامیہ سوہا سید کی آمد و رفت میں
۲۔ وہاں جمع کروٹ و خلافت کے بعد میں نے امر کا کہن جو فیصلہ کروا آئی
۳۔ الہی کے کہ میں نے کمال میں ماہ کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی
۴۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۵۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں

۶۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۷۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۸۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں

۹۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۱۰۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۱۱۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں

۱۲۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۱۳۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۱۴۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں

۱۵۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۱۶۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۱۷۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں

۱۸۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۱۹۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں
۲۰۔ مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں مستور نور محمد صاحب کی آمد و رفت میں

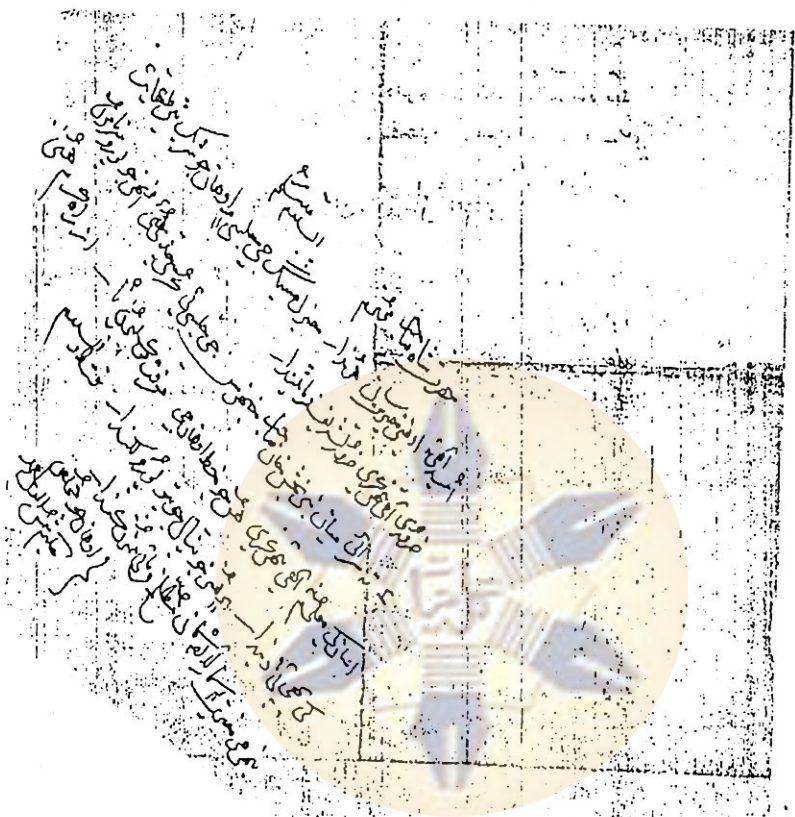
اڏي ڏنل سڌ ۽ نسل خلافت ڪميٽي
ڪوئي ڇا ڪري ٿو ڏانهن ڏاڍو
۱۹۴۲ء، ۱۹۴۳ء، ۱۹۴۴ء، ڪراچي، قاضي محمد صاحب

سيد غلام مرتضىٰ شاھ صاحب
جناب منيٰ السلام عليہ السلام
هو سينيٽو ۽ ڪاليج ۾ پڙهيو ۽ ۱۹۴۲ء ۾
عوض ۾ ڪم ڪيو ۽ ۱۹۴۳ء ۾ ڪراچي ۾ ڪم ڪيو
ڪري ميٽنگ گڏ ٿي ڪري ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو ۽ ۱۹۴۴ء ۾
علائقو سڌ جي ۽ ڪري ڪم ڪيو ۽ ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو
ڪري ۽ ان جي ۽ ۱۹۴۵ء ۾ ڪم ڪيو ۽ ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو
۽ انهن کي اختيار ڏنو ۽ ڪم ڪيو ۽ ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو
ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو ۽ ڪم ڪيو ۽ ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو

عالمي ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو ۽ ڪم ڪيو ۽ ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو
جي ميمبر ٿيو ۽ ڪم ڪيو ۽ ڪم ڪيو ۽ ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو
۽ ڪم ڪيو ۽ ڪم ڪيو ۽ ڪم ڪيو ۽ ڪميٽي ۾ ڪم ڪيو
جواب تمام جلدي ۾ ڏيندا

ڪري ٿو

ڪري ٿو

۷

۱۴۴۱ھ

پورٺو ۱۱ جون

..... "سندھ پراونسل خلافت کمیٽی"

~~جی. ایم سید صاحب~~

سکول روڊ، پورٺو، ڪراچي.

پير شاه احمد

جناب من سيد اسلام

تاریخ ۳ ماہ جولائی ۱۴۴۱ھ
 خلافت کمیٽی جو جلسو چلایو
 صاحب بی کلمی فی قیعدو.

مهر بانی فرمائی توہیں تشریف فرما تی مہمون ڪندو

ہیٺین قجہ یزان تی غور کیو ویندو.

فتحا والسلام

Gul Hayat Institute

بسم اللہ

حکیم الرحمن

سما ڪر پتري

تجاذیر

- ۱۔ ادعائے خلافت کی کئی عیالیاں تھیں۔
- ۲۔ ان لاءِ یہ حاجتی و علاؤ حق فتوا لیا۔
- ۳۔ تبلیغی کمیٹی جی رپورٹ
- ۴۔ انور دہلی جی کامیال لاءِ تجویز
- ۵۔ سنڌ جی مسجد کراچی مدرستی خلافت جی مسجد مدینہ دین
- ۶۔ ابتداء کریسٹالائن دلال آءِ جی نظام جی لوری رپورٹ
- ۷۔ دعوے صلح جی جامعہ مدینہ کلدھی میسر فی حین دین
- ۸۔ سنڌ جی نظم رسول لاءِ آباد
- ۹۔ تبلیغی ماسٹر خون کھارون
- ۱۰۔ عرب جی جو عمر اور کئی مدد لاءِ
- ۱۱۔ مولوی عبدالغنی و مولوی عبداللہ جو خط حبیب آباد جی ملازمین علی اہلاد
- ۱۲۔ دعوے حبیب دہ لاءِ جی اہلاد
- ۱۳۔ مسلم عیسیٰ جی فیصلہ جی شہادت و تبلیغ لاءِ صلح کافر لورن
- ۱۴۔ نظام پیدائش

چيهن خلافت ڪانفرنس حيدرآباد سنڌ

سڀني مسلمان پائرن کي خبر هوندي ته ۲۳ ۽ ۲۴ -
۲۵ جولاءِ تي شادي ٿي ۽ خلافت ڪانفرنس ٿيڻي
هئي پر بيمارين ۽ بيمارين جي وڌيڪ خطري
ڪري شادي ٿي ۽ ڪانفرنس ٿي نٿي سگهي - ۽ تنهن
ڪري شادي ٿي واري ڪانفرنس حيدرآباد ۾ ڪئي ويئي
آهي - شيخ الهند مولانا محسن الحسن ۽ مولانا عبدالباري
صاحب ۽ مولانا شوڪت علي صاحب ۽ مولانا گاندوي
صاحب ۽ مولانا ابراهيم آزاد صاحب ڊاڪٽر
سيف الدين ڪچلو صاحب جهڙا معزز بزرگ انهي
ڪانفرنس ۾ شرڪت ڪيڏا آهن -

هاڻي ڪم ڳهڻو آهي، وقت ٿورو ۽ ماڻهن جي قلت -
تنهنڪري مرض آهي ته توهان پاڻ يا توهانجي خلافت
ڪميٽي جو هڪ عمومي گهٽ ۾ گهٽ حيدرآباد ۾ ۱۹
مارچ تي ٿيڻي وڃي ۽

(۱) اسانکي خبر ڏي ته توهانجي شهر يا ڀرڻي
۾ ڪيترائي تعداد ۾ ماڻهو اچڻ آهن -

(۲) انهن ماڻهن جي رهائش واسطي تعداد جي
مطابق جايون اسان کان وٺي پنهنجي قبضي ۾ رکي -

(۳) جڏهن وقت توهانجا ماڻهو حيدرآباد ۾ پهچي
وڃن تنهن وقت ملين جايون ۽ رهائش لاءِ آڻي وٺي وڃي -

(۴) وقت سر ماني انهن کي ڪارائتو ۽ اسانکي
ڏيڻي -

هزارين ماڻهن جي ڪارائتو پيارڻ جو بندوبست ڪرڻو
آهي، پئسي جي سخت ضرورت آهي - تنهنڪري مرض
آهي ته جهڙي قدر پئسو گڏ ٿي سگهي اوتري قدر
رقم حڪومت کي هٿين اڳڀرائي ٿي موڪلي وڃي -

خادم قسم

شيخ عبدالمجيد

ايڊيٽر الامن واسٽنگ سيمڪري اسٽيبل ڪميٽي
خلافت ڪانفرنس حيدرآباد سنڌ

پارٽو اسي پريس حيدرآباد

اڻ دفعر ”سندھ پروانل خلافت ڪميٽي“
ڪوٺي سينت حاجي عبداللہ دارون
نيٽروڊ، ڪراچي،

جناب من
اسلام عليڪم
تاريخ ڪراچي ۱۰/۱۰/۱۴۰۲ع ۾ ٻيڙي مجمع نه وقت ۾
خلافت ائبڊي محمد ابراهيم
خلافت ڪميٽي جو جلسو جناب من ڪراچي ۾ ٿيو
جلسو جي ڪتابي تي ٿيندو.
هيڊ ڊائي فوڊائي فوڊين تشريف فوڊائي ميسون ڪندا.
مهرهه حالت
پيشن ٽيڪنيڪس تي غور ڪيو ويندو.

نقطا و السلام

Gul Hayat Institute

محمد ابراهيم

ڪريچري

دفتر جمعیت خلافت اسلامیہ صوبہ سندھ

پتہ: راجہ روڑہ کراچی

پورخ ۱۱ یکشنبہ ۱۹۲۰

جناب من سید غلام مرتضیٰ شاہ صاحب

رسیدہ بگ پنجم عدد

السلامہ بلوچ

جی. ایم سید روکھیا دیہہ آمون

۱۹۲۰ مئی ۱۹

خبرہ آمون

آمود آمون کو تو مان جی کوشش سان من وقت لاء پورھی ویا
یا مولدا لاء کیری عرض آمون فر من خط قسری شرط تمام جلد
وصول لائل چسند و سمیت رسیده بگ قیاری موکلہ عدد ۴ فر کھائی
عذر الی - آمود آمون کو او من ذہورت سان مولدا -

آ قوس تعلیم جی ترقی الی و چون ملت کرافتوں حقیقہ یون

من تن الی کھتر و بند و بست کھتر و بند و بست

تر سنو ریشی کی زور و نامش الی کھتر و بند و بست و ریشی و ریشی

کھتر و بست الی کھتر و بست حالی عمل من وقت کھتر و بست

کھتر و بست الی کھتر و بست حالی عمل من وقت کھتر و بست
کھتر و بست الی کھتر و بست حالی عمل من وقت کھتر و بست

خلافت تحريڪ

ان دنين سنڌه پراونسل خلافت ڪميٽي

ڪوئيٽه جي سينيٽر ۽ پيپلز پارٽي جي

آرگنيزنگ سڪريٽري، ڪراچي

سید غلام مصطفیٰ شاہ صاحب

جن مان اسلام آباد

تاريخ ۱۲ مئي ۱۹۴۷ع

دفتري جماعت خلافت اسلاميه

خلافت ڪميٽي جو چارو جنهن جي ڪميٽي ڪراچي

صوبه سنڌه ۾

ميرپور ۾ فرمائي ٿو جنهن تشریف فرما ٿي ميمبرن ڪندا.

هيئن ميمبرن تي غور ڪيو ويندو.

فقط والسلام

آغا نوسين جو باغچا ڪراچي

قومي تعليم لائبريري ڪراچي

ميرپور ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

ڪراچي ۾ پنهان ٿي ٿا هجن

دفتر جمعیت خلافت اسلامیہ ممبئی سنہ

مدرسہ و جرائد

جانب من

رسید رقم ۵

دارالعلوم

میں مذکور ہو گیا رہا ہے

نومنان

میں

آپ کو آئی فرمائیں میں کچھ شے جان من وقت کا ہو ہی

وہاں ہوا دیا دیکھ کر عرض آئی میں خط لکھ کر شرط ہمارے جلد

وصول لکھ دے گا۔ سمیت رہے کہ آپ ہی ہو کا ہوا کہ

ہو رہا ہے۔ کہہ آئی فرمائیں ضرورت جان ہو گا۔

Gul Hayat Institute

میں

میں

جمعيت خلافت اسلامي صوبو سنڌ ڪراچي

— جمعي —

جناب هن السلام عليکم

نوابڪي ملوڪ موندو ۾ عدد وستان جي سڀني وڏين جماعتن جهڙي طرح انهن علماءِ هند - خلافت ڪانفرنس - انڊين نيشنل ڪانگريس - مسلم ليگ وغيره ۽ ملڪ جي وڏن وڏن اڳواڻن پوري طرح فيصلو ڪيو آهي ته جيئن مورت پر انگريز سرڪار خلافت ۽ پنهنجي جي ڄاڻن جي متعلق اسان - ان انصاف نبي ڪري اهڙي حالت ۾ ان سان منجهان ٻا ترڪ موالات ڪرڻ گهرجي ۽ انهيءَ سلسلي کان اڳ ۽ سڀ کان پوري ڳالهه نبي ڪولنڊن کي هائڪل ڪرڻ ۽ انهيءَ ۾ نه رهن آهي - نهضتي اردان جو مذهبي ۽ ملڪي نيتي آهي ته ڪونسل ڪنهن به اميدوار کي اصل روت ۾ ڏيو ۽ يقين - سمجهو ته جيڪو اڳي ڏار ٻڌي ٿو - اڳوڻن کان روت ٿوري ٿو سو مذهب ۽ ملڪ جي نام رائج هي خلافت آهي عالمي رت جي آهي ۽ نومبر ۱۹۲۰ جمع ڏينهن جمعي ڪٿي هر هنڌ جلسا ڪري ڇڏن ۽ انهن جا روت آڻن ته کي سمجهيو وڃي ته ڪنهن کي به روت نه ڏيڻ گهرجي - ٻانهرو! غور ڪريو فقير اسلامي موت ۽ حياتي نه سوال آهي - ڏسو آهي ته ڪير پنهنجي خدا جي خوش ڪرڻ ۽ پنهنجي بيماري ڏهن جي ٻڌائي ۽ رڳو انهيءَ ٿوري کان ٿوري تر ٻڌي ڪري ٿو -

هي مي ڳالهه ته تمام ضروري آهي ته خلافت جهڙي خالص مذهبي ڳالهه پر حصو وٺندڙن بگڙيل ماڻهن تي سڌ ۾ روت ۽ وقت ڪارون جيڪي بيمجا عالم ۽ اندر ڪيا آهن ۽ کين چيلن جون ۽ ٻيون طرح جون تڪليفون ڏيڻون آهي انهن مظلومن سان مبد روت ڏانهن ڪڍجي -

خلافت ۽ اسلامي ڳالهه ان ڳالهه جي خدمت ۾ نوس آهي ته مذهب ۽ ديس جي حق ۽ باغي جي ڪم ۾ ڪنهن به قسم جي شڪات يا سستي نه ڪندا -

جتي جتي چليا ٿين انا جلسن جو فيصلو احوال اسان ڏانهن ۽ اخبار الوحيه جي اڳوڻو ڏانهن اچڻ گهرجي -

محمد خان

سيڪريٽري - سنڌ برائينل خلافت ڪميٽي ڪراچي

”الوحيد“ اليڪٽريٽ برنس ڪراچي ۾ ڇپيو.

دفتر سنٹرل خلافت کمیٹی

بجی مورخہ ۱۰ دسمبر ۱۹۲۲ء

برادر ام زاد عثمانیہ

السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ

آپ کو معلوم ہو گا کہ کانگریس کے اجلاس خصوصی منعقدہ کلکتہ کے بعد اعتدال پسند طبقہ ترک موالات کی تحریک کا مخالف رہا ہے۔ اور اس کو شش مہینہ معروض ہے کہ کانگریس کے سالانہ اجلاس میں جو اخیر دسمبر میں نا بکدرین منعقد ہوئے والا ہے ترک موالات کی تحریک کو مسترد کر دیا جائے۔ یہ عرض کرنے کی چندان ضرورت نہیں کہ ترک موالات مسلمانان ہند پر اندرونی احکام شرعی فرض ہو چکی ہے۔ لہذا تمام تمام خلافت کو چاہئے کہ وہ اس وفد بہت بڑی تعداد میں کانگریس کے ڈیپلیٹ بجرائیں۔ اور اپنے اپنے ضلع کی کانگریس کمیٹی سے ڈیپلیٹ فارم حاصل کریں۔ حتی المقدور ہر خادم خلافت کو چاہئے کہ وہ کانگریس ڈیپلیٹ کی قیاس اور سفر خرچ وغیرہ خود برداشت کرے۔

کانگریس کے موقع پر آل انڈیا خلافت کانفرنس کا بھی اجلاس منعقد کیا جائیگا جس کے صدر مولانا ابوالکلام صاحب آزاد منتخب ہوں گے۔ جن کو خلافت کانفرنس کے ڈیپلیٹوں کیلئے طعام وراث وغیرہ کے مسئلہ کوئی مسئلہ انتظام نہیں ہو گا۔ لہذا خلافت کمیٹی کو چاہئے کہ وہ اپنے علاقہ کے ڈیپلیٹوں کی فہرست سکڑ کر اپنی استقبالیہ کمیٹی کانگریس نا بکدرین خلافت کانفرنس نا بکدر کمیٹی مطلع کر دیں تاکہ وہ سرے کانگریس ڈیپلیٹس کے ساتھ ان کے قیام وغیرہ کا بندوبست ہو سکے وادام

للسلام
شوکت علی، لیتوقب حسن، احمد حاجی صدیق کھتری، سیف الدین چچاؤ
سیکرٹری سکرٹریان سنٹرل خلافت کمیٹی، آملہا بجائی

(امدادی میں تو وہ مہینہ ہی نہیں جاتا)

اهو حق ٿا ڀڃڻ ۾ اتي سيد و انڌا ملهائجو
 تي مٿون فرمائيندا ۽ ڇڏيندا آهن سو پڙهين اچي وينديون
 سندن چاچا پڻ ڏهن ڏينهن لاءِ اچي ماري ۽ ماڻه ۽ انهي کان
 ٿيڻ ۾ پڻ پڙهين ۽ ڇڏيندا آهن ۽ پڻ پڙهين ۽ ڇڏيندا آهن
 فقط والسلام

Gul Hayat Institute

THE SIND PROVINCIAL KHALAFAT COMMITTEE

جمعيت خلافت اسلاميه صوبه سنڌ ڪراچي

428, Meera Road,

۱۳ دسمبر 192۰

محرم بنده - السلام عليكم
 سندھي اوڻنڌل خلافت تحريڪ جي منتظم ڪاميٽي جو مجلس اجلاس
 ۱۹ دسمبر ۱۹۲۰ جي هڪ خلافت آفيسر ۾ سندھي مهيني جي خبري ضرور
 اچي شامل ٿيندي - مهيني ۱۹۲۰ جي خبري ضرور
 ۱. بيت المال جو حساب ۲. بيت المال کي ڪيئن بچجي -
 ۳. حيدرآباد ۽ لاڙڪاڻو ۾ ميرن ماڻهي - ۴. قومي تعليم لاءِ ڪيئن ڪم ڪجي
 ۵. جمع ڪجن - ۶. مهيني صوبي جو مستقل وفد نافذ - ۷. پيڙهي علي شاهه
 ۸. پير علي اهو شاهه صاحب ۹. مسٽر عبد الجبار صاحب
 ۱۰. بئليغ ۽ سنوڊ ۱۱. جي رازرت ۱۲. جين مافو بنا سنڌ خلافت جي
 ۱۳. نالي شاهه جمع ڪن ماڻهي کي ڪيئن بچجي -
 ۱. ضلع اير سنڌ ۾ ڪڏهن ڪيئن ڪم ڪجي - ۲. شيخاڻو ۽
 ناٿو ڪاٺياڻي ۽ ٻيا نالا ۽ ڪيئن ڪم ڪجي -
 محمد خان
 مسڪين نوري

NOTE.

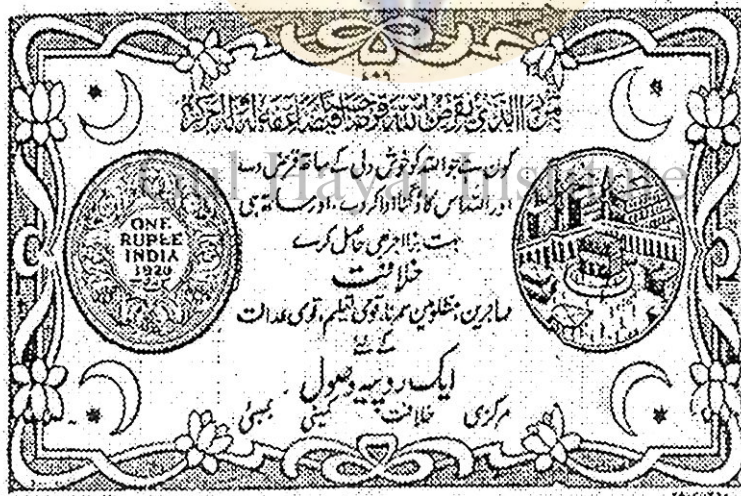
Pucca Receipt for this amount will be sent to you from the Head Office of the Central Khilafat Committee of India, Bombay. If the Pucca Receipt is not received by you within one month, report should please be made to Mr. Mian Mohamed Hali Jan Mohamed Chotani, (President Central Khilafat Committee), Chotani House, Khudack, Bombay.

No Pucca Receipt will be issued for any amount upto Rs. 5/-

إِطْلَاع

جناب من۔ اس رقم کی کپی رسید صدر دفتر میں
مرکز خلافت ہندوستان سے آپ کی خدمت میں روانہ کی گئی
اگر ایک ماہ کے اندر آپ کی رسید وصول نہ ہو تو براہ کرم
اطلاع سید میان محمد حاجی جان محمد صاحب چوٹانی
(صدر مجلس مرکز خلافت) چوٹانی ہاؤس، کھڑک
بمبئی کو فرما بھیج دیں +

پانچ روپیہ تک کی رقم کیلئے کپی رسید روانہ نہیں کی جائیگی +

خلافت تحريڪ ۽ ايم سيد 108

جمعيت خلافت اسلاميه صوبه سنڌ ڪراچي..

۲۲۸ منگيٽ روڊ

ڪراچي، ۲۳ جنوري ۱۹۶۱

جناب من

السلام عليڪر

جمعيت خلافت اسلاميه صوبه سنڌ جي منتظر ڪاميٽي جو جاسو
هڪڙو ٽيڪسٽ ٽاريج ۽ تاريخ ۱۹۶۱ع ۱۱ - هڪ صوبو جو خلافت ڪاميٽي
جي آفيس ۾ ٿيندو - ممبراني فرمائي اچي جلسو ۾ شرڪ ٿيندا -
پيشاني ڪر سگهجن ٿا ۽ ويندا -

- (۱) بيت المال جو حساب ڪتاب
- (۲) بيت المال ڪيئن ڪجي
- (۳) حيدرآباد ۽ لاڙڪاڻو ۾ ماتحت آفيس (سب مرڪز) خلافت جا ٺاهڻ
- (۴) قومي تعليم ٺهند ۽ ان جي گڏ ڪرڻ ۽ ڪوڙا اڀار ۽ تجويزون
اختيار ڪجن
- (۵) هميشه ۽ وقت مقرر ڪرڻ جو ڪم ڪندو رهي
- (۶) تبليغ ۽ سوعدي رٿو ٺاهڻ
- (۷) ڪيئن ماڻهن تي روتجي ۽ سنڌ پراڻي خلافت ڪميٽي
جي نالي پٺا ڪڍ ڪن ٿا
- (۸) جڏهن ڪاميٽي ڪوٺيل ۽ تاريخ ۽ هنڌ مقرر ڪرڻ
- (۹) قومي دارالافتا ٺاهڻ ۽ ڪرڻ
- (۱۰) صحابدين جون جماعتون تيار ڪرڻ ✓
- (۱۱) سرڪاري دفتري ڪيئن مٽين ٿي
- (۱۲) ميوزيم ڏانهن بر سنڌ پراڻي ڪانفرنس سان گڏ خلافت
- ڪانفرنس ڪجي يا نه ڪجي
- (۱۳) مولانا محمد بايق صاحب جون ٽيڪسٽون ۽ ٻيا ڪتاب
- (۱۴) هميشه ۽ مبالغين مقرر ڪرڻ
- (۱۵) مرڪزي خلافت ڪميٽي ۽ ڪميٽي جا ڌوري ڪن ٿا ڪيترائي
- قيمت جا ڪيتري ۽ ڪيترائي ٿين
- (۱۶) ڪانفرنس مٽيند - سوراڄ ۽ قلع تعلقت

خاڪو

محمد خان

سيڪريٽري

سنڌ پراڻي خلافت ڪاميٽي ڪراچي

سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي جي جدول ميسڪو فارم ۲۶ ۽ ۲۷ تي
تصويرو ۽ ۱۹۶۱ جي ۱۷ آڪٽوبر تي ٿيندڙ ۸ ڏينهن جي ڇاڙهه ڪرڻ لاءِ مضمون.

۱. حبيب ڪوٽ جي پٺن

۲. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي جي ڪم ڪندڙ ڪاميٽي ٻيٽ

۳. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي جي ڪم ڪندڙ ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۴. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۵. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۶. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۷. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۸. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۹. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۱۰. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

(۱) ۱۹۶۱ جي ۱۷ آڪٽوبر تي ٿيندڙ ۸ ڏينهن جي ڇاڙهه ڪرڻ لاءِ

(۲) ۱۹۶۱ جي ۱۷ آڪٽوبر تي ٿيندڙ ۸ ڏينهن جي ڇاڙهه ڪرڻ لاءِ

(۳) ۱۹۶۱ جي ۱۷ آڪٽوبر تي ٿيندڙ ۸ ڏينهن جي ڇاڙهه ڪرڻ لاءِ

۹. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۱۰. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

(۱) ۱۹۶۱ جي ۱۷ آڪٽوبر تي ٿيندڙ ۸ ڏينهن جي ڇاڙهه ڪرڻ لاءِ

(۲) ۱۹۶۱ جي ۱۷ آڪٽوبر تي ٿيندڙ ۸ ڏينهن جي ڇاڙهه ڪرڻ لاءِ

(۳) ۱۹۶۱ جي ۱۷ آڪٽوبر تي ٿيندڙ ۸ ڏينهن جي ڇاڙهه ڪرڻ لاءِ

Gul Hayat Institute

۱۱. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۱۲. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

نوٽ - وڌيڪ مضمون جي لاءِ سيڪريٽري کي خبر ڏيڻ گهرجي.

۱۳. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

۱۴. سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي، ۱۹۶۱

حرمان

سڪريٽري صاحب سنڌ پراڻي لاءِ خلافت ڪاميٽي

الحمد لله

دفتر روزی غازی
پتہ: پورہ حیات، پورہ حیات

برادر! السلام علیکم وعلیٰ آئینہ دہرہ

آئی اللہ باری تعالیٰ اور اس کے رسول محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی طرف سے
مستقیم کی طرف سے اور اس کے رسول محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی طرف سے
خداوند کی طرف سے اور اس کے رسول محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی طرف سے
وفاقیہ کی طرف سے اور اس کے رسول محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی طرف سے

نات

تو ان کے لئے کہ

تو ان کے لئے کہ

تو ان کے لئے کہ

Gul Hayat Institute

ڊئٽر استقباليه ڪهيني آل انڊيا خلافت ڪانفرنس ڪراچي

جناب معظمه محترمہ السلام عليکم ۽ برڪاتہ

آميد آهي ته اوهان خيريت سان هوندا - توھان پڙهڪن
 ۽ ڪي اها ڪالاب معلوم ٿي ويئي هوندي ته ۱-۲-۳ جولائي ۱۹۲۱
 مطابق ۲۰-۲۱-۲۲ شوال ۱۳۳۹ ھ جمعه ڇهه ڇوڏي
 آل انڊيا خلافت ڪانفرنس جو جاسو ٿي ڏينهن برابر
 ڪراچي شهر ۾ ٿيندو ۽ مخدوم قوم فدائي ماست حضرت
 مولانا محمد علي صاحب جاسي جي صدارت قبول فرمائي
 آهي - ۽ آميد آهي ته هندوستان جا مسلمان ۽ هندو مشهور
 ۽ وڏا وڏا اڪابر تشریف فرما ٿيندا - اڄ ڪلهه خلافت
 اسلاميه ۽ ملڪ جي عهدي جي متعلق ڪهڙيون ضروري
 ڪاليجون آهن جن تي دنيا ۾ خاص طرح غور ڪيو
 ويندو - انهي ڪري انهي مهل ڪي مد نظر رکي جا
 اوهان وقت بوقت هن مجلس مذهبي تحريڪ ۽ ملڪ
 جي ڀلائي جي متعلق ظاهر فرمائي آهي اوهان جي خدمت
 ۾ درخواست آهي ته ضرور هي وڏي عظيم الشان جاسي ۾
 شريڪ ٿي اسان کي شڪر گذار فرمائيندا

توھان جي رھڻ جو بندوبست استقباليہ ڪميٽي ڪندي
۽ هر ڪو ماڻھو جي ڪاڏي ۽ ڇو ڇو ڪو ڏينھن ۽ ڪو روپيو
ڏيڻ تي ڪميٽي بندوبست ڪندي ۽ جاسي و شريڪ ٿيڻ
۽ ويليڪيٽ (مہيندہ) جي فیس ۾ روپيا ٽينھن ڏينھن ۽
مقرر ڪئي وڃي آھي۔ جن ڪارڻ جو خاص طرح خيال رکندا
تر اوهان جي تشريف آوڻي جو اطلاع ڪمٽ ۾ ڪمٽ پنھنجي
ڏينھن، پھرياء يعني ۲۶ جون ۱۹۲۱ع تاء اسان کي پھچي
وڃي تر اوهان جي سيوليت ۽ آرام جو بندوبست ڪجي
۽ ڪڏھ اوهان غفلت ۽ سستي ڪري ايتري وقت ۾
اطلاع نہ ڏنو تر لاچار اوهان کي تڪليف ٿيندي ۽ پوء اٽلجي
ذمہ واري اسان تي نہ آھي۔ فلذا والسلام

(۱) محمد خان

(۲) ڊاڪٽر اي۔ ايم۔ احمد

(۳) آر ڪي۔ سوعوا

سيڪريٽريان استقباليہ ڪميٽي آل انڊيا خلافت ڪانفرنس
ڪراچي

از دفتر مرکزی خلافت کمیٹی ہند
بجی ۳۱ اگست ۱۹۴۸ء

برادر ام السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ

آپنے اخبار و نمین خلافت اور انگلستان "مولفہ ڈاکٹر سید محمود صاحب کا ذکر پڑھا ہو گا۔ یہ ایک
ہمایت مفید اور مقبول تالیف ہے۔ خلافت کی تاریخ اور پھر انگلستان کے تعلقات نہایت خوبی سے
دکھلاؤ گئے ہیں۔ یہ کتاب انگریزی میں تالیف کی گئی ہے۔ اب اس کا اردو ترجمہ بھی تھیک پیا ہے۔ میری رائے میں
ہر مسلمان کو اسے پڑھنا چاہئے۔ اس کی اشاعت ہمارے مقاصد کیلئے ضروری ہے اور جمالیک یورپ میں
ضرور ہونی چاہئے۔ اخبارات نے نہایت بڑے زور پر دیو گئے ہیں اور یہ رائے دی ہے کہ انگلستان
میں اس کی اشاعت کی جائے۔ قصہ یہ ہے کہ اس کے نسخے ہزاروں کی تعداد میں یورپ میں یہ کتاب تقسیم
کی جائے اس لئے آپ سے درخواست ہے کہ آپ براہ مہربانی اپنے ان اس کی اشاعت کی پوری
کوشش کریں اور انگریزی یا اردو کی جتنی ضرورت ہو ان کو مطلوب ہوں روپیہ بھیج کر محمد امجد علی
آفٹر م۔ پٹنہ سے طلب فرمائیں۔ انگریزی کی عیض اور اردو کی عیض روپیہ قیمت ہے۔ وال سلام

شوکت علی (خادم کعبہ)

آپ کا بھائی

وزیری سکریٹری مرکزی خلافت کمیٹی

ملیح رحمانی محمد علی پوری

THE SIND PROVINCIAL KHILAFAT
COMMITTEE

Continuation Sheet No. 2.

خداوند بخیر و برکت
میلاد مبارک

۱۳ اکتوبر ۱۹۵۱ء

خواب کریں

۱۔ علیؑ کے دربار میں دیکھا۔ عرض: اے ابن ابی حنیفہ! کھانچے میں خلافت حسینؑ کی نافرمانی ہو چکی ہے۔
 سیروان کبیر ابن کی بن علیؑ کے ساتھ لڑنے کیلئے آیا ہے اور وہاں ہی سیر بن خلافت حسینؑ جا
 گئے ہیں۔ اے ابن ابی حنیفہ! کئی نیکو گشتاؤں نے تمہارے۔ یہاں سے گزری ہیں۔ عبد اللہ
 حسینؑ کی نانی کاں ہوا ہے۔ یہاں اوہا میں سیر بن خلافت حسینؑ کی ہلکی ہو چکی ہے، لکن اے
 میری نانی! میں سیر بن شامی کے ساتھ جا چکا ہوں۔ اے ابن ابی حنیفہ! کئی نیکو گشتاؤں نے تمہارے
 یہاں سے گزری ہیں۔ عبد اللہ حسینؑ کی نانی کاں ہوا ہے۔ یہاں اوہا میں سیر بن خلافت حسینؑ کی ہلکی ہو چکی ہے، لکن اے
 میری نانی! میں سیر بن شامی کے ساتھ جا چکا ہوں۔ اے ابن ابی حنیفہ! کئی نیکو گشتاؤں نے تمہارے
 یہاں سے گزری ہیں۔ عبد اللہ حسینؑ کی نانی کاں ہوا ہے۔ یہاں اوہا میں سیر بن خلافت حسینؑ کی ہلکی ہو چکی ہے، لکن اے
 میری نانی! میں سیر بن شامی کے ساتھ جا چکا ہوں۔ اے ابن ابی حنیفہ! کئی نیکو گشتاؤں نے تمہارے

1. *Red*

کتابت خلافت حسن و حسین

N° 3874

18. 8. 1921

The Central Khilafat Committee of India.

CHOTANI HOUSE, KHADACK, BOMBAY.

Received from Khilafat Committee, Saran

the sum of Rupees Two Hundred only
being donation to the Khilafat Fund
Saran

Rs 200-0-0

[Signature]
Hon. Treasurer.

[Signature]
Saran

TEMPORARY RECEIPT

THE CENTRAL KHILAFAT COMMITTEE OF INDIA.

N° 1553

(BOMBAY)

18. 8. 1921

Received from Khilafat Committee, Saran

the sum of Rs. Two Hundred only

for Saran Fund

Rs 200-0-0

[Signature]
Designation Accountant.

Central Khilafat Committee of India.

خلافت مآب

ڪوٽه

خدمت ۾ جناب حضرت شيخ الاسلام
احوال نه هي انجڪري هجڻ ڏٺا ماري
سڀني جماعتون وڃي هنن ڏانهن ادا ڪري
دعا گهري هيٺيان ٿيندا ويا سو ڪي سندن
۱ هي لسڙا شهر ۾ مسلمانن جو جلسو
اسلام جي دشمني ڪي دنيا جي ٻين مسلمانن
سان ڪو نه هجي آخري نوٽيس ٿو ڏيئي ته هو
بيعت ۾ اسان جي پاڪ جاين عجز ويرا آهن
هي سڀي حصن تي خالي ڪري وڃين جيڪا
نه اسان کي ڪنهن کان نه وڌيڪ ترور ۽ شوم
سار ڪن انهن سندن خيال ۽ هڪ ڪن صلح
پسند طريقي ۽ ايم سيد نه وڃي
۲ هي جلسو عربن کي سندن اڳوڻا
شعوت ۽ پارٽي واري اٽڪل هٿ ڪرڻ
۽ اسلامي عقيدي کي نه نه رڳو الڳ ڪرڻ
ٿو ڏيئي ته هو ان پٺي پٺي دولت ۽

۽ وسيعن کي سڃاڻي ۽ اسلام جي دشمنن کي
رسول الله صلي الله عليه وسلم مان هميشه لاءِ
هڪائي ڪڍي ڇڏي ۽ هر ممڪن طريقي
اسلام جي احڪامن موجب اختيار ڪري
۽ اسين کي يقيني قائد يا ريون نه ڏيڻا چاهيا
سڀ سڌاڻ پڙهجي هن مذهبي آزادي ڦاڙ
رڳو لاءِ سندن هر قسم جي املا ڪندا
۽ نه هي جلسو شريف جسي کي
ملاح ٿو ڏي ۽ نه هي وقت ۽ هي جڳهه
کيس جزيره العرب جي آزادي جو
اعلان ڪرڻ گهرجي ۽ اهي سڀ
عهد نامو غير قومن سان ڪيل رڳو
جنسان اسلام جي ۽ جزيره العرب
جي بيمعني ٿي ۽ اهي عهد نامو ڪري
جنسان اسلام جي آزادي ۽ کي ڪو نقصان
نه پهچي ۽ ڏيڻا چاهيا مسلمان به ماضي ٿي.

۽ پنهنجي هن حق کي هر قسم صحت قائم
 رکي ۽ اڀاء وٺي. اسين سڀ
 مسلمان سندن هن منجهن جي آڏو
 ايندڙن سان هن صلح پسند طريقن
 سان پنهنجي جدوجهد قائم رکڻ اسان
 کي هي جلسو مولانا محمد شفيع علي
 صاحب جي رهنمائي ۾ اڀرڻ ۽ اعتقاد
 رکي ۽ نفعي ۽ کين عرض ۽ ڪري انهن
 جنابن ۽ العبد جي آزادي لاءِ اهڙا
 ڪا ڪا ڪا ڪا ڪن جن سان مسلمان پڻ هج
 ڪان ۽ جنابن ۽ العبد جي آزادي لاءِ

تڏهن کان ۽ آخوند احمد وٽ سيد
 بوڪ آڏو جي اڄ مون چڱو ڪري
 موڪليا آهن سي جا عتي مان ڪڍا آهن

و انهيءَ بچڻ ماڻھن جي حوالي ڪندا
 هي هن موقعه تي چڱيءَ طرح وضوئي
 ڪندا. جئين ڪوئي به ڊويزن تي
 رڪيل ۽ ۲ ھزارن مان سن به پار ٿي
 اميد نه اوهين صاحب هر محفل ڪوشش
 ڪري جيڪي پورو ڪندا.
 سارو احوال ۽ نتايج ڪوٺي ۾
 پڇي. - نه يادو جنيد والي

الحمد
 Gul Hayat Institute
 محمد اسلم

۱۵/۱۱/۲۰

جواب ۲ تاريخ ۲۰ ذوال

از دفتر مرکزی خلافت کمیٹی

بھٹکی ۱۴ جولائی سنہ ۱۹۲۲ء

برادر ام السلام علیکم - ۱۷ جولائی کو مباحثہ امر اربعہ پر دستخط ہو جانے کے اس لحاظ سے یہ قرار پایا ہے کہ سارے ہندوستانی میں ہندو مسلم متفقہ طریقہ پر عید النسخہ کے روز جشنِ مسلمہ منائیں (عید غالباً ۲۵ جولائی کو ہوگی) عید کے روز سہ پہر میں جمعہ کے ساتھ جلوس نکالے جائیں۔ اور جلسہ کو کے حسب ذیل مضامین کی تجاویز پاس کی جائیں۔

(الف) حضرت خلیفۃ المسلمین اور غازی مصطفیٰ کمالؑ کو مبارکباد۔

(ب) اپنے مطالبات متعلقہ اراکین جزیرہ العرب یعنی عرب عراق شام و فلسطین کا پرزور الزام میں آواز۔

(ج) اس امر کا عندیہ دیا کہ خلیفہ عثمانی کے ہندو مسلم باہم متفق اور متحد فکر و فکر حصول سواج کی پادروہد کو جاری رکھیں گے۔

رات کے وقت ہر جگہ پڑھائی کیا جائے اور عید سے قبل روز تک انگوٹھ خفتہ نہ جمع کیا جائے
آپ سے آمید ہے کہ شمع کی اہمیت کا لحاظ رکھتے ہوئے ہر ممکن طریقہ سے اس جشنِ مسلمہ کو پوری طرح کامیاب بنائیں گے۔

ہم ہمیں آپ کے یہاں

مفتی احمد انصاری (صدر)

مفتی محمد
مفتی علی
مفتی سواتی

Gul Hayat Institute

مفتی پریس بھٹکی نمبر ۱۱

یک اگست ۱۹۳۸ء

دارالخلافت

مستقل بائیکلاہج
بجیبرادر
اسلام علیک ورحمۃ اللہ وبرکاتہ

تمام حالات حاضرہ پر وہ خون کرنے کے بعد آخری فیصلے کیلئے نہایت ضروری ہے کہ نسل خلافت کی کئی کئی ایک
اہم اجلاس کھنڈوں میں منقطع نہ کیا جائے۔
۱۶ اور ۱۷ اگست کو مسلم لیگ کا سالانہ اجلاس کھنڈوں میں ہو گا۔ اسی زمانہ میں آل انڈیا مسلم کانفرنس میں
اپنا ضروری جلسہ کر لیں۔ ۲۱ سے ۲۳ اگست کے مشورہ کے بعد یہ سب کے سب کام کر کے کرنا چاہئے کہ کم از کم خلافت کی مجلس کھنڈوں میں نہ آئے
۲۸ اگست کو بلایا جائے۔ کھنڈوں کے احباب تمام انتظامات کر رہے ہیں۔ اور میں خود بھی ۱۸ اگست کو ان مجلسوں کے
انعدادے پر شہر پہنچ جاؤں گا۔ نہایت ضروری ہے کہ ہر ممبر کے برابر میں اہم جلسے میں ضرور شرکت لائیں تاکہ تمام
ضروری امور کے متعلق مشورہ کر کے صاف اور مزید حقیقت دی جائیں۔ مجلس عاملہ سے ورجلاس وہی اور ضروری
کئے۔ خدا کا شکر ہے کہ مسلمانوں نے اس کی ہدایت پر عمل کیا اور اپنے تمام اور مستقل کا ثبوت دیا۔ مسلمانوں کا
جانتوں میں سخت انتشار تھا اس میں بہت کچھ کی پوری ہے۔ لیکن ابھی اس سلسلہ میں بہت زیادہ کام باقی ہے۔ ملک
کے ہر گوشہ میں مسلمانوں کو تعمیری کام پر لگانا نہایت ضروری ہے۔ لہذا اس اہم اجلاس میں آپ کی موجودگی ہے
انتہائی لازمی ہے۔ کیونکہ انھوں نے بدعنوانی کا کام کرنے کے لئے آپ کی اعادہ ضروری ہے۔ اس لئے کہ آپ یہ بات ضرور
ہے کہ ہندوستان میں تمام اسلامی جماعتوں میں جمعیت خلافت اور اس کے حامی اللہ لاکن ہی تعمیری کام کو سر انجام دینے
کی صلاحیت رکھتے ہیں۔ اب اس کا وقت آگیا ہے تاکہ ان کی سیاسی قیادتوں کے لئے جبکہ حکومت کا بیشتر حصہ خود ہندو
کے ہاتھ میں آگیا۔ مسلمانوں کو ایک مرکز پر لائے اور ان کی تائید بیشتر قوتوں کو یکجا کرنے کے لئے عملی تدابیر اختیار کی جائیں۔
آپ ان آؤں کا خود اعتمادہ لگا سکتے ہیں۔ یہی تفصیل اور شرح کی ضرورت نہیں۔ ایجنڈہ حسب ذیل ہے۔

(۱) کانگریس کی تحریک سول نافرمانی پر اظہار خیال اور فیصلہ۔

(۲) گول میز کانفرنس میں شریک ہونے والوں کے لئے ہدایات

(۳) تعمیری پروگرام کی سرچشمہ سے توسیع اور اس کی تکمیل کرانی جائے۔

(۴) جمعیت خلافت کی مالی حالت معلوم کر کے اس کے لئے ہتھیار و تر

(۵) صدر دفتر کے حالات

دیگر امور باجاہزت صدر۔

آپ کا بہائی

شوکت علی

(خادم خاص)

سرکاری دفتر خلافت کمیٹی

خلافت کاؤس
وہابیہ، برادر

اسلام کا
عقائد و
مذہب

برادر

خلافت کا فہم نہیں کر سکتا تھا اس جو وزیر اعظم کے فیصلہ کے انتظار کی وجہ سے متوی کر دیا گیا تھا
۱۹۲۴ء میں ستمبر ۲۳ء کو اجلاس شریف میں زیر مہارت جناب شیخ عبدالحی صاحب سندھی ایم۔ ایل
سی مستند ہو کر قرار پایا ہے۔

وزیر اعظم کے اس اعلان نے جو صورت حال سازمند و متان میں پیدا کر دی تھی
تاہم یہ اعلان ناہی کی نوعیت کے تھا جسے بہت زیادہ اہم ہو گا جس کا مجلس خلافت کے دور کی
تاہم اس وقت نہ دیا ہے معاش کے پیر اہل اس پر اسے انکار اور خیالات کا اظہار کر دیا ہے۔
مزدوریت ہے کہ مجلس خلافت کا کل غور و فکر اور فوری بحث و تجویس کے بعد اس مسئلہ پر فوری
فیصلہ کر کے مسئلہ اول کے مسئلہ کوئی مفہوم دلا جائے گی۔

اس کے علاوہ مسئلوں کی مسئلوں کے درمیان اتحاد و اتفاق پیدا کر کے اس مسئلہ
کے متعلق ہر اعلیٰ تہذیب و مذہب کی جامعیت۔ اگر مسلمان ایک مرکز پر جمع ہو کر اسلام اور دین کے لئے
کوئی مفید خدمت انجام دے سکیں۔

جناب داد سے درخواست ہے کہ اس اجلاس کی اجازت کا خیال فرما کر اپنے تمام کاموں کی
مرجہ کر کے اس میں شرکت فرمائے اور کانفرنس کی رہنمائی کیجئے۔

اس اجلاس میں غور و فکر اور فیصلہ کے لئے جو مسائل زیر بحث آئیں گے وہ جب ذیل ہیں

- (۱) وزیر اعظم کا اعلان
- (۲) مجوزہ تیسری گولڈبرگ کانفرنس
- (۳) امداد اور دام گدھ کے حوادث
- (۴) تمام مہندستان میں خلافت کمیٹیوں کی بددیانتگیوں
- (۵) رضا کاروں کی تربیت اور تنظیم
- (۶) سپرہری مالی
- (۷) خلافت پریس
- (۸) حسابات دفتر
- (۹) مجلس خلافت دہلی کے انتظامات کی رپورٹ

Cul Hayat Institute

شوکت علی (معاونہ کتب)
محفوظان
غلام رسول آجہر
ادبائش یوسفی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ذَکَرُ الْخِلَافَتِ

مَنْشُورِ بَیْکَلْمَرَج
بِجَنِّ پُوسْتِ نَبَرَا

تَیْلِیُونِ مَیْیَم

اسلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ

برادر کرم

آپ کو سلام ہے کہ بڑی ہی ۲۹-۱۰۰۰ مئی اور یکم جون کو خلافت کا نفرنس زیر سرایت سوانا علیہ الخاف
بدایاں منع ہو گئی۔
نوعہ کی ایک کڑی سے خلافت کا نفرنس کا نفرنس اور سلام خدا کی کا نفرنس ہی منع ہو گئی تاکہ
کے پروگرام کے کوئی مضبوط لاگو نہ ہو سکے۔
آپ کو یہ بتا دیتی ضرورت نہیں کہ موجودہ ناکامی کے پیش نظر یہ اجتماع اس ضرورت ہی اور اس کے حصول کے سارے
ہندوستان میں کن شہیدانہ شہداء کا بار ہے کہ یہ کہ ان کا نفرنسوں میں مسلمانوں کے سیاسی حقوق کا آخری یسوع کر کے ہر
امکان کا جائزہ لیں اور مسلمانوں کے انتشار اور ارتقاء کے رائج کرنے کے لئے ہی سوا اور مفید کام پراشتاد کرنے پر غور و فکر کر کے
شما و نیز حزب کی جانگی۔
یہاں غایت آپ اپنے ذاتی کاموں کا برج کرنے ہیں اور اسوں میں شریک ہیں اور ہندوستان مسلمانوں کی خدمت
کا ہر ناک موقع اپنے ہاتھ سے نہ جانے دیں۔
اپنی رواداری کی تاریخ اور اپنی پوجنے کی تاریخ سے دفتر خلافت میں اطلاع دیجئے۔

آجکے بانی
شوکت علی (نظام کرم)
محسبہ مرقعی
اور بخش بوسنی
محمود خان
سکرٹران خلافت مرکز
عبد الحمید

Gul Hayat Institute

Rs:- 200/-